

Magdalena Wojdakowska

MAŁA
KSIĘGA CYTATÓW

CZEŚĆ I

SPIS TREŚCI

Artysta	7
Bóg	12
Cierpienie	20
Cywilizacja	26
Człowiek - Ludzie	30
Filozofia	48
Głupota	51
Historia	59
Kobieta	65
Literatura	79
Miłość	83
Młodość	98
Piękno	106
Poeta	112
Poezja	119
Polacy	130
Polska	135
Prawda	141
Prawo	150
Przeszłość - wspomnienie	153
Religia	157
Samotność	160
Słowa - Mowa	163
Szczęście	170
Sztuka - Twórczość	184
Śmiech	194
Śmierć - Przemijanie	201
Świat	217
Totalitaryzm	225
Władza - władca	230
Wojna	236
Wolność	245
Zło	253
Życie - Byt	256

*„Aforyzmy są jak iskry z palenisku
nocą, rozpryskują się wśród
ciemności i nie zapadają w
pamięć - oprócz tych, które
wlecą do oka...”*
Feliks Rajczak

*„Dobrymi cytatami nie tylko piekło
jest wybrukowane”*
Renata Szuman-Fikus

Drodzy Czytelnicy!

Niniejsza książka powstała głównie *!.* myślą o Was, mili uczniowie szkół podstawowych i średnich. Zasadnicza, formą sprawdzania Waszych umiejętności z języka polskiego są wszelkiego rodzaju prace pisemne: wypracowania, przemówienia, rozprawki, eseje. A nic tak nie podnosi wartości dobrej, pisemnej wypowiedzi, jak trafnie dobrane cytaty. Ileż to się trzeba naszukać w różnych opracowaniach z zakresu filozofii, literatury polskiej i obcej, ileż trzeba przewertować tomików poezji, by znaleźć błyskotliwą myśl, trafny aforyzm, który mógłby posłużyć za motto wypracowania, stanowić pointę Waszego wywodu, być jednym z głosów w dyskusji, argumentem za lub przeciw.

Chcąc ułatwić Wam pracę, podjęłam się próby stworzenia opracowania stanowiącego swoisty rodzaj wyboru cytatów. Z racji tego, że prace pisemne 7. języka polskiego obracają się w kręgu nieśmiertelnych zagadnień typu: miłość, cierpienie, egzystencja, śmierć, poezja, Polska itd., książka posiada tematyczny układ haseł, ponumerowanych - dla ułatwienia ich wyszukiwania. Pod każdym zagadnieniem znajdziecie wybór myśli na dany temat, autorów zarówno polskich, jak i obcych, znanych pisarzy, filozofów, polityków, artystów itd.

Chociaż książka adresowana jest głównie do osób uczących się, to mniemam, że będzie ona również przyjemną i pożyteczną lekturą dla wszyst-

kich, którzy lubią rozkoszować się trafnymi sentencjami, fragmentami poezji, maksymami, w których pod błyskotliwą, a nieraz i paradoksalną grą słów, ukryta jest głęboka prawda o nas i naszym świecie. Zamieszczone w książce cytaty mogą być wykorzystane, w zależności od pomysłowości Szanownych Czytelników, przy pisaniu listów, pozdrowień, przemówień, dedykacji; w różnego rodzaju słownych dysputach, gdy sytuacja zmusza nas do powołania się na autorytet.

Na koniec wypada mi tylko dodać: czytajmy owe cytaty - perełki, zapamiętujmy i powtarzajmy.

Autorka

ARTYSTA

1. Niewysfowione rozkosze czekają na artystę, ale przeznaczone mu jest także cierpieć bardziej niż komukolwiek z ludzi. (...)

Nigdy nic dowie się naprawdę, co to miłość kobiety, bo dla niego wszystko jest nim samym. On stwarza wszystko: świat, rzeźbę, wiersz, kochankę. Kocha swoje arcydzieła, ale nie kocha nic poza nim. Oto dlaczego rzeczywistość jest dla niego trucizną,

Zygmunt Krasiński

2. Twórca bynajmniej nie jest prekursorem swojego pokolenia, tylko pierwszy z współczesnych, który rozumie, co się z jego pokoleniem dzieje.

Gertruda Stein

3. Artysta tworzy obraz czyli fikcję i ten, kto rozkoszuje się sztuką, kieruje swój wzrok na punkt, który mu wskazał artysta, patrzy przez okienko, które mu artysta otworzył i w sobie ten obraz odtwarza.

Benedetto Croce

4. Artysta, który sprzeniewierza się prawdzie, natychmiast traci talent.

Fiodor Dostojewski

5. Artysta powinien się wypowiadać o tym, na czym się zna. Jego zasięg jest tak samo ograniczony jak zasięg każdego fachowca.

Antoni Czechow

6. (...) trzeba zwyrodnieć, aby móc zostać artystą.

Władysław Stanisław Reymont, Komediantka

7. Aktorzy, artyści, twórcy! to tylko ślepe narzędzia przyrody-natury, która ich używa do objawienia siebie i dla celów sobie tylko wiadomych. Im się zdaje, że oni są czymś istotnym - smutne złudzenie, są narzędziem, które pójdzie na śmiecie wtedy, jak przestanie być potrzebnym albo zrobi się nieużytecznym.

Władysław Stanisław Reymont, Komediantka

8. Istota, która ma wyobraźnię rozwiniętą więcej niż zwykły śmiertelnik, istota nad inne wrażliwsza, zmysłowa, porywcza, istota, która w zakresie szczęścia i rozkoszy wie wszystko i pożąda z niesłychaną siłą - oto artysta.

Heniyk Sienkiewicz

9. Tylko wielcy artyści mogą się czuć wobec sztuki małymi.

Heniyk Sienkiewicz

10.(...) artysta, byle miał serca czyste, napelnione nie lichą miłością własną, ale miłością sztuki, może być najszczęśliwszym człowiekiem w świecie, bo styka się ustawicznie z czymś nieskończonym i bezwzględnie doskonałym.
. Z życia przychodzi wszystko zło, ze sztuki płynie tylko szczęście.

Heniyk Sienkiewicz

11. Prawdziwy artysta cieszy się sławą dopiero po śmierci.

Mikołaj Gogol

12. Powołanie pisarza jest w pewnej mierze powołaniem do szaleństwa.

Wasilij Rozanow

13. Kim jest pisarz?

Porzucone dzieci, zapomniana żona i pycha,
pycha...
interesująca figura.

Wasilij Rozanow

14. Pisarz musi pokonać w sobie "pisarskość". Dopiero osiągnąwszy to, staje się naprawdę pisarzem.

Wasilij Rozanow

15. Naieży zawsze tak pisać, jak gdyby pisało się po raz pierwszy i po raz ostatni. Tyle powiedzieć, jakby to miało być pożegnanie, i tak dobrze, jakby to był debiut.

Karl Kraus

16. Najwyższa rozkosz twórcy: w duszy doskonały
Sen widzieć piękna, co się doprasza żywota.

Leopold Staff, Smutek twórcy 17.

- (...) dusza twórcy smutna jest po wieczność, Bo sarna jest rozkazem
twardym jak konieczność, By tworzyć i rozwiewną marę wcielać w stałość.

Lecz przed ramieniem, co chce objąć bóstwa kibić,
Staje nieunikniony mur: niedoskonałość, Kiedy
mistrzowi winą najcięższa jest: chybić.

Leopold Staff, Smutek twóiry

18. Kariera artysty podobna jest karierze kurtyzany: najpierw dla własnej
przyjemności, później dla przyjemności innych, a w końcu dla pieniędzy.

Marcel Achani

19. Przede wszystkim artyści są ludźmi, którzy pragną stać się nieludzkimi.
Szukają w trudzie śladów nieludzkości, śladów nie spotykanych nigdzie w
naturze. Te ślady są prawdą i poza nimi nie znamy żadnej rzeczywistości.

Guillaume Apollinaire

20. Miejcie litość nad nami, nad tymi których udziałem są niekończące się
zmagania między Ładem a Przyrodą.

Guillaume Apollinaire

21. Dziś każdy, kto pisze, rzeźbi czy maluje, ma oczy utkwiłone w warsztacie
sąsiada.

Gilbert Cesbron

22. Artysta powinien gardzić sądem, który nic opiera się na rozumnej
obserwacji zjawisk. Powinien obawiać się nastroju literackiego...

Paul Cézanne

23. W artyście powinien istnieć jakby wewnętrzny kompas, który nie pozwala mu się zgubić, kiedy już nie zna zupełnie drogi.

Jan Cybis

24. Artysta winien być w swym dziele jak Bóg we wszechświecie, niewidoczny a wszechmocny: żeby go się czuło wszędzie, ale nie widziało nigdzie.

Gustaw Flaubert

25. Sztuka, w najszerszym tego słowa znaczeniu, jest czymś naprawdę niezmiernie ważnym. Premierzy i ministrowie finansów to wielkie figury wówczas, gdy są w rządzie, ale gdy schodzą ze sceny, nikt o nich nie pamięta. Tylko artyści są nieśmiertelni.

Aleksander Fleming

26. Pierwszym obowiązkiem artysty jest opanowanie rzemiosła.

Rudyard Kipling

27. Skromność jest prawem artystów, próżność ich obowiązkiem.

Kari Kraus

28. Biada artystom, na których nikt nie pluje.

Carpío Lope de Vega

29. Artysta podoba się publiczności zarówno dzięki swym dziełom, jak dzięki buntowi przeciw konwenansom.

Andre' Maurois

30. Przepis na artystę: jeden procent talentu, dziewięć procent szczęścia i dziewięćdziesiąt procent pracy.

Ignacy Paderewski

31. Artysta, który przejmuje się sędem potomnych, nie może być wolny,

Pablo Picasso

32. Człowiek zupełnie nie tknięty szaleń nie wejdzie do świątyni muz.

Platon

33. W narodzie tkwi artysta, ale nie w jego polityce, nie w jego zewnętrznych przemianach, tylko w tym, co jest w narodzie wieczne: w jego odrębności od wszystkich innych narodów, w rzeczy niezmiennej i odwiecznej - w rasie.

Stanisław Przybyszewski

34. Artyści na najwyższym szczeblu nadają barwę i wyraz epoce, w której żyją-

Karol Szymanowski

35. To, co ma być w sztuce żywym, wszystko to musi przejść duszę twórcy.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

36. Dobroć jest największym skarbem ludzkości, lecz dopiero dobroć i rozum tworzą człowieka, a wzbogacone o talent - prawdziwego artystę.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

37. Artysta, prawdziwy artysta, a nie przeintelektualizowany młynek mielący automatycznie wszystkie możliwe wariacje i perturbacje, nie powinien bać się cierpienia.

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy)

38. Śmierć tych, którzy tworzą dzieła nieśmiertelne, zawsze jest przedwczesna.

Pliniusz Młodszy

BÓG

1. Idziemy do Boga nie drogą, lecz miłością.,

Św. Augustyn

2. Jeśli chcesz widzieć Boga, patrz na stworzenie. Nie odrzucaj go; nie rozmyślaj nad nim. Po prostu, patrz.

Anthony cle Melin S.J

3. Nie bójcie się Boga, który nie chce wam uczynić nic złego, lecz kochajcie Go gorąco, ponieważ chce wam uczynić wiele dobra.

św. Franciszek Salezy

4. Jeśliby mi ktoś udowodnił, że Chrystus nie jest prawda, i rzeczywiście by tak było, to i tak nie wybrałbym prawdy lecz Chrystusa. Lepiej pozostać z pomyłką, z Chrystusem, niż z wami.

Fiodor Dostojewski

5. Bóg nie potrzebuje naszych dzieł, lecz jedynie naszej miłości.

św. Teresa od Dzieciątka Jezus

6.. Bóg szanuje mnie, gdy pracuję, ale kocha, gdy śpiewam.

Rabindranath Tagore

7. Żyję Panie bo tak chcesz - umrę bo będziesz kazał - zbaw mnie bo możesz.

Anonim

8. Tyś, Boże, ziarnem i kłosem i listkiem,
Wszystko jest z Ciebie i Ty jesteś Wszystkim
i przez Cię Wszystko, nieśmiertelny Panie,

ma nieśmiertelne w Tobie królowanie. Gdzież moc
Ci równa? gdzież równa potęga? Gdzież jest ten
płomień, co skry Twój dosięga?

Jan Kasprówic, Hymn do Boga

9. Panie, powracam do Ciebie, bo wszystko jest próżnością, prócz poznania
Ciebie. Prowadź mnie Twymi ścieżkami światła. Szedłem krętymi
drogami i myślałem, że wzbogacą mnie dobra fałszywe. Panie, mniej litość
nade mną: dobra prawdziwe są te tylko, które Ty dajesz. (...) Panie,
prowadź mnie jak ongi ścieżkami światła. O Panie, strzeż mnie od zła.
Niech moja dusza znów będzie dumna.

André Gide

10. Do Boga dochodzi się za pośrednictwem nieustannego obcowania z
ludźmi.

Mikołaj Gogol

11. Tylko Bóg wie, Kim jest i świadomość tego nie zabija Go.

Fiodor Dostojewski

12. Grzech jest nieskończony, lecz i Bóg jest nieskończony.

Fiodor Dostojewski

13. Bez woli Boga niemożliwe jest pokochanie Go.

Mikołaj Gogol

14. Bogu bliższy jest skruszony grzesznik, niż pełen pychy święty.

Mikołaj Gogol

15. Ogromne jest bohaterstwo tego człowieka, który nie doznawszy łaski nie
odszedł od Boga i niesie krzyż cięższy od innych krzyży, krzyż duchowej
ciemności.

Mikołaj Gogol

16. Czasami nawet bluźnierstwo zbliża nas bardziej do Boga niż modlitwa.

Jerzy Zawieyski

17. Ludzie postanowili, aby Boga nie było, ale nie wiedzą, że On nie ma obowiązku stosować się do ich uchwał.

Stefan Wyszyński

18. Bóg szanuje wolność woli człowieka aż do granic grzechu.

Stefan Wyszyński

19. Niewykluczone, że Pan Bóg już niedługo będzie mógł liczyć wyłącznie na ateistów.

Jan Zbigniew Stojewski

20. Jeszcze się kiedyś rozsmucę;
Jeszcze do Ciebie powrócę
Chrystusie...
Jeszcze tak strasznie zapłacę,
Że przez łzy Ciebie zobaczę,
Chrystusie...
I taką wielką żalobą,
Będę się zalił przed Tobą,
Chrystusie...
Że duch mój przed Tobą klęknie
[wtedy - serce mi pęknie,
Chrystusie...

Julian Tuwim

21. Przestrzeń... ćmawość... człowieka to zaraz przygnębia, a Boga nie. Dobrze być Bogiem. Nie boi się przestrzeni, czasu ani wypadków. Materia jest ciągiem katastrof, bo to wynika z jej kitoszenia się. Przez kitoszenie zalega się niechęć życia. No, te różne chwile. Te marnie trwania, trwania. A Bóg nie. Spokój... Skupienie.

Miron Białoszewski

22. Do czego może być przydatny Bóg, powiedzmy, w 1960, jeśli szczęście na ziemi można osiągnąć łatwiej bez Boga a szczęście wiekiuste jest zbyt trudne dla naszej zbyt ubogiej wyobraźni.

Tadeusz Różewicz. Śmierć w starych/i dekoracjach

23. Boże, pełen w niebie chwały,
A na krzyżu - pomarniały -
Gdzieś się skrywał i gdzieś był,
Żem Cię nigdy nie widywał?
(...)
Mów, co czynisz w tej godzinie,
Kiedy dusza moja ginie? Czy łączę
ronisz potajemną, Czy też giniesz
razem ze mną?

Bolesław Leśmian, Boże, peten w niebie chwały...

24. Kto Boga posiada, szczęśliwy jest.

św. Augustyn

25. Bogowie jedno wznoszą, drugie przewracają.

Ezop

26. Jedynym Bogiem jest porządek moralny.

Johann Gottlieb Fichte

27. Bogowie z samej swojej natury cieszą się nieśmiertelnością w najgłębszym
spokoju, obcy sprawom naszym, od których są całkowicie oderwani.

Tytus Carus Lukrecjusz

28. Bóg - to suma wszystkich naszych wyrzeczeń.

Stefan Napierski

29. Bóg daje nam zawsze siłę i możność robić to, co nam przykazuje robić.

John Ruskin

30. Bóg objawia się zarówno w człowieku, jak i w jego kraju.

Ranindranath Tagore

31. Umniejszać Boga jest bezbożnością i bluźnierstwem.

Hipolit Taine

32. Jeśli nie byłoby Boga, trzeba by go wymyśleć.

Voltaire

33. Dowodem na istnienie Boga jest dla mnie to, że nie można dowieść jego nieistnienia.

Jean de la Bruyère

34. Zbadajmyż ten punkt i powiedzmy: "Bóg jest albo Go nie ma". (...) Zważmy zysk i stratę zakładając się, że Bóg jest. Rozpatrzmy te dwa wypadki: jeśli wygrasz, zyskujesz wszystko; jeśli przegrasz, nie tracisz nic. Zakładaj się tedy, że jest, bez wahania.

Blaise Pascal

35. Chcesz poznać Boga - nie idź do księgi
Szukać tam Jego istoty.
Patrz na te wielkie światów okręgi,
A sądz o mistrzu z roboty.

Jakub Jasiński

36. Skoro Bóg był, to nie może odejść.

Fiodor Dostojewski

37. Czego chcesz od nas Panie, za Twe hojne dary?
Czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary?
Kościół Cię nie ogarnie, wszędy pełno Ciebie.
I w otchłaniach, i w morzu, na ziemi, na niebie.
(.....)
Tyś Pan wszystkiego świata, Tyś niebo zbudował
[złotymi gwiazdami ślicznieś uhaftował;
1.....**1**
Za Twoim rozkazaniem w brzegach morze stoi, A
zamierzonych granic przeskoczyć się boi;
[.....¹
Bądź na wieki pochwalon, nieśmiertelny Panie!
Twoja łaska, twa dobroć nigdy nie ustanie.

Jan Kochanowski, Pieśń XXV

38. Kto szuka Cię, już znalazł Ciebie;
Już Cię ma, komu Ciebie trzeba;
Kto tęskni w niebo Twe, jest w niebie;
Kto głodny go, je z Twego chleba.

Nie widzą Ciebie moje oczy,
Nie słyszą Ciebie moje uszy;
A jesteś światłem w mej pomrocy,
A jesteś śpiewem w mojej duszy!

Leopold Staff

39. Nic, co się stało pod sklepem niebiosów,
Bez Twej woli się nic stało!
Kyrie elejson!
O źródło zdrady! Kyrie elejson!
Przyczyno grzechu
i zemsty, i rozpaczy szaleńczego śmiechu!
[.....]!
Przedemną przepaść, zrodzona przez winę, Przez
grzech Twój, Boże! ... Ginę! ginę! ginę! (...)

Jan Kasłowicz, Dies irae

40. Żyli dwaj starszankowie
W ogromnej zażyłości
Z starszankiem Panem Bogiem,
Prostym jak on prości.
[.....]
Przyjaźń to była szczerza,
Przyjaźń nie na żarty;
Gwarzylili z sobą jak mogli,
Grywali z sobą w karty.

Jan Kasłowicz, Przeprosiny Bogo

41. czemuś mnie opuścił
czemu ja opuściłem
Ciebie

życie bez boga jest możliwe życie
bez boga jest niemożliwe.

Tadeusz Różewicz, Bez

42. Bóg wyrażając siebie samego stwarza rzeczy, stwarzając zaś rzeczy -
stwarza samego siebie.

Jan Szkol Eriugena

43. Przyjdź do nas Panie jak ktoś niewiadomy
Bądź dla nas z krwi i potu, strachu i kłopotów
Choć świta, kogut pieje, znów nie jestem gotów.

Ernest Bryll

44. Bóg wszechmogący co prosi o miłość
tak wszechmogący że nie wszystko może
skoro dał wolną wolę

Bóg co prosi o miłość
rozgrzeszy zrozumie
Wszechmoc wszystko potrafi
więc także zapłacze
Wszechmogący gdy kocha najsłabszym być umie

ks. Jan Twardowski, Co prosi o miłość

45. Boże, po stokroć święty, mocny i uśmiechnięty -
Iżeś stworzył papugę, zaskrońca, zebkę przegowaną -
kazałeś żyć wiewiórce i hipopotamom -
teologów łaskoczesz chrabąszcza wąsami -

dzisiaj, gdy mi tak smutno i duszno, i ciemno -
uśmiechnij się nade mną

ks. Jan Twardowski, Suplikacje

46. Boże, odlatujący w obce dla nas strony,
Powstrzymaj odlot swój -
I tul z płaczem do piersi ten wiecznie krzywdzony.

Wierzący w Ciebie gnój.

Bolesław Leśmian, Do siostry

47. Najwyższy na niebiosach! - Ciebie tu szukałem,

[.....]

Nie spotkałem Cię dotąd - żeś Ty jest, zgaduję;

Ja chcę mieć władzę, jaką Ty posiadasz.

[.....]

Milczysz, milczysz! wiem teraz, jam Cię teraz zbałał,
Zrozumiałem, coś Ty jest i jakieś Ty władał. -Kłamca,
kto Ciebie nazywał miłością, Ty jesteś tylko
mądrością.

Adam Mickiewicz. Dziady cz. III. Improwizacja

CIERPIENIE

1. Jest taka cierpienia granica,
Za którą się uśmiech pogodny zaczyna.

Czesław Miłosz, Walc

2. I męka ciała, która stoi między nami, na chwilę
osłabła i łączy nasze ręce pod swoją stulą...

Aleksander Wat, A choć zapuszczam na oko ciężka powiekę...

3. Cierpienie ma nie tyle etyczną godność, ale także wzniosłość metafizyczną.
Cierpienie czyni człowieka przewidującym, a świat - przejrzystym.

Victor E. Frankl

4. Milej sobie wspominam nie dzieła
waleczne
I głośne, ale czyny ciche, użyteczne
I cierpienie.

Adam Mickiewicz

5. A ten płacz Antygony,
Co szuka swojego brata
To jest zaiste nad miarę
Wytrzymałości

Czesław Miłosz, W Warszawie

6. należy zgodzić się
pochylić łagodnie głowę
nie załamywać rąk
posługiwać się cierpieniem w miarę łagodnie

jak protezę
bez fałszywego wstydu
ale także bez niepotrzebnej pychy

Zbigniew Herbert "Pan Cogito rozmyśla o cierpieniu"

7. Ten kto cierpi, kto cierpi potwornie, jest wyosobniony. Jego ból nie może stać się tym, co wspólne, nie może go dzielić z innymi. Słowa, podstawowe narzędzia tworzenia wspólnego świata ludzi, nie przenoszą bólu psychicznego. Dlatego dręczony człowiek jest jak torturowane zwierze - wyje, ślini się i tylko jego oczy błagają.

Andrzej Leder, Przemiana mitów czyli o życiu w epoce schyłku

8. Cierpienie jest dla ideału taką samą próbą jak dla złota ogień!

Fiodor Dostojewski

9. Bez cierpienia nie zrozumie się szczęścia.

Fiodor Dostojewski

10. Tylko cierpienie otwiera przed nami to, co wielkie i święte

Wasilij Rozanow

11. Własne cierpienia uczą, że nikomu nie należy robić żadnej przykrości.

Bolesław Prus

12. Człowiek cierpi, zadaje cierpienie. A najniezszczęśliwszy nie zawsze jest ten, który cierpi.

Romain Rolland

13. Poczieszyć człowieka, znaczy: w jego własnych oczach jego cierpienie podnieść do najwyższej godności.

Henryk Elzenberg

14. W cierpieniu jest tysiąckrotnie więcej doświadczenia niż w przyjemności.

Bertrand Russell

15. Ludzie często na to, aby ukoić własne cierpienia, zadają je innym.

Feliks Chwalibóg

16. Cierpienie uczy mądrości, a mądrość - spokoju ducha.
Feliks Rajczak
17. Nie trzeba czekać, aż zdejmą krzyż z naszych ramion; wystarczy się z nim pogodzić, a już jest lżej.
Stefan Wyszyński
18. W świecie, który się odczuwa jako bezmiar cierpienia, nie ma miejsca na trwałe szczęście, na jakiegokolwiek szczęście.
Artur Hutnikiewicz
19. Przyjmijcie z pokorą każde cierpienie, wierząc, że jest ono potrzebne.
Mikołaj Gogol
20. Nie wszystkie cierpienia będą nam policzone.
Mikołaj Gogol
21. Nic ma takiego bólu, którego nic można by wypłukać.
Mikołaj Gogol
22. Bodaj to umrzeć u wstępu męczeństwa!
- Lecz nie umiera się, gdy śmierć zbawieniem.
W dniu szczęścia skonasz - zginiesz w dniu zwycięstwa -
Niezatracałnyś, gdy żyjesz cierpieniem!
Zygmunt Krasiński
23. Ach, najgorsze przeznaczenie!
I najgorsze to cierpienie
Śpiewać, kiedy serce boli!
Juliusz Słowacki, Księżę Niezłomny
24. Jesteśmy coś warci tylko dzięki swoim cierpieniom, gdyż wszystkie one są dążeniami.
Gustaw Flaubert
25. Pokarmem człowieka jest cierpienie.
Bertrand Russell

26. Lata szczęśliwe są latami zmarnowanymi, praca postępuje tylko w cierpieniu. Tylko w nieszczęściu poznajemy świat i samych siebie, zdobywamy się na wysiłek i pogłębienie życia, a więc na to wszystko, dla czego najwięcej warto żyć. (...) Troska rozwija siły ducha.

Marcel Proust

27. Cierpienie jest (...) tym wspólnym światem przeżyć gdzie spotykają się wszyscy - wielcy i mali, biedni i bogaci, wierzący i niewierzący, panujący i poddani, wszyscy jednakowo prawie wyposażeni w zdolność odczuwania cierpienia i w mechanizmy jego unikania.

J. Szczepański, Sprawy ludzkie

28. (...) dla chrześcijan cierpienie przekształca się w radość. Nie zamieniliby oni tego cierpienia na wszystkie słodczyce świata. Radość, jakiej doznają w cierpieniu pochodzi z poczucia, że przezeń odkupują grzechy, zbliżają się i upodabniają do Boga.

św. Franciszek Salezy

29. Istnieją cierpienia, których kielich trzeba wypić do dna.

Masence van der Meersch

30. Uczę się cierpienia na pamięć
Są to długie frazy, które łączą się
ze sobą jak dni tygodnia
lecz nie tworzą miesięcy i pór roku
nie sprowadzają deszczu ani długiego życia
Nie jest to przy tym zbyt wystawne cierpienie
Po pierwszych gestach purpurowych
rozpoczyna się długa tułaczka
po wyschlłym obszarze na pół zapomnianych krzywd
i nie spełnionych obietnic nienawiści

Adam Zagajewski

31. (...) gdy cierpieniem porażą człeka,
a człek w cierpienia godność nie uwierzy,
to, choćby światem całuski m przewodził,

lepiej, by się nie narodził.

Karol Hubert Rostworowski, Judasz z Kariothu

32. Nieśmiertelność byłaby okrutną niegodziwością i straszną pułapką dla tych, co chcą uciec przed cierpieniem.

Władysław Stanisław Reymont

33. Człowiek zna więcej niż aniołowie.
Bo zna cierpienie.

Jadwiga Łuszczewska

34. Organizm ludzki zdaje się być bardziej do cierpienia, niż do rozkoszy urobiony. Rozkosze osłabiają, a cierpienia hartują i mnożą siły człowieka.

Józef Ignacy Kraszewski

35. Człowiek jest uczuciem, cierpienie jest jego nauczycielem.

Alfred de Musset

36. Każdą przyjemność musi poprzedzać cierpienie, ono jest zawsze pierwsze.

Immanuel Kant

37. Cierpienie ludzkie jest jakby chorobą naszej duszy. Nie patrzeć na nie, tracić je z oczu, znaczy powracać do pełni sił.

Stefan Żeromski

38. Gdy w głębi serca purpurę okrutną
Wyrabia prądką cierpienia,
Smutni - lecz smutni, że aż Bogu smutno -
Królewskie mają milczenia.

Cyprian Kamil Norwid

39. Łzy to zmaterializowane cierpienie; gdy spłyną, lżej się robi na sercu. Lecz aby oko nauczyło się widzieć, musi się od łez odzwycząić.

Stanisław Breyer

40. I ogień, i woda są nieczułe na ludzkie cierpienia.

Aforyzm indyjski

41. Nawet gwiazdy płaczą razem z tym, kto płacze w nocy.

Talmud

42. Z jakąż bez troską traktujemy cierpienia innych. A przecież wybór osób jest tylko przypadkowy.

Stefan Kisielewski

43. Rzeczywisty ból wystarcza, aby nas wyleczyć z cierpień urojonych.

Samuel Taylor Coleridge

44. Ból staje się dla mnie punktem wyjściowym egzystencji, doznaniem zasad niczym od którego wszystko się zaczyna, do którego wszystko się sprowadza. (...) Ja życie ustawiłbym tylko wobec bólu. Ból jako ból, ból sam w sobie. - To jest najważniejsze,

Witold Gombrowicz, Dziennik

45. (...) ile razy klękam przed Tobą bojaźliwy i spokojny

(.....)

prosząc

abyś mnie nauczył

cierpienia bez pytań.

ks. Jan Twardowski, Wołanie

46. (...) ból, (...) to jest skrzywiona siostra wesela.

Stanisław Brzozowski

CYWILIZACJA

1. (...) usuńcie ten nieszczęsny postęp, zabierzcie nasze Wędy i nałogi, zabierzcie wytwory cywilizacji, a wszystko będzie dobrze.

Jan Jakub Rousseau

2. Cywilizacja wzięła początek w dniu, kiedy człowiek, ujarzmiając drugiego i zmuszając go do pracy za dwóch, mógł oddać się kontemplacji świata... Nie na próżno Atena jest boginią wojny i nauki.

Miguel de Unamuno

3. Albo może o ziemskiej cywilizacji nic nie powiemy. Bo nikt naprawdę nie wie co to było.

Czesław Miłosz, Wieść

4. Cywilizacji dwie - widzę ustawnie:
Jedna chce wszystko o (I k r y w a ć na serio,
Druga chce wszystko p o k r y w a ć zabawnie
Świetną liberią.

Cyprian Kamil Norwid, Vade-mecum, XXIV, Sieroctwo

5. Cywilizację można ukształtować tylko formą.

Fiodor Dostojewski

6. Cywilizacja rządzi się swoimi prawami i ludzie wierzą w te prawa, ale niech tylko zapanuje nowa moda, to wszystko natychmiast weźmie w łeb.

Fiodor Dostojewski

7. Wszelka cywilizacja zaczyna się od rozpusty.

8. (...) cywilizacja jest to jedność materialnego bytu, jest to wspólność interesów ziemskich, czekająca na zjawienie się Słowa bożego.

Zygmunt Krasiński, Przedświt

9. Przez urodzenie ojciec nie daje jeszcze synowi życia - daje tylko obietnicę życia, wychowanie poczyna je, a dziedzictwo dopiero zapewnia i uzupełnia. (...) Syn od punktu, w którym się ojciec zatrzymał, postępuje i sięga dalej na drodze bogactwa oraz inteligencji - a tym porządkiem praca przechodzi z rąk do rąk, gromadzi się, rozwija, opiera jedna na drugiej i formuje piedes tał, na którym wznosi się coraz wyżej... cywilizacja.

Stefan Żeromski, Doktor Piotr

10. Czymże jest cywilizacja, jak nie umiejętnością wykorzystania tych rzeczy, które wymyślił kto inny?

Karel Capek

11. Nie daję się olśnić statkami parowymi i koleją żelazną. Wszystko to nie jest cywilizacją.

François Chateaubriand

12. Przesady są podporami cywilizacji.

André Gide

13. Tysiąc rzeczy posuwa się do przodu; dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć do tyłu; i to jest postęp.

Henri Frederic Amiel

14. Postęp ma jedną wadę: od czasu do czasu eksploduje.

Elias Canetti

15. Ludzkość kroczy stale naprzód, jednak człowiek pozostaje ten sam.

Johann Wolfgang Goethe

16. Postęp jest niewątpliwie rzeczą dobrą, jeśli tylko uzgodni się jego kierunek.

Aldous Huxley

17. Wszelki rozwój był dotąd niczym innym jak upojnym zataczaniem się z jednego błędu do drugiego.

Henryk Ibsen

18. Postęp to znaczy lepsze, a nie tylko nowe.

Caprio Lope de Vega

19. Bierność i brak wszelkich pożądań stanowi większą przeszkodę do postępu niż najfałszywsze skierowanie energii.

John Stuart Mill

20. Ideał postępu zastąpił dzisiaj ideał innowacji; nie chodzi o to, żeby było lepiej, ale żeby było po nowemu; nawet jeśli jest to w oczywisty sposób gorsze niż dawniej.

Henri Millon Montherlant

21. Spoglądać w górę, sięgać myślą poza granice widzialnego świata... i wznosić się wyżej... zawsze wyżej...

Ludwik Pasteur

22. Człowiek rozsądny przystosowuje się do świata, nierozsądny stara się przystosować świat do siebie. Stąd wszelki postęp pochodzi od nierozsądnych.

Bernard Shaw

23. Nie można mieć nadziei na skierowanie świata ku lepszym drogom, o ile się jednostek nie skieruje ku lepszemu.

Maria Skłodowska-Curie

24. Cywilizacja mieści się nie na ulicy, lecz w sercach.

Wasilij Rozanow

25. Człowiek we współczesnej cywilizacji nie może przyjąć postawy aktywnej, coraz bardziej jest w niej skazany na postawę konsumpcyjną.

Antoni Kępiński

26. Ludzie spieszą się do pracy, dlatego niedbale ją wykonują; spieszą się w używaniu życia, dlatego jego smaku nie odczuwają; spieszą się w odpoczynku, dlatego nie mogą wypocząć.

Antoni Kępiński

27. My, cywilizacje, wiemy już, że jesteśmy śmiertelne!

Paul Valéry

CZŁOWIEK - LUDZIE

1. W ludziach więcej rzeczy zasługuje na podziw, niż na pogardę.

Albert Camus

2. Jeżeli w ogóle człowiek może być komuś potrzebny, to przede wszystkim kobieta mężczyźnie w łóżku. Dopiero później można się szczegółowo zastanowić co do innych wypadków.

Kazimierz Brandys „Jak by kochaną”

3. Człowiek może znieść bardzo dużo, lecz popełnia błąd sądząc, że potrafi znieść wszystko.

Fiodor Dostojewski

4. Ile pytań we mnie a ile
Pustych miejsc przy słowie odpowiedź W
ilu drogach zanurzyłem się w pyłe By i
tak nie móc trafić ku sobie.

Wolna Grupa Bukowina

5. Każdy człowiek jest wart o połowę mniej, niż mu się samemu wydaje i dwa razy tyle, ile przyznaje mu ogół.

Alfred Aleksander Konar

6. Człowiek zmienia się od dzieciństwa po grób. Kiedy więc jest sobą?

Stefan Kisielewski

7. Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło palców Twoich, na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:

Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, czym syn człowieczy, że

troszczysz się o niego?

Psalm 8 - Księga Psalmów

8. Tylko człowiek nie jest fikcją - wszystko inne jest fikcją.
Cały świat może być ojczyzną i każdy człowiek bratem.
Bo świat, to człowiek, przede wszystkim człowiek.

Andrzej Bobkowski

9. Homo homini lupus.
- Człowiek człowiekowi wilkiem.

Plautus

10. Łatwiej jest zmienić ustrój, trudniej - odmienić człowieka.

Stefan Wyszyński

11. Dziwne, jak ludzie muszą byle co powiedzieć, byle czym się popisać w chwilach, w których wiedzą, że najrozsądniej cicho siedzieć.

Karol Hubert Rostworowski

12. Ludzie, chociaż nie dożyją nawet stu lat, to jednak stwarzają sobie troski na całe tysiąclecia.

Z mądrości Chin

13. Wielkość człowieka jest wielka w tym, że zna on swoją nędzę. Drzewo nie zna swojej nędzy.
Nędzą tedy jest czuć swoją nędzę, ale wielkością jest wiedzieć, że się jest nędznym.

Blaise Pascal

14. Człowiek jest tylko trzcina, najwęższą w przyrodzie, ale trzcina myśląca. Nie potrzeba, by cały wszechświat uzbroił się, aby go zmiażdżyć: mgła, kropla wody wystarczy, aby go zabić. Ale gdyby nawet wszechświat go zmiażdżył, człowiek byłby i tak czymś szlachetniejszym niż to, co go zabił, ponieważ wie, że umiera, i zna przewagę, którą wszechświat ma nad nim. Wszechświat nie wie nic o tym.

Blaise Pascal

15. Jestem pyłkiem w tym wszystkim, ale pyłkiem koniecznym.
Witold Gombrowicz
16. (...) Jest na świecie jeden zawód, jedno jedyne powołanie
- być dobrym dla drugiego człowieka.
Maria Dąbrowska
17. (...) Jedyną własnością człowieka jest to, co pozostaje w nim samym.
Jan Józef Szczepański
18. Myślę, że my w ogóle nie mamy prawa wymagać czegokolwiek katego-
rycznie od ludzi (...), nie każdy potrafi znieść to samo.
Jan Józef Szczepański
19. Przekonałem się wielokrotnie, że człowiek jest ludzki w ludzkich warun-
kach, i uważam za upiorny nonsens naszych czasów próby sądenia go
według uczynków, jakich dopuścił się w warunkach nieludzkich - tak
jakby wodę można było mierzyć ogniem, a ziemię piekłem.
Gustaw Herling - Grudziński
20. Na zdrowy rozum - wymagać od człowieka, aby nie zajmował się sobą,
nie przejmował się sobą i krótko mówiąc, nie uważał siebie za siebie, może
tylko wariat. (...) Ja jestem... Ja jestem najważniejszym i bodaj jedynym
moim problemem (...).
Witold Gombrowicz
21. Człowiek to wieczysty aktor, ale aktor naturalny, ponieważ sztuczność jest
mu wrodzona, ona stanowi cechę jego człowieczeństwa - być człowiekiem
to znaczy być aktorem - być człowiekiem to znaczy udawać człowieka -
być człowiekiem to „zachowywać się” jak człowiek, nie będąc nim w
samej głębi - być człowiekiem to „recytować człowieczeństwo”.
Witold Gombrowicz
22. Nic przeczę, że istnieje zależność jednostki od środowiska, ale dla mnie o
wiele ważniejsze, artystycznie bardziej twórcze, psychologicznie bardziej
przepaściste, filozoficznie bardziej niepokojące jest to, że człowiek jest

stwarzany także przez pojedynczego człowieka, przez inną osobę. W przypadkowym zetknięciu. W każdej chwili. Mocą tego, że ja jestem zawsze „dla innego”, obliczony na cudze widzenie, mogący istnieć w sposób określony tylko dla kogoś i przez kogoś, egzystujący - jako forma - poprzez innego...

Witold Gombrowicz

23. Nie wiem, jaki jestem naprawdę, ale cierpię, gdy mnie deformują, (...) wbrew wszystkiemu ja chcę być sobą.

Witold Gombrowicz

24. (...) byłem zlepkiem rozmaitych światów, ni pies, ni wydra. Nieokreślony. Ale tylko ktoś idący za mną krok w krok i podglądający mnie we wszystkich zetknięciach z ludźmi mógłby zdać sobie sprawę, z jakim ma do czynienia kameleonem. Zależnie od miejsca, osób, okoliczności byłem mądry, głupi, prostak, wyrafinowany, milczek, causeur, niższy, wyższy, płytki lub głęboki, byłem lotny, ociążały, ważny, żaden, wstydlivy, bez wstydu, śmiały lub nieśmiały, cyniczny lub szlachetny ... czymże nie byłem? Byłem wszystkim.

Witold Gombrowicz

25. Człowiek to brzmi dumnie.

Maksym Gorki

26. Powołanie człowieka jest proste: budować świat przeciw światu.

Henryk Enzelberg

27. Stworzyłem cię jako istotę ani niebiańską, ani ziemską (...), abyś mógł siebie samego rzeźbić i przezwyciężyć.

Pico della Mirandola

28. Wiele jest rzeczy godnych podziwu, lecz nic nie zasługuje na uwielbienie większe niż człowiek.

Sofokles

29. Ze wszystkich istot najtrudniejszy do poznania i zgłębienia jest człowiek; najwięcej jest w nim bowiem dwoistości i udawania, ukrywania i sztuczności; kryje też w sobie bardzo wiele najrozmaitszych przybudówek i zakamarków.

Pierre Charon

30. (...) Ostatecznie bowiem czymże jest człowiek w przyrodzie? Nicością wobec nieskończoności, wszystkim wobec nicości, pośrednikiem między niczym a wszystkim. Jest nieskończenie oddalony od rozumienia ostateczności; cel rzeczy i ich początek są dlań na zawsze ukryte w nieprzeniknionej tajemnicy; równie niezdolny jest dojrzeć nicość, z której go wyrwano, jak nieskończoność, w której go pogrążono. (...) Człowiek jest dla siebie samego najbardziej zadziwiającym przedmiotem w naturze (...).

Blaise Pascal

- 31.(...) żaden człowiek nigdy w zupełności nie rozumie swych własnych, chytrych wykrętów, mających na celu ucieczkę od ponurego cienia samowiedzy.

Joseph Conrad

32. Człowiek nie jest stworzony do klęski... Człowieka można zniszczyć, ale nie pokonać.

Ernest Hemingway

33. Bo kto nie był ni razu człowiekiem,
Temu człowiek nic nie pomoże.

Adam Mickiewicz, Dziady cz.. II

34. Homo sum, humanum nihil a me alienum puto.
Człowiekiem jestem i nic co ludzkie nie jest mi obce.

Terencjusz

35. Ludzie! każdy z was mógłby, samotny, uwięziony,
Myślą i wiarą zwałać i podźwigać trony.

Adam Mickiewicz

36. O losie człowieka decyduje człowiek,

Bertolt Brecht

37. Los ludzkości będzie taki, na jaki zasłużyła.

Albert Einstein

38. Jest się takim, jak myślą ludzie,
nie jak myślimy o sobie my,
jest się takim, jak miejsce,
w którym się jest.

Zofia Nalkowska

39. (...) Człowiek sam przez się jest niczym i (...) jest wart ani mniej, ani więcej, tylko tyle, ile warta jest jego praca, uczciwie wykonana w uczciwym celu i ściśle w granicach obowiązków społecznych - dopiero wów czas staje się panem własnego sumienia i ma (...) prawo do miana człowieka.

Joseph Conrad

40. Człowiek, sługa i tłumacz przyrody, tyle może zdziałać i zrozumieć, ile z ładu przyrody spostrzeganiem lub umysłem zdoła uchwycić; poza tym nic nie wic i nic więcej nie może.

Franciszek Bacon

41. Ludzie są jak rzeka: woda jest we wszystkich jednakowa, ale rzeka bywa wąska, bystra, szeroka, spokojna, czysta, ciemna, mętna, ciepła. Tak samo jest z ludźmi.

Lew Tolstoj

42. Człowiek jest zdumiewający, ale arcydziełem nie jest.

Joseph Conrad

43. Człowiek nosi w sobie większego od siebie.

Antoine de Saint - Exupéry

44. Nie ma nic słabszego na ziemi niż człowiek.

Homer

45. Kto raz znalazł sam siebie, nie może już nic stracić na tym świecie, a kto raz zrozumiał człowieka w sobie - zrozumie wszystkich ludzi.

Arnold Zweig

46. Człowiek świat przerobi i świat zniszczy, wszystkiego dokona i wszystko przecierpi, ale pod jednym warunkiem: żeby miał świadka.

Karol Irzykowski

47. Ludzie potykają się nie o góry, lecz o kretowiska.

Konfucjusz

48. Jest całkowicie obojętne, czy jesteśmy kimś znacznym, czy nie; ważne jest to, czy jesteśmy ludźmi.

Johann Wolfgang Goethe

49. Człowiek człowiekowi wilkiem
Człowiek człowiekowi strykiem
Lecz ty się nie daj zgnać
Lecz ty się nie daj spętlić.

Edward Stachura „Człowiek człowiekowi”

50. Człowiek to obraz i podobieństwo Boga, a życie jak woda przecieka mu przez palce.

Fiodor Dostojewski

51. Dlatego, że jesteśmy jednostkami, każdy z nas jest okrucieństwem gatunku, częścią wszechświata, jednym punkcikiem w ogromnym układzie sił i wpływów, kosmicznych, etnicznych, historycznych, których prawom jesteśmy posłuszni. Podlegamy determinizmowi świata fizycznego. Lecz każdy człowiek jest również osobą, nie podlega gwiazdom i atomom.

Jaques Maritain - „Osoba ludzka i społeczeństwo”

52. Ludzie, ludzie niepojęci! W jaki sposób można jednoczyć tyle podłoty i wielkości, tyle cnót i zbrodni.

Voltaire

53. Człowiek jest panem przeciwieństw, dzięki niemu istnieją, a więc jest od nich dostojniejszy.

Thomas Mann

54. Jakże piękny jest człowiek, jeżeli jest człowiekiem.

Menander

55. Tak jak w ubiegłych epokach szukano dowodu istnienia Boga, my dziś musimy szukać dowodów istnienia człowieka.

Kazimierz Brandys

56. Człowiek nie chce być tylko cząstką świata, człowiek nosi także jakiś swój porządek w sobie. Człowiek zawsze będzie chciał wymyślić rzeczywistość własną kosztem zaprzeczenia rzeczywistości autentycznej. Za to jednak trzeba płacić.

Aleksander Jackiewicz

57. Człowiek nie jest cebulą: pod warstwami jest coś, co można nazwać środkiem. Albo tym, co Nieświadome. Albo Podświadome.

Michał Komar

58. Człowiek jest tajemnicą - z tajemnicą przybywa i w tajemnicę odchodzi.

Maria Dahiowska

59. Kula ziemską ma skórę. Ta skóra ma swoje choroby. Jedną z jej chorób nazywa się „człowiek”.

Friedrich Nietzsche

60. Człowiek zbudowany jest z przeciwności, w tym całe jego dramatyczne bogactwo i urok.

Jalu Kurek

61. Nic ma niewiadomego poza zapytaniem człowieka. Nie ma go nigdzie, tylko w człowieku.

Zofia Nalkowska

62. Być człowiekiem, to czuć, kładąc swoją cegłę, że bierze się udział w budowaniu świata.

Antoine de Saint - Exupéry

63. Nie rzekł jako żyw żaden większej prawdy z wieka,
Jako kto nazwał bożym igrzyskiem człowieka.
Bo co kiedy tak mądrze człowiek począł sobie, Żeby
się Bóg nie musiał jego śmiać osobie?

Jan Kochanowski, Człowiek boże igrzysko

64. Człowiek jest dowodem boskości zwierzęcia.

Hugo Dionizy Steinhaus

65. Przekształcić ludzi to znaczy zniszczyć ludzkość. Zniszczyć w najobrzydliwszy, najbardziej perfidny sposób. O człowieku nie decyduje jego biologiczna postać. Kto nie potrafi czuć jak człowiek, po ludzku kochać i nienawidzić, po ludzku pragnąć i po ludzku cierpieć, po ludzku czuć się szczęśliwym - ten nie jest człowiekiem...

Andrzej Trepka

66. Człowiecze biedny, chcesz wiedzieć, co w niebie
I co świat ten ma, a sam nic znasz siebie?

Jan Gawiński

67. Człowiek jest to substancja, której istotę stanowi myślenie.

Rene Descartes

68. Nic człowiekowi nie wydaje się piękniejsze niż człowiek.

Cyceron

69. I człowiek jednak niezłym jest stworzeniem.

Ignacy Krasicki

70. Ten tylko jest człowiekiem, którego obchodzą do żywego losy ludzkie, a te nie kończą się na sferze uczuć osobistych i cierpień jednostkowych,

Julian Marchlewski

71. Człowiek to Słowo wcielone.

Fiodor Dostojewski

72. I okazało się jasno, jakiego rodzaju stworzeniem jest człowiek: mądry, roztrotny, przezorny bywa we wszystkim, co się tyczy innych, a nie jego.

Mikołaj Gogol

73. Człowiek powołany został na świat, a więc jest światu potrzebny.

Mikołaj Gogol

74. Dla człowieka jest człowiek największym skarbem i najniebezpieczniejszą pułapką.

Karol Irzykowski

75. Człowiek sam sobie wykuwa los. Decyduje charakter, świadomość, wiara - nie ślepe i ciemne fluidy. Każde życie ludzkie, każda nasza przygoda jest trochę niejasna i tajemnicza.

Witold Gombrowicz, Opętani

76. Człowiek uczyni wiele, by go lubiano, i uczyni wszystko, by mu za zdroszczono.

Maik Twain

77. Człowiek dzisiejszy zdaje się stale zagrożony przez to, co jest jego wotem, co jest wynikiem pracy jego rąk, a zarazem - i bardziej jeszcze - pracy jego umysłu, dążeń jego woli. (...) Człowiek coraz bardziej bytuje w lęku. Żyje w lęku, że jego wytwory (...) mogą zostać w sposób radykalny obrócone przeciwko człowiekowi.

*Jan Paweł II, papież Z Encykliki
„Redemptor Hominis”*

78. Być człowiekiem to dążyć do nieustannego przerastania siebie.

Karl Jaspers

79. Wierzę, że człowiek może się odrodzić do prawdziwego i godnego życia w każdym momencie swojej egzystencji.

Thomas Merton

80. O doskonałości człowieka stanowi jego siła myślenia, siła woli, siła serca. Siła myślenia jest światłem poznania, siła woli - energią charakteru, siła serca - miłością. Rozum, miłość i siła woli są doskonałościami, najwyższymi potęgami, absolutną istotą człowieka jako człowieka i celem jego istnienia. Człowiek istnieje, aby poznać, aby kochać, aby pragnąć.

Ludwik Feuerbach

- 81.(...) Człowiek jest stworzony, aby przekraczać siebie. Ma przed sobą drogę, która pozwala wyjść poza adaptację, poza indywidualną śmierć, poza to, co już zdobył i co jest przeszłością. (...) Dążenie do ciągłego postępowania naprzód, które zmusza człowieka do wyjścia poza siebie, zobowiązuje go równocześnie do nieustannego odnawiania się (...),

Emmanuel Mounier

82. Dziwni ludzie jesteśmy! Tworzymy rzeczy blade, wiemy o tym, a jednak wciąż wmawiamy w siebie, że los świata zawisnął od nich... Gonimy marę, wytwór własnej swej myśli, pragnień cień nieścigły, co jak plama od słońca do stóp nam rzucona, idzie ciągle przed nami.

Jerzy Żuławski

83. Jest moc w człowieku jakaś czy fatalność,
która mu powstać każe, choć upadnie,
i iść mu każe, chociaż rad by spocząć, i
wierzyć znów w to wszystko, co wczoraj
złudą się jeno okazało marną, i chcieć
znowu tego, czego mu sto razy życie już
pragnąć zakazało.

Jerzy Żuławski

84. Istota, którą człowiek najmniej zna. której zawsze dowierza, która go prawie zawsze zdradza, jest to on sam.

Stefan Witwicki

85. Człowiek naprawdę posiada tylko to, co jest w nim.

Oscar Wilde

86. Biedny, o! biedny człowiek: on czy wio.słem myśli
Na oceanie nieba błędne drogi kreśli,
Czy ku ziemi schylony, nad ojczystą grzędą,
Siejąc zboże, poduma o swojej rodzinie -
Wszędzie i zawsze troski wkoło niego będą!
Nigdy go boleść nie minie!

Cyprian Kamil Norwid, Dumanie

87. Człowiek jest żyjącym prochem.

Josh Billings

88. Jesteśmy jakby kwintesencją tego. co w stworzeniach niezrozumiałych
złe
i dobre.

Jean La Fontaine

89. Człowiek bowiem cóż jest?...
... cóż jest człowiek?!

Człowiek jest to ktoś, co .sobie idzie Gdzieś
przez pole, i ty widzisz, jego. Droga jadąc. -
Parskają tve konie -(...) Był w F.gipic,
wrócił od piramid; Faraonów nędze znając,
duma O robaczku, o wężu ... i o człowieku!

Cyprian Kamil Norwid, A Dario od Phiygium

90. Każdy człowiek nosi w sobie jakąś swoją tragedię.

Henryk Sienkiewicz, Bez dogmatu

91. Wielkość człowieka polega na jego postanowieniu, by być silniejszym niż
warunki czasu i życia.

Albert Camus

92. Człowiek jest jak morze: ma swoje przyplify i odpływy.

Henryk Sienkiewicz

93. Człowiek ma na to rozum i siły twórcze, aby mnożyć to, co mu jest dane.
ale dotychczas człowiek nie tworzył, tylko niszczył.

Antoni Czechow

94. Człowiek to dziwne stworzenie: kiedy zdarzy się jakaś klęska żywiołowa,
to niemal życzy sobie, żeby była straszliwa. Wielki pożar albo wielka
powódź człowieka bawi: powiedziałbym, ma on uczucie, że warto było
żyć.

Kami Čapek

95. Jeżeli siebie poznam - poznam s'wiat! Bo nie różnimy się od siebie tak, jak
to się nam wydaje. Jeżeli siebie poznam - będę spokojny. Będę mógł być
spokojny nawet wśród chaosu straszliwego, w.śród innych ludzi, którzy się
miotają. I będę mógł im naprawdę wtedy pomóc...

Edward Stachura

96. Człowiek nie jest stworzony na łzy i uśmiechy,
Ale dla dobra bliźnich swoich, ludzi.

Adam Mickiewicz, Dziady cz. II

97. Człowiek jest ziarno -przed wieki poczęte
Z ducha - a słońce jest w każdym człowieku.

Juliusz Słowacki, Bośmy, o bracia, przed wiekami byli...

98. Szkół, gdzie by mógł uczyć się człowiek swego człowieczeństwa nie ma
na świecie i pewnie nigdy nie będzie.

Emil Zegadłowicz

99. Człowiek z rozumem bez uczuć jest już za życia zmarłym upiorem bez
serca.

Józef Kremer

100. Człowiek jest raną życia, śmierć zgojoną bliźną.

Leopold Staff, Ziemia dziewicza

101. Człowiek?... -jest to kapłan bezwiedny
I niedojrzały.
Cyprian Kamil Norwid, Sfinks II
102. W ciągu całego życia człowiek nie tyle jest, ile stwarza siebie.
Fiodor Dostojewski
103. Anioł nigdy nie upada. Diabeł upada tak nisko, że nigdy się nie podniesie.
Człowiek upada i powstaje.
Fiodor Dostojewski
104. Długo nam jeszcze przyjdzie się uczyć, jak być samym sobą.
Fiodor Dostojewski
105. Żaden człowiek nie jest godny pochwały. Każdy natomiast godny jest
litości.
Wasilij Rozanow
106. Złe niewątpliwie jest tylko jedno: krzywda bliźniego. Człowiek - jest to
rzecz święta, której krzywdzić nikomu nie wolno. Wyjawszy krzywdy
bliźniego, wolno każdemu czynić, co chce
Stefan Żeromski, Ludzie bezdomni
107. Człowiek jest jak owa rzeka dzieciństwa. Jak tani wciąż nowe wody
płyną w tym samym łożysku, tak samo w nim nieustannie nowe - rzecz
można - duchy przepływają w granicach, tego samego ciała. (...) I jakże
odnaleźć dokładne sformułowanie samego siebie?
Stefan Żetomski, Dzieje grzechu
108. Jeszcze nigdy ludzkość nie żyła w takim lęku jak obecnie - i nigdy nie
miała po temu tyle powodów
B. Russell
109. Nic bardziej nie wzmacnia człowieka niż. okazane mu zaufanie.
A. Hamach

110. Człowiek bez narodu jest duszą bez treści, obojętną, niebezpieczną i szkodliwą.
Stanisław Brzozowski
111. Miłość między ludzi należy siać jak złote zboże, a kłóć nienawiści trzeba wrywać i deptać nogami. Czuj człowieka - oto nauka.
Stefan Żeromski
- I 12. Człowiek został stworzony do działania, a nie do mędrkowania.
Gotthold Ephraim Lessing
113. Człowiek nie zasługuje na to, by się nim zajmować.
Gustaw Flaubert
114. Człowiek jest z natury zwierzęciem politycznym.
Arystoteles
115. Człowiek jest niestały jak ptak w locie.
Arystoteles
116. Że człowiek jest najszlachetniejszym stworzeniem, wynika chociażby z tego, że żadne inne stworzenie temu jeszcze nie zaprzeczyło.
Georg Christoph Lichtenberg
117. Bo czymże się różni człowiek od zwierzęcia? Człowiek wie, że jest małpą Boga, a zwierzę nie.
Stanisław Przybyszewski
118. Miarą wszystkiego jest człowiek.
Pitagoras
119. Jest sztuka jedna, co jak słońce w niebie
Świeci nad wiekiem:
Mieć moc pocieszać - moc zasmucać siebie, A
być człowiekiem.
Cyprian Kamil Norwid

120. Każdy człowiek ma do uiszczenia niezwykle dług, a mianowicie - za życie odplacić musi życiem.
Albert Schweitzer
121. Solidarność, miłość, godność - dopiero w imię tych rzeczy postępujemy jak ludzie.
Maria Dąbrowska
122. Człowiek ujawnia swoją osobowość w sposobie traktowania bliźnich.
Stefan Wyszyński
123. Nie wystarczy urodzić się człowiekiem, trzeba jeszcze być człowiekiem.
Stefan Wyszyński
124. Człowiek, który nic lubi i nie umie przebaczać, jest największym wrogiem samego siebie. Sani siebie zdręcza i do jego udręki, która pochodzi od innych, dodaje jeszcze tę, którą sam sobie gotuje.
Stefan Wyszyński
125. Dziś człowiek, zamiast sprzedawać duszę diabłu, zaprzeda ją innemu człowiekowi.
Gornez de la Serna
126. Człowiek, w którego ludzie wierzą, jeśli potęgą; podwójną ma moc, jeżeli sam w siebie wierzy.
Ralph Waldo Emerson
127. W człowieku wszystko powinno być piękne: i twarz, i ubranie, i dusza, i myśl.
Antoni Czechow
128. Najniewdzięczniejszy twór na świecie: człowiek.
Cyprian Kamil Norwid
129. Najsilniejszym człowiekiem w świecie jest ten, kto jest zupełnie sam.
Henryk Ibsen

130. (...) człowiekiem jest ten, kto stoi sam wobec wieczności.
Tadeusz Miciński
131. Złym musi być człowiek, który nie lubi pieśni, śpiewu lub muzyki.
William Szekspir
132. Najbardziej egzotyczną dżunglą na świecie jest psychika ludzka.
Joseph Conrad
133. Najbardziej [...] kochaną z istot żywych, poręczającą mi dobro rzeczy
wistości, jest dla mnie człowiek.
Zofia Nalkowska
134. Czymże jest człowiek i czegoż mu trzeba?
Trzeba mu świata duszy, trzeba w górę
Wznieść go nad życie gorzkie i ponure,
Trzeba mu światła nad oczyma, nieba!
Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Nowina
135. Śród przymiotów wiedzy najciekawszym jest dla człowieka człowiek.
Aleksander Świętochowski, Klub szachistów
136. Ludzie są okrutni, ale człowiek jest poczciwy.
Rabindranath Tagore
137. ... Popiół człowiek,
Choćby rozciągnął jak Feniks kto wiek:
Bo i z słonecznych ten ptak promieni Z
popiołu wstaje, w popiół się mieni.
Kasper Miaskowski
138. Znać, że się człowiek nie na rozkosz rodzi,
Bo z płaczem na ten nędzny świat przychodzi.
Jan Kochanowski

139. Człowiek istota nieznaną.

Alexis Carvel

140. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył:
stworzył mężczyznę i niewiastę.

Biblia, Stary Testament

141. Co to jest piekło?

Piekło

inny

człowiek.

Jarosław Iwaszkiewicz

142. Człowiek pośród obcych jest grajką bez fletu.

Wacław Sieroszewski

143. Spójrz w Twoją duszę -jest w niej „wiatro i ciemność, otchłań i gwiazdy,
zwierzę na czterech nogach i Cherubin z skrzydłami bez liczby - wszyst
ko to zwie się w Tobie - Człowiek!

Tadeusz Miciński

144. (...) o człowieku nic wolno wątpić, póki żyje.

Henryk Sienkiewicz

FILOZOFIA

1. Jasność jest uczciwością filozofii.

Vauvenargues

2. Filozofem może być również ten, dla którego ludzie są równie ważni, jak myśli.

Elias Canetti

3. U początków filozofii stoi - zdziwienie.

Arystoteles

4. Filozofia nasza strąca zasłonę z. urojonych lęków piekła, które życiu odjęły radość, pogodę i słodycz

Giordano Bruno

5. Filozofia - to współczesna postać bezwstydu.

Albert Camus

6. Filozofia jest środkiem znieczulającym na cierpienia moralne; niestety cena tego lku jest dla większości śmiertelników nieprzystępna.

Feliks Chwalibóg

7. Tylko ta filozofia, która ma odwagę zwątpić sama w siebie, tylko ta filozofia, która rodzi się ze swego przeciwieństwa, jest jedyną bezprzesłankową filozofią w stosunku do swego początku, zaś nowsze filozofie wszystkie bez wyjątku zaczynały od samych siebie.

Ludwig Andreas Feurbach

8. Jaka się wybiera filozofię, to zależy od tego, jakim się jest człowiekiem.
Johann Gottlieb Fichte
9. Filozofia przychodzi zawsze za późno. Jako myśl o świecie pojawia się ona dopiero wtedy, gdy rzeczywistość zakończyła już swój proces kształtowania i stała się czymś gotowym.
Fryderyk Hegel
10. To, co jest wytworzone z formy czystej myśli, a nie mocą autorytetu, tylko to należy do filozofii.
Fryderyk Hegel
- ! I. Filozofia (...) - to nic innego jak umiłowanie mądrości. Mądrość z kolei jest (...) znajomością spraw boskich i ludzkich oraz podstaw, na których się te sprawy opierają.
Cyceron
12. Filozofia to wyższy stopień poezji.
Fiodor Dostojewski
13. Filozofia daje klucz/ do różnych drzwi, tylko nic do tych, którymi wyjść można w słońce,
Adolf Nowaczyński
14. Filozofia nie jest wiedzą, którą można by nabyć i bezpośrednio zastosować. Nic z niej nie można zrobić. To ona robi coś z tych, co się jej oddają.
Martin Heidegger
15. Drwić sobie z filozofii, znaczy naprawdę filozofować.
Blaise Pascal
16. Filozofia nie mieści się w żadnej z grup nauk, bo - nie jest w ogóle nauką. Jest czymś mniej lub czymś więcej niż nauką.
Władysław Tatarkiewicz

17. Wiem tyle, że bystra obserwacja to połowa filozofii. Druga połowa to mocna sieć. Ważne jest, aby w pierwszej chwili była niezauważalna.

Zbigniew Herbert

18. Długość życia ludzkiego - to punkcik, istota - płynna, spostrzeganie - nie jasne, zespół całego ciała - to zgnilizna, dusza - wir, los - zagadka, sława - rzecz niepewna. Krótko mówiąc, wszystko, co związane z ciałem - to rzeka, co z duszą - to sen i mara. (...) Cóż więc może posłużyć za ostoję? To jedno - filozofia.

Marek Aureliusz, Rozmyślania

19. (...) Filozofia jest nauką cnoty (...) Nie ma bowiem ani filozofii bez cnoty, ani cnoty bez filozofii. Filozofia jest nauką cnoty, ale zdobywaną na drodze samej cnoty.

Seneka Młodszy

GŁUPOTA

1. Głupota to szczerłość i uczciwość.
Fiodor Dostojewski
2. Rozum jest podły, a głupota szczerza i poczciwa.
Fiodor Dostojewski
3. Głupota jest gorsza niż nikczemność.
Fiodor Dostaje wski
4. Najniebezpieczniejsza jest głupota będąca wyrazem nie niewiedzy, lecz
wyształcenia.
H. Arntzen
5. Niedziwienie się niczemu - to oznaka głupoty, a nie mądrości,
Fiodor Dostojewski
- f). Tylko głupiec nie ma wątpliwości.
Karel Čapek
7. Przesady są rozumem głupców.
Voltaire
8. Najstraszniejszym jest głupiec, który ma cokolwiek słuszności.
Karol Irzykowski
9. Przemądrzałość jest jednym z najbardziej godnych pogardy rodzajów
głupoty.
G.Ch. Lichtenberg

10. Człowiek głupi jest bliskim krewniakiem zwierzęcia, bo równie jak ono nie ma żadnych wątpliwości.

Aleksander Świętochowski

11. Mądry ustępuje głupiemu. Smutna to prawda; toruje ona głupocie drogę do opanowania świata.

Marie von Ebner-Eschenbach

12. Co ludzie zwykle nazywają swym losem, jest przeważnie tylko ich własną głupotą.

Artur Schopenhauer

13. Głupota jest prywatna, ale jej skutki - społeczne.

Wiesław Czerniak-Nowina

14. (...) głupcy tylko marzą i wierzą w wymarzony naprzód program życia dla siebie i dla drugich.

Edmund Chojecki

15. (...) jest w świecie jeden czynnik, z którym się nikt w swoich planach i w swoim działaniu nie liczy, a przez który wszystko się może rozbić, za wieść, popsuć - to głupota ludzka.

Henryk Sienkiewicz

16. Głupstwo jest wielkie jak morze, wszystko w sobie pomieści.

Bolesław Prus, Faraon

17. Głupi jest człowiek, który myśląc o przyszłości nie liczy się z teraźniejszością.

Mikołaj Gogol

18. Głupota jest siostrą zbrodni.

Sofokles

19. Przyczyną niepowodzenia naszych najlepszych zamiarów jest nasza własna głupota.

Mikołaj Gogol

20. Boimy się często powiedzieć coś głośno, by się nie okazało, że jesteśmy głupszy od innych.
Mikołaj Gogol
21. Im się jest głupszym, tym cel zdaje się bliższy.
Fiodor Dostojewski
22. Szczyt głupoty zdobywa się bez wysiłku.
Kazimierz Chyła
23. Głupi nie szuka prawdy ani sprawiedliwości - szuka tylko satysfakcji.
Wincenty Stys
24. Głupiec ma tę przewagę, że jest zawsze pewny siebie.
Julian Mikołajczak
- 25.. Tragizm rodu ludzkiego: na ogół człowiek jest mądry jednostronnie, ale głupi wielostronnie.
Ludwik Hirszfeld
26. Nie ma głupoty, tylko brak mądrości. Brak mądrości to niedocenianie mądrości innych.
Krzysztof Kąkolewski
27. Nie ma nic smutniejszego na świecie, jak być głupcem.
Denis Diderot
28. Głupoty straszna potęga:
Ziemie burzy, piekła sięga.
Aleksander Fredro
29. Normalny głupiec ma sobie zawsze jedno do wyrzucenia, a to, że jest za mądry jak na nasze stosunki.
Adolf Nowaczyński
30. Prędzej złodziej przyzna się, że ukradł, niż profesor, że głupstwo powiedział.
Aleksander Fredro

31. Gdy ujrzysz mędrca, zapragnij, by mu dorównać. Gdy widzisz człowieka głupiego, zastanów się nad samym sobą.
Konfucjusz
32. Również głupiec miewa czasami rozsądną myśl, tylko tego nie zauważa.
Danny Kaye
33. Tylko głupiec ma odpowiedź na wszystko.
Anatole France
34. Ziemia ma granice, a głupota ludzka jest bezgraniczna.
Gustaw Flaubert
35. Dramatem naszego wieku jest to, że głupota zabrała się do myślenia.
Jean Cocteau
36. Więcej bredni powiedzieć może głupiec w pięciu minutach niż mędrzec przez pięć lat odgadnąć.
Karol Irzykowski
37. Wielką szkodę wyrządzają głupcom ci. co ich chwala.
Demokryt
38. To smutne, że głupcy są tacy pewni siebie, a ludzie rozsądni tacy pełni wątpliwości.
Bertrand Russel
39. Któż nie chciałby stać się przez szczęście głupszy, zamiast być mądrzejszy przez szkodę.
Cyprian Kamil Norwid
40. Głupcy plotą głupstwa, rozsądni je popołniają.
Marie von Ebner-Eschenbach
41. Ciasnota umysłowa się rozszerza.
Stanisław Jerzy Lec

42. Głupota jest też pewnym sposobem używania umysłu.
Kami Irzykowski
43. Co ludzie najchętniej nazywają głupotą? Mądrość, której nie rozumieją.
Marie von Ehner-Eschenhach
44. Spośród złodziei, głupcy są najgorsi: okradają nas jednocześnie z czasu i dobrego humoru.
Johann Wolfgang Goethe
45. Głupi tylko ma pewność, że wszystko, co robi,
Jest dobre, a zaś jeszcze głupszy ufa święcie,
Że dzieło jego przetrwa, jak ten blask w zamęcie
Wieczystej fali morskiej. Mędrca - mówią - zdobi
Wątpienie.
Jan Kasprowic "Głupi tylko ma pewność..."
46. Kto dzisiaj od kogo głupszy - to problem nie do rozwiązania.
Mikołaj Gogol
47. Ślepy widzi więcej niż głupi.
Alfred Aleksander Konar
48. Nie ma większej radości dla głupiego, jak znaleźć głupszego od siebie.
Aleksander Fredro
49. Nie ma nic bardziej nieznośnego jak głupiec, któremu się powodzi,
Cyceron
50. Im mądrzej, tym głupiej.
Witold Gombrowki
51. Wykształcenie: to, co mądrym pokazuje, jak mało umie, głupiemu zaś daje złudzenie, że umie dużo.
Julian Tuwim

52. Puste beczki i głupcy robią dużo hałasu.
Plutarch
53. Najgłośniejszą z trapiących ludzi „epidemię” nazywa się - głupotą.
Florence Nightingale
54. Tylko głupcy się nie zmieniają.
Gabriela Zapolska
55. Kto zna swoją głupotę, nie jest wielkim głupcem.
Przysłowie chińskie
56. Każdy z nas mówi czasami głupstwa. Nieznośne są tylko głupstwa wygłaszane uroczyście.
Michel de Montaigne
57. Zazdroszczę głupcom pewności siebie: mają zawsze coś do powiedzenia.
Monteskiusz
58. Ponieważ Bóg najwidoczniej określił granice ludzkiej mądrości, to jest rzeczą niesprawiedliwą, że nie uczynił tego samego w odniesieniu do głupoty.
Artur Schlesinger
59. Morosophi moriones pessimi.
Najgorsi głupcy, to uczeni głupcy.
Sentencja łacińska
60. Wielką siłą głupców jest to, że nie boją się mówić głupstw.
Bernard Shaw
61. Nie odpowiadaj głupiemu według głupstwa jego. abyś nie był jemu podobny.
Biblia, Księga Przysłów 26.4
61. Rzeczą głupców jest trwać w błędzie.
Maksyma rzymska

63. Po częstym śmiechu poznasz głupca.

Maksyma rzymska

64. Są głupcy, którzy znają swoją głupotę i umieją zręcznie jej używać.

François de la Rochefoucauld

65. Jednym z najpociesznějších głupstw jest to, że ludzie zawsze są przekonani, iż wiedzą wszystko, co im trzeba wiedzieć.

Stendhal

66. Głupstwo jest wieczne, głupstwo nie może umierać,
Od wieków z nieprzerwanej wypływa osnowy.

Juliusz Słowacki

67. Rozum jednego człowieka jest głupstwem drugiego człowieka; rozum jednego pokolenia jest głupstwem drugiego pokolenia.

Henryk Rzewuski

68. (...) I każde głupstwo działa, każda mądrość działa.

Jakby na jednej strunie odegrane pieśni;

Trzymają się za ręce, nie różni ich chwała -

Pierwsza wolna od blasków, a drugie od pleśni.

Cyprian Kamil Norwid

69. Głupoty ludzkiej nie można brać w rachubę, albowiem jest nieskończona.

Henryk Sienkiewicz

70. Wielu ludzi nie popełnia wielkich głupstw jedynie dlatego, iż za mało mają do tego rozumu.

Bolesław Szczęśny Herbaczewski

71. To, co najbardziej tajemnicze w człowieku: głupota.

Stefan Napierski

72. Głupi nie słucha rady przyjaciół, rozumny korzysta z obmowy nieprzyjaciół.

Kazimierz Brodziński

73. Mała pociecha - świadomość własnej głupoty.
Kazimierz Przerwa-Tetmajer
74. Po szkodzie mądry jest nawet głupiec.
Hezjod
75. Ciesz się ten rym: „Polak mądr po szkodzie”:
Lecz jeśli prawda i z tego nas zbodzie,
Nową przypowieść Polak sobie kupi, Że
i przed szkodą, i po szkodzie głupi.
Jan Kochanowski
76. Szanujmy mądrych, przykładowych, chwalebnych,
Śmiejemy się z głupich, choć i przewielebnych.
Ignacy Krasicki, Monachomachia, czyli Wojna mnichów
11. Głupich jeszcze u nas nie ma. Mamy dopiero łajdaków. Do głupców
jeszcześmy nie dorosli.
Fiodor Dostojewski
78. Jakież to śmieszne, że każdy, kto bez wahania podejrzewa kogoś o
głupotę, nigdy nie zapyta siebie, czy to czasem on nie jest głupi.
Fiodor Dostojewski
79. Jakkolwiek głupie są słowa głupca, jednak wystarczają niekiedy, żeby
zmieszać człowieka rozumnego.
Mikołaj Gogol
80. Gdy głupiec zostanie wyniesiony do godności, wkrótce potem haniebnie
upada.
Maciej Sarbiewski

HISTORIA

1. Człowiek nie ma natury, ma tylko.,historię.

José Ortega Y Gasset

2. Historia lubi się powtarzać. To fakt. Ale często się jąka.

Stanisław Jężycki

3. W każdym normalnym procesie rozwojowym dobro istoty rozwijającej się jest celem. Ze wszystkich procesów, które obserwujemy w przyrodzie, w jednym tylko prawo to zostało naruszone - w procesie historii.

Wasilij Rozanow

4. Myśl, że człowiek tworzy historię - oto najbardziej jaskrawa niedorzeczność; on żyje w historii, błądzi bez jakiegokolwiek przewodnic twa, nie wiedząc bynajmniej po co ani dokąd.

Wasilij Rozanow

5. W historii potrzebne są i miecze, i słowo; piękniejsze jest słowo, ale konieczny bywa i miecz.

Wasilij Rozanow

6. Czyż historia nie jest jakąś potworną istotą, która, aby się nasycić, pożera ludzi, nie myśląc wcale o ich szczęściu?

Wasilij Rozanow

7. Z historii narodów możemy się nauczyć, że narody niczego nie nauczyły się z historii.

Georg Wilhelm Friedrich Hegel

8. Wszystkie narody mają w swojej historii fakty, które byłyby cudowne, gdyby nie to, że nie są prawdziwe.

Denis Diderot

9. Historyk: kosmetyk przeszłości.

Žarko Petan

10. Nie znać historii to być zawsze dzieckiem.

Cyceron

11. Cały zaś bieg historii polega na tym, że gdy więcej jest radości między ludźmi, mówimy: państwo kwitnie, a gdy częściej płyną łzy, nazywamy to upadkiem.

Bolesław Prus

12. Historia bywa mistrzynią, lecz zbyt późno, jak w życiu jednostek - nagle i przerażające doświadczenie często tylko jest błyskiem piorunu, który wprzód zdruzgotał okręt, nim płonącymi masztami jego rozświetlił drogę!

Tadeusz Miciński

13. I cała historia to jest (...) schodzenie w grób zmęczonych, oszukanych milionów.

Stanisław Brzozowski

14. Nie tylko historia urabia człowieka- człowiek urabia historię.

Erich Fromm

15. Historia jest nocną zmurą, z której staramy się przebudzić.

James Joyce

16. Nie można się nauczyć historii w sposób, który by zapobiegł popełnianiu nowych błędów. Stare recepty nie zawsze potrafią leczyć nowe choroby. Można natomiast nauczyć się myślenia historycznego zarówno o przeszłości, jak i o dniu dzisiejszym.

Zygmunt Greń

17. Czas jest w historii skarbem, jego straty nic powetować nie może.
Paweł Jasienica
18. Historia świata jest sumą tego, czego można było uniknąć.
Bertrand Russel
19. Prawdziwy wróg człowieka jest uogólnienie,
Prawdziwy wróg człowieka, tak zwana Historia,
Zaleca się i straszy swoją liczbę mnogą.
Czesław Miłosz
20. Historio, tyś jest złotą Ariadny przędzą.
Wśród labiryntów nicią zbląkanych łezci.
Ty nam poza obecnych dni niezmierną nędzą. Gdy
na skały rozbicia liczne statki pędzą. Siostrę
miłości, gwiazdę odślaniasz nadziei.
Teofil Lenartowicz
21. Szczęśliwy ten naród, którego nie wszystkie stronicie są zapisane w księdze historii.
Thomas Carlyle
22. Istnieją takie momenty historyczne, w których jawne i brutalne przestępstwo wygląda na wielkoduszność i szlachetną odwagę.
Fiodor Dostojewski
23. Naród żyje dziś i w zmrokach swej historii. Rwie się, targa, idzie naprzód, a głowę i oczy wykręcone ma w przeszłość, gdzie jedynie dostrzega swój żywy wizerunek, stwierdzenie, że nie jest upiorem.
Stefan Żeromski
24. Tragedia jest w historii, a w życiu jest drama
Z komedią ...
Cyprian Kamil Norwid

25. Czytam historię
I widzę coś robił
Przez tysiąclecia. Człowiecze!
Zabijałeś, mordowałeś I wciąż
przemyśliwasz, Jak by to robić
lepiej.

Leopold Staff

26. Wszystko jest w rękach Boga. Jedynie Historia wymyka się spod Jego
kontroli.

Zbigniew Jerzyca

27. Historia już chociażby przez to jest oszustwem, iż piszą ją ci, co przeżyli.

Gilbert Cesbron

28. Historia rzadko ma coś wspólnego z elegancją.

Maria Dąbrowska

29. My nic chcemy stwarzać hi.storii nikomu. Wystarczy nam własna, ale
naprawdę własna, to znaczy przez nas samych stworzona.

Sławomir Mrożek

30. Historia kanalizuje życie przeszłości, wiele sławionych czynów spuszcza
do ścieków.

Aleksander Świętochowski

31. Z historią jest jak z mięsnym pasztetem; nie należy się przyglądać, jak się
go przyrządza.

Aldous Huxley

32. Na ślepych torze hi.storii często panuje największy ruch.

Arnold Toynbee

33. Jednostka musi się zgodzić na swój los, naród - na swoją historię.

Jan Zbigniew Stojewski

34. Doszukiwanie się win lub zasług jednostek w historii jest rzeczą zawodną. Tam gdzie je widzimy, były przeważnie w zasługach - koniunktury, a w błędach - nieuchronne konieczności.

Melchior Wańkiewicz

35. Niestety, historia nie szuka winnych i lubi odpowiedzialność zbiorową, a czasem wnuki płacą za fantazję i pychę dziadów.

Wojciech Żukrowski

36. Idą, idą pochody, dokąd idą,
których prowadzi jak wygnańców łaski
łód krążący po niebie. A może
niebo po łądzie dmące piaskiem tak
kształt ich zasypuje. Jak noże giną w
chleb pogrążone - tak oni z wolna
spływają. Piach ich pokrywa.

Krzysztof Kamil Baczyński, Historia

37. Wydaje się, że w historii zawarta jest tylko negatywna nauka. Zapamiętujemy krzywdy wyrządzone innym, żeby im nigdy ich nie darować.

Elias Canetti

38. Historia przedstawia wszystkie fakty tak, jak gdyby nic mogły przebiegać inaczej. A przecież mogłyby się one wydarzyć na sto różnych sposobów. Historia staje po stronie wydarzeń, które miały miejsce, i uwydatnia je dzięki ich silnemu powiązaniu z tym, co się nie wydarzyło. Spośród wielu możliwych faktów staje po stronie tych, które zdołały przeżyć. Historia zawsze działa na tej zasadzie, jak gdyby była po stronie silniejszego, a więc tego, co wydarzyło się naprawdę: nie mogło być inaczej, to się musiało wydarzyć.

Elias Canetti

39. Historia pogardza tymi, których kocha.

Elias Canetti

40. Historia nie jest domeną szczęścia.

Fryderyk Hegel

41. Historia jest nocną zmorą, z której staramy się przebudzić.

James Joyce

42. Trzeba wpieryw studiować historię, jeśli pragnie się dalej ją tworzyć.

Emil Ludwig

43. (...) historia zna wiele zawiłych przesmyków, krętych korytarzy
I wyjść, zwoździ nas podszeptami ambicji,
Nęci nas nicością.

T. S. Eliot

KOBIETA

1. Gdyby Bóg zapytał kobietę czego sobie życzy, odpowiedziałaby, ażeby wszystkie inne były od niej brzydsze i skromniej ubrane.

Aleksander Świętochowski

2. Kobieta może nic a nic nie robic, a wyrzucić wpływ na społeczeństwo i Epokę.

Cyprian Kamil Norwid

3. Kobieta ta jest piękna i mądra: ach, o ile mądrzejsza by się stała, gdyby nie była piękna.

Friedrich Nietzsche

4. Kobieta jest przyszłością mężczyzny.

Louis Aragon

5. Żona jest dla młodego mężczyzny kochanką, dla dojrzałego - towarzyszką, dla starego - pielęgniarką, i w każdym wieku jest pretekst, aby się ożenić.

Francis Bacon

6. Kobieta ze swym instynktem dręczenia jest i będzie zawsze zgubą dla mężczyzny.

Honoré de Balzac

7. Z tym większym zapalem pragniemy kobietę, im bardziej niemożliwa czy trudna jest do osiągnięcia.

Napoleon Bonaparte

8. Bóg także próbował być autorem: jego proza - to mężczyzna, poezja - to kobieta.
Napoleon Bonaparte
9. Piękna kobieta podoba się oczom, dobra kobieta - sercu. Pierwsza jest klej notem, druga - skarbem.
Napoleon Bonaparte
10. Świat bez kobiet byłby jak ogród bez kwiatów.
Pieire de Brantome
11. Gdyby kobieta przestała być zagadką, świat stałby się nudny, a miłość przestałaby istnieć.
Kazimierz Bukowski
12. Kobieta ma tę metodę, co życie... To znaczy: kobieta nie ma żadnej metody. A mimo to nauczysz się od niej więcej niż od filozofów.
Tadeusz Rittner
13. Kobiety, której nie pragniemy w rękę pocałować, nie warto i w usta.
Feliks Chwalibóg
14. Jeśli dostarczyć jej okazji, kobieta zawsze się poświęca. Poświęcenie to jej ulubiona rozrywka.
William Somerset Maugham
15. Kobieta nigdy nie widzi tego, co dla niej robisz, widzi tylko to, czego nie robisz.
Georges Courteline
16. Kobiety bez towarzystwa mężczyzny wędną, a mężczyźni bez kobiet głupieją.
Antoni Czechow
17. Znikomym się staje płomień miłości w sercu kobiety, skoro względy i pieszczoty przestaną go zasilać.
Alighieri Dante

18. Kiedy kobieta wzniesie się do nieba, to aż do siódmego nieba... ale kiedy spadnie do piekła, to aż na same dno.
Deotyma
19. Rzadko kobieta rozumie, że kochać ją przez całe życie nie znaczy kochać ją bez przerwy.
Jacques Devel
20. Najpiękniejsze kobiety mają najmniejsze szanse zdobycia wartościowego mężczyzny.
Marlena Dietrich
21. Żadna kobieta nie powiedziała nigdy całej prawdy o swoim życiu.
Isadora Duncan
22. Z kobietą nic ma żartów - w miłości czy w gniewie
Co myśli, nikt nie zgadnie; co zrobi, nikt nie wie.
Aleksander Fredro
23. Przyszedł człowiek, świat bierze doskonalszą postać,
Ale jeszcze to dzieło nie mogło tak zostać.
I gdy czegoś wszechmocnej robocie braknęło, Bóg
utworzył kobietę, i zakończył dzieło.
Cyprian Godebski
24. Oskarżają ją, że przechodzi od jednego do drugiego, a ona szuka tylko
stałego mężczyzny.
Johann Wolfgang von Goethe
25. Nie powiem, że kobiety nie mają charakteru, raczej mają codziennie inny.
Henryk Heine
26. Jeżeli gdzie zauważysz ślady wyższej kultury - to dziełem one nie
mężczyzn, lecz zawsze kobiet.
Teodor Jeske-Choiński

27. Kobieta powinna być czysta jak kropla rosy niebieskiej, powinna być wspaniała jak wieża gotycka, unosząca się natchnionymi myślami swoimi do nieba; ale przy tym wszystkim powinna przecie... jakbyś lo powiedzieć? Powinna przecie mieć choć troszeczkę pieprzyku w sobie...

Zygmunt Kaczkowski

28. Niejedną kobietę uratowała przed samobójstwem myśl, że po uduszeniu, otruciu lub utonięciu mogłaby wyglądać brzydko.

Zdzisław Kałedkiewicz

29. Nie ma tak zawilej rozmowy, z której by kobieta zgrabnie wywinąć się nie potrafiła; jest ona jak kotka, którą jak chcesz przewracaj i rzuć z drugiego piętra, a zawsze na nogi spadnie.

Jan Nepomucen Kamiński

30. Piękna kobieta jest jak złocona pigułka - miła dla oczu, gorzka dla ust.

Katon Starszy

31. O kobiety! Jak wielka jest wasza potęga! Od was szczęście pochodzi, jeśli go doznajem, Od kolebki do trumny władza wasza sięga. Bez was pustynią, z wami świat może być rajem.

Bruno Kiciński

32. Kobieta nie powinna być gorsza od anioła, mężczyzna zaś tylko trochę lepszy od diabła.

Mikołaj Gogol

33. Opinia kobiety ma niewielką wagę, ale tylko dureń jej nie wysłucha.

Miguel de Cervantes

34. Cóż za nieszczęście być kobietą! A przecież największe nieszczęście dla kobiety - to zrozumieć, iż jest to nieszczęście.

Soren Kirkegaard

35. Niewiasta wszystkiego złego świata jest przyczyną.

Jan Kochanowski

36. Kobiety są jak róże: niby zupełnie do siebie podobne, a jednak zapach, forma i kolor każdej z nich jest trochę inny.
Alfred Aleksander Konar
37. Kobieta jest tym, co na świecie najbardziej zepsute i najbardziej psujące.
Konfucjusz
38. My rządym światem, a nami kobiety.
Ignacy Krasicki
39. Serca kobiet jak serca aniołów, pełne są miłości i litości.
Józef Ignacy Kraszewski
40. Istnieją kobiety, które nie są piękne, lecz tylko tak wyglądają.
Karl Kraus
41. Kobieta, która nic może być brzydka, nie jest piękna.
Karl Kraus
42. Słowo "przewrotna" zawsze robiło mi przyjemność; jest to po słowie ■'okrutna" najśłodsza nazwa dla kobiety.
Pierre Choderlos de Laclos
43. Nie ma brzydkich kobiet, są tylko kobiety, które nie widzą, że są ładne.
Vivien Leigh
44. Dziwna to rzecz serce ludzkie, u kobiecie w szczególności.
Michał Lermontow
45. Kobieta jest arcydziełem wszechświata.
Gollhold Ephraim Lessing
46. Tęsknotę, gorycz ogarniającą myślącego człowieka, żal do ułomności natury ludzkiej, strach przed nieznaną pośmiertną przyszłością łagodzi kobieta.
Edward Lubowski

47. Sterem kobiety po fali życia jest uczucie; ze stratą tego steru - kobieta ginie.

Józef Maciejewski

48. Kobieta oddaje się tylko temu, którego nie kocha.

Michał Choromański

49. Świat dzieli się na smutną szlachetność i rozkoszny brud. Kobiety mają do wyboru tylko jedno lub drugie, mężczyznom wolno swobodnie przechodzić od jednego do drugiego. Tylko to. I to jest ta rzecz, której nie mogę znieść jako największej niesprawiedliwości.

Zofia Nalkowska

50. Nie ma kobiet niezrozumiałych, są tylko mężczyźni niedomyślni.

Magdalena Samozwaniec

51. Kobieta jest jak róża; na to ma kolce, aby je owijać płatkami.

Julian Tuwim

52. Aby być szczęśliwym z mężczyzną, trzeba go bardzo dobrze rozumieć i trochę kochać. Aby być szczęśliwym z kobietą, trzeba ją bardzo kochać i w ogóle nic próbować zrozumieć.

Witold Zechenter

53. Gdyby w kobiecie nie panował anioł razem z diablem, nie byłaby intere sująca.

Józef Maciejewski

54. Zdobyć można zawsze kobietę, ale potrzeba do tego trzech rzeczy: czasu, zdrowia i pieniędzy.

Józef Maciejewski

55. Cnota kobiety jest jak bańka mydlana: dotknij tylko umiejętnie, a prysnie od razu.

Józef Maciejewski

56. Kobieta jest jak śmierć, która goni, gdy kto przed nią ucieka, a stroni od tego, kto jej szuka.

Wincenty Ignacy Marewicz

57. Kobieta piękna warta jest zawsze tyle złota, ile waży, ale kobieta, która przy tym kocha, nie ma wprost ceny.

Henryk Sienkiewicz

58. Kobieta jest drugim błędem Boga.

Friedrich Nietzsche

59. Szczęście jest kobietą.

Friedrich Nietzsche

60. Pozostawmy ładne kobiety ludziom bez wyobraźni.

Marcel Proust

61. (...) bólu miłości nie można zwalczać filozofią - tylko inną kobietą.

Erich Maria Remarque

62. Matce potrzeba 20 lat, żeby z syna zrobić człowieka. Inna kobieta zrobi z niego wariata w ciągu 20 minut.

Henryk Rawland

63. Nie łudźcie się, że uczynicie dziewczynę piękną, jeśli nie uczynicie jej wprawierw szczęśliwą.

John Ruskin

64. Jeżeli widzisz piękną kobietę, podziwiał jej urodę..., jeżeli brzydką, podziwiał jej uśmiech..., jeżeli jest zamyślona, zachwycaj się jej powagą i szlachetnością... Usiłując wszędzie dopatrzeć się utajonego piękna, stworzysz sobie radość i szczęście.

John Ruskin

65. Zapoznajemy się z kobietą w ciągu kilku dni, poznajemy ją bliżej w ciągu kilku lat, a dopiero zrywając z nią - poznajemy ją naprawdę.

Horacy Safrin

66. Człowiek rozsądny zawsze twierdzi, że rozumie kobiety. Człowiek zakochany mężczy się, żeby ją naprawdę zrozumieć.

Françoise Sagan

67. Przychodzi taka pora, kiedy nie żądasz niczego. Ani ust, ani uśmiechu, ani miękkich ramion, ani oddechu jej obecności. Wystarczy, że Ona jest.

Antoine de Saint-Exupéry

68. Kobieto, kobieto, jesteś otchłanią, piekłem, tajemnicą, i ten kto powiedział, że cię poznał, jest po trzykroć głupcem.

George Sand

69. Kobiety są jak papierosy: najpierw palą się bardzo dobrze, ale na koniec cała trucizna zbiera się w ustniku.

George Bernard Shaw

70. Lepiej kobietę oburzać niż nudzić.

George Bernard Shaw

71. W życiu niewiasty rozróżnić można siedem okresów: niemowlę, dziewczynka, młoda kobieta, młoda kobieta, młoda kobieta i młoda kobieta.

George Bernard Shaw

72. Oj kobiety! bez was żyć niepodobna, a z wami tuk trudno!
Gdy człek was przeklina, jeszcze po was płacze.

Henryk Sienkiewicz

73. Kobieta jest jak kartka papieru. Anioł pisze z jednej strony, diabeł z drugiej, papier przebija, słowa się mieszają i robi się bigosik, którego nie można ani przeczytać, ani strawić.

Henryk Sienkiewicz

74. Kobiety umieją być nie tylko nadpannami i nadżonami, ale i nad...mężami.

Henryk Sienkiewicz

75. Kobieto, królowo, szatanie, aniele,
Motylu, głazie, kwiecie,
Duchu z niebios w ludzkim cielem,
Nie ze świata, a na świecie,

Niepoznana, niepojęta,
Odmienna i jednakowa, [
słaba i nieugięta,
Niewolnica i królowa!

Józef Ignacy Kraszewski, Kobieta

76. Kobieto! puchu marny! ty wietrzna istoto!
Postaci twojej zazdrozczą anieli,
A duszę gorszą masz, gorszą niżeli!...

Adam Mickiewicz

II, Przyjaźń z kobietą zawsze kończy się miłością.

Henryk Sienkiewicz

lii. Kobieta, która umie słuchać, posiada jeden więcej sposób podobania się,
bo pochlebia przez to miłości własnej mężczyzny.

Henryk Sienkiewicz

79. Biada kobietom, które słuchają nadto długo szumu płaczącej brzozy albo
śpiewu słowika!

Juliusz Słowacki

80. Kobieta chłodna - to kobieta, która nie spotkała jeszcze mężczyzny,
którego musi kochać.

Stendhal

81. (...) wobec kobiety należy ważyć się na wszystko.

Stendhal

82. Kobieta jest jedną wielką epicką powieścią: są w niej wszystkie wątki -
dramat, miłość, radość i codzienność.

Irving Stone

83. Słabości! Twoje imię jest kobieta.

William Szekspir

84. Kobiety są w kościele święte, na ulicy - anioły, w domu - szatany, w oknie - sowy, na progu domu - paplające sroki.

William Szekspir

85. Kobieta jest złem, z którym żyć nie można, a bez którego żyć także nie można.

Gabriela Zapolska

86. Kobiety godne czci i miłości są tak rzadkie jak geniusze. Dla takich kobiet warto stawiać świątynie, dla zwykłych wystarczy szafasy z lustrem, kuchnią i jednym łóżkiem.

Aleksander Świętochowski

87. Każda kobieta jest dla mężczyzny bogiem, który może dokonać w nim cudu.

Aleksander Świętochowski

88. Kobieta jest wiecznym dzieckiem...

Bronisław Trentowski

89. Oto charakter kobiet: chcesz czego, one nie chcą; nie chcesz, one chcą.

Terencjusz

90. Najlepsza kobieta jest ta, o której najmniej mówią.

Tucydides

91. Kobieta powinna być interesująca tylko erotycznie, ściślej: seksualnie. Inne jej zalety mężczyzna sam już sobie dorobi.

Julian Tuwim

92. Kobieta nigdy nie życzy wrogowi swojemu źle, lecz zawsze najgorzej.

Kornel Makuszyński

93. Najprzykrzejsi kobiet nieprzyjaciele są: w młodości rozsądek, zwierciadło na starość.

Stefan Witwicki

94. Kobieta na ziemi nie uzyska pełni równouprawnienia, przeszkadzać jej zawsze w tym będą dwie rzeczy: jedna - że nie jest mężczyzną, druga - że jest kobietą.

Bolesław Szczęśny-Herbaczewski

95. Serca kobiet są jak owe sekretarzyki pełne szuflad zamkniętych, jedna w drugiej; człowiek się wysila, łamie paznokcie i w końcu znajduje tylko zeschnięty kwiat, trochę kurzu albo i nic.

Gustaw Flaubert

96. Zgubić kobietę wcale nietrudno, jeśli ta kobieta już kocha. Można ją przy prowadzić do kresu zguby, a ona nad przepaścią jeszcze obdarzy cię na miętym pocałunkiem, czułym uściskiem i pełnym miłości spojrzeniem...

Zenon Fisch

97. Co to jest wierność kobiety? Jest to obawa przed utratą zdobytej pozycji.

Fiodor Dostojewski

98. Chcesz ujarzmić kobietę i szukasz z nią zgody,
A czyś kiedyś próbował kręcić kulę z wody?

Mieczysław Czerwiński

99. Kobieta-Ikar leci dłużej,

bo jest lżejsza.

Powietrze ją unosi i wiatr ją chwyta pod ramię.

Wzlatuje bez nadziei, uśmiechnięta jak gejsza -po

czym spada tak ciężko

jak kamień.

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, Kobieta-Ikar

100. Morze podobne jest sercu kobiety.

Joseph Conrad

101. Kobieta zawsze będzie niebezpieczeństwem wszystkich rajów.
Paul Claudel
102. Czyż u kobiet trudno o miłość? Bez namysłu poddają się uczuciom miłosnym, nie uważając na skutki. Dym czczych kadzideł odurza je - rade błąkać się, rade nowe coraz spotykać obiekty.
Jorge Louis Borges
103. Bóg stworzył kobiety bez poczucia humoru; w rezultacie potrafią one tylko kochać mężczyzn, zamiast śmiać się z nich.
Ingmar Bergman
104. Kobiety najbardziej wabi to, co zakazane. Ewa może by nie sięgała po rajski owoc, gdyby nie zakaz.
Michał Bałucki
105. Ku naszemu wiecznemu wstydnemu nigdy kobieta nie jest tak do nas przywiązana, jak wówczas, gdy cierpimy.
Honoré de Balzac
106. Wszystko, cokolwiek się powie o kobiecie, jest prawdą.
Honoré de Balzac
107. O kobiety, kobiety! - powiedział Szekspir, i źle powiedział. Należało powiedzieć: ach, wy kobiety, kobiety!
Antoni Czechow
108. Rzadko kiedy kobieta wybacza mężczyźnie zazdrość, jeśli nie jest zazdrosny - nigdy.
Sidonie - Gabrielle Colette
109. W miłości kobiety zawsze więcej dają, niż otrzymują.
Louis Desnoyers
110. (...) kobiety kochają w dwojaki sposób, wynikający jeden z drugiego: kochają albo sercem, albo zmysłami.
Aleksander Dumas

111. Jeśli kobieta, siedząc koło jakiegoś mężczyzny, nadaje sobie coraz to inny styl, przerzuca się nerwowo w coraz to inne gesty, miny i wyrazy, to znaczy, że jest w tym coś więcej niż przeciętna kobieca chętką wywołania sobą efektu. Ona stara się wynaleźć i nadać sobie formę takiego wyrazu, który dopasuje się do jego pola widzenia i zmusi do refleksji na jej temat, trwalszych od miłych łaskotek przypadkowej, zdawkowej kokieterii.

Stanisław Dygat

112. Brzydkie kobiety są jak trudni pisarze - kto w nich raz zagustuje, te tylko pokocha.

Eugeniusz Fangrat

113. Piękność jest pierwszym darem, który natura daje kobiecie, i jest pierwszym, który jej odbiera.

Feliks Feldheim

114. Tylko kobiety i lekarze wiedzą, jak bardzo potrzebne i dobroczynne jest kłamstwo.

Anatol France

115. Bywa i w niemęskim ciele męski rozsądek i cnota.

Andrzej Maksymilian Fredro

116. Nieszczęśliwy jest naród, którym rządzi kobieta.

Mahomet

117. Kobieta udaje, że lubi, jak ją prosić; zawsze woli, aby ją brać.

Józef Maciejewski

118. Kobiety są jak przekład: piękne nie są wierne, wierne nie są piękne.

George Bernard Shaw

119. Kobiety zdolne są do wszystkiego z dwoma wyjątkami: nie umieją wybierać, gdy istnieje alternatywa, i nie umieją z niczego rezygnować. To pierwsze jest zresztą wynikiem tego drugiego.

Jerzy Urban

120. Towarzystwo kobiet psuje obyczaje i wyrabia smak.

Charles de Montesquien

121. Kobiety rzadko przebaczą temu, kto forsuje okazję, ale nigdy temu, kto pomija sposobność.

Molier

LITERATURA

1. Literatura jest przeznaczona do zatrzymania czasu w jego niszczącym biegu.

Jan Parandowski

2. W możliwościach literatury leży zarówno podsumowanie smrotnych usprawiedliwień, jak też rzucenie wspaniałych wyzwań.

Jan Józef Szczepański

3. Nikt nie może mieć pretensji do oryginalności w literaturze. Wszyscy twórcy mniej lub bardziej wiernie piszą pod dyktando ducha, są tłumaczami i komentatorami uprzednio istniejących stereotypów.

Borges

4. Literatura powiedziała już. wszystko, co było do powiedzenia, i obecnie możemy się tylko powtarzać.

John Barth

5. Przedstawiać świat tak jak jest, bez fałszywej osłony, w jaskrawym oświeleń leniu prawdy. I gdy rany społeczne zabłysną w całej swej nagości, szukać ratunku w samychże tych ran przyczynach.

Gabriela Zapolska

6. Bo prawda jest powietrzem literatury.

Jan Józef Szczepański, Kipu

7. Po to się między innymi pisze, żeby sobie uporządkować świat i swój do niego stosunek. A przekazywanie tego czytelnikowi jest jakąś formą społecznego udziału w kształtowaniu ogólnej świadomości. To jest to, co

nazywa się w sposób ogólniejszy misją literatury.

Jan Józef Szczepański

8. We wszystkim, co napisałem (lepiej lub gorzej) chodzi tylko o jedno: sprzeciwić się nicości.

Jan Józef Szczepański, Autograf

9. Literatura każdego narodu jest jego moralnym bytem, bezpieczną w swoich granicach, żadnemu zniszczeniu niepodległą.

Kazimierz Brodziński

10. Według mnie literatura niepoważna usiłuje rozwiązać problemy egzystencji. Literatura poważna je stawia. Problemów egzystencji nie załatwi jeden człowiek - one rozwiązują się, jeśli się rozwiązują, w ludzkości. Literatura poważna nie jest po to, żeby ułatwić życie, tylko żeby je utrudnić.

Witold Gombrowicz

11. Literatura nigdy nie była dobrze wychowana. Co jakiś czas ustawia zwierciadło na wprost ludzkiej twarzy i ukazuje człowiekowi jedną z odwiecznych tajemnic: człowieka.

Kazimierz Brandys

12. W wielkiej literaturze temat jest zawsze ten sam: człowiek w sytuacji istoty żywej i myślącej.

Henryk Berezowski

13. Literatura to woda życia; zacierpnij - „i żyć będziesz na wieki”.

Wasilij Rozanow

14. Niosę literaturę jak trumnę swoją;
niosę literaturę jak smutek swój;
niosę literaturę jak odrazę swoją.

Wasilij Rozanow

15. Literatura jest jak kokota. (...) Kiedy jest przezorną i dalekowiedzącą, nosi się skromnie, dba o opinię i stara się o ciche względy starszych panów.

Gdy jest młoda i płocha, lubi nadto modne stroje, nosi zbyt wielkie dekolty, naraża się opinii, czym zyskuje entuzjastyczne sympatie młodych ludzi.

Wacław Berent, Próchno

16. Kiedy literatura nie ma ogólnego charakteru, przestaje być organizmem i niszczy wraz ze swą epoką.

Honoré de Balzac

17. Biada literaturze, która nie budzi namiętności.

Tadeusz Żeleński-Boy

18. Literaturę Iworzy się nie umysłem, lecz sercem.

Mikołaj Gogol

19. Sztuki piękne mogą do pewnego stopnia żyć w niewoli, ponieważ posługują się językiem odrębnym, którego ogół nie rozumie; ale literatura, która używa języka powszechnego, wiednie i umiera w kajdanach.

François Chateaubriand

20. Literatura nic jest w istocie rzeczy niczym innym, jak rozwojem artysty czynny idei, jak symbolizacją idei za pośrednictwem imaginacyjnych bohaterów,

Remy de Gourmont

21. Jak każda potęga, literatura rządzi się swoimi własnymi prawami, a tym czasem każdy ją ciągnie w swoją stronę.

Fiodor Dostojewski

22. Literaturze zdałby się bardzo hamulec; czy nie można by naznaczyć pewnych nagród dla tych, którzy najmniej arkuszy wydrukują?

Aleksander Fredro

2.1. Piekło literatury wybrukowane jest szlachetnymi intencjami.

André Gide

24. Literatura jest zinstrumentalizowaniem banalności.

Thornton Niven Wilder

25. Każdy rodzaj literatury jest dobry z wyjątkiem nudnego.

Voltaire

MIŁOŚĆ

1. Próżno uciec, próżno się przed miłością schronić,
Bo jak lotny nie ma pieszego dogonić?

Jan Kochanowski, O miłości

2. Miła, kiedy ciebie mam z sobą,
i czegoż mi trzeba?
Gdyby i wszystkie światy były
7. nami, widziałbym tylko jedną
ciebie.

Dzieje Tristana i Izoldy

3. Duszo świata! Miłości! twe potężne ramię
Władą ludźmi od pieluch do zawarcia powiek;
Przez ciebie każda piękność nosi wyższe znamię,
Tobie najprzód po Bogu pokłon oddał człowiek.

Franciszek Wężyk

4. Dzięki miłości człowiek może rozwiązać generalny problem ludzkiego istnienia - przezwyciężyć uczucie osamotnienia.

Erich Fromm

5. (...) Zupełnie niezdolny byłem do miłości. Miłość została mi odebrana na zawsze i od samego zarania, ale nie wiem, czy to dlatego, że nie umiałem znaleźć na nią formy, właściwego wyrazu, czy też nie miałem jej w sobie. Nie było jej, czy ją w sobie zdusiłem? A może matka mi ją zabiła?

Witold Gombrowicz

6. Najpewniejsza droga miłości to jest krzyż. To jest sprawdzian miłości.
W każdej innej formie zawsze jest miejsce na miłość własną.

Teresa Strzembosz

7. (...) bliscy boją się być blisko żeby nie być dalej
niektórzy umierają - to znaczy już wiedzą
miłości się nie szuka jest albo jej nie ma

ks. Jan Twardowski, Bliscy i oddaleni

8. Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
(.....)
Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nic odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą

ks. Jan Twardowski, Śpieszmy się

9. Wciąż rozmyślasz. Uparcie i skrycie
Patrzysz w okno i smutek masz w oku.
Przecież innie kochasz nad życie?
Sam mówiłeś przeszłego roku...

Śmiejesz się, lecz coś tkwi poza tem.
Patrzysz w niebo, na rzeźby obłoków...
Przecież ja jestem niebem i światem?
Sam mówiłeś przeszłego roku...

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, Miłość

10. Dziś dla miłości nie róże, lecz osty,
Nie ma już dla niej łatwych dróg i prostych!
Kto dzisiaj kocha, nie wie, co spoczynek, Co
chleb bez ości i co dzień bez troski...

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, Kto dzisiaj kocha...

11. Jeśli nie masz miłości, cóż jest, co ja czuję?
Jeśli miłość jest, co to przebóg takowego?
Jeśli dobra, skąd skutku nabywa tak złego?
Jeśli zła, czemu sobie mękę tak smakuje?

Francesco Petrarca, Sonet 132, Jeśli to nie miłość...

12. Walka z miłością, to walka niemal z życiem, bo miłość jest życia rdze
niem.

Stefan Żeromski

13. Jestem Julią
mam lat 23
dotknęłam kiedyś miłości
miała smak gorzki
jak filiżanka ciemnej kawy
wzmogła
rytm serca
rozdrażniła
mój żywy organizm
rozkołysała zmysły
odeszła

Halina Poświatowska

14. Nie widziałam cię już od miesiąca.
I nic. Jestem może bledsza,
trochę śpiąca, trochę bardziej milcząca,
lecz widać można żyć bez powietrza!

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

15. więc skończone wszystko między nami
nie zobaczę cię więcej na ziemi
tłukę więc o drzewo koszyk z malinami
pocałunkami naszymi.

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

16. (...) Miłość i cierpienie to jedno i to samo, (...) wartość miłości mierzy się sumą, jaką trzeba za nią zapłacić.

William Faulkner

17. Wierzę w miłość. Mówią, że miłość umiera między dwojgiem ludzi. To nieprawda. Nie umiera. Opuszcza tylko człowieka, odchodzi, jeśli nie zasługuje na nią, jeśli nie jest jej godzien. Miłość nie umiera, tylko ludzie umierają.

William Faulkner

18. Tylko człowiek, który kochał, umiera jak człowiek.

Antoine de Saint-Exupéry

19. Pierwsza miłość z wiatrem gna,
z niepokoju drży,
druga miłość życie zna i z tej
pierwszej drwi, a ta trzecia jak
tchórz w drzwiach przekręca klucz i
walizkę ma spakowaną już...

Bulat Okudźawa

20. Kochanie to niedola ciężka, bo przez nie człek wolny niewolnikiem się staje. Równie jak ptak, z łuku ustrzelon, spada pod nogi myśliwca, tak i człek, miłością porażon, nie ma już mocy odlecieć od nóg kochanych... Kochanie to kalectwo, bo człek jak ślepy, świata za swoim kochaniem nie widzi (...) A jednak, jeśli miłować ciężko, to nie miłować ciężej jeszcze, bo kogoż bez kochania nasyci rozkosz, sława, bogactwa, wolności lub klejnoty? (...) A przecież, każdy chętnie by oddał życie za kochanie, tedy kochanie więcej jest warte od życia...

Henryk Sienkiewicz

21. Istoty, które kocham, są istotami stworzonymi. Zrodził je przypadek. To, że je spotkałam, jest również przypadkiem. Umrą. Ograniczone i splecione z dobra i zła jest to, co myślą, czują i robią.

Wiedzieć to całą duszą i nie kochać ich mniej.

Simone Weil

22. (...) śmierć jest bezsilna wobec kochania, które idzie za grób; może drogą duszę zabrać, ale nie może nam zabronić jej kochać i nie może jej skazić - owszem przebóstwia ją i czyni nie tylko kochaną ale i świętą.

Henryk Sienkiewicz, Rodzina Polanieckich

23. Miłość jest pierwszą wśród nieśmiertelnych rzeczy.

Alighieri Dante

24. Każdy człowiek pojmuje miłość po swojemu, jednakże wszyscy dalecy jesteśmy od prawdziwego jej rozumienia.

Mikołaj Gogol

25. Miłości nie udowadnia się słowami,

Mikołaj Gogol

26. Miłością można człowiekowi wszystko wpoić.

Mikołaj Gogol

11. Miłość nie jest wcale ogniem, jak to się zwykło mawiać.

Miłość to powietrze. Bez niej człowiek się dusi, a z nią - oddycha lekko.
To wszystko.

Wasilij Rozanow

2X. Miłość bardzo przypomina torturę albo zabieg chirurgiczny. (...) On albo ona będzie wykonawcą, czy katem; drugie pacjentem, albo ofiarą.

Charles Baudelaire

2^l). Na świecie istnieje jedyna rzecz warta życia: bezgranicznie kochać istotę, która kocha nas bezgranicznie.

François Mauriac

M). Prawdziwa miłość jest jak duch: każdy o niej mówi, ale niewielu spotkało się z nią twarzą w twarz.

Alfred de Musset

31. Najstraszniejsza ze wszystkiego jest świadomość niespełnionej miłości -
na tym polega piekło.
Fiodor Dostojewski
32. Rodzimy się dla miłości.
Jeśli nie spełniliśmy jej, męczymy się na ziemi.
Jeśli nie spełniliśmy jej, będziemy ukarani na tamtym świecie.
Wasilij Rozanow
33. Miłość to całkowite oddanie się komuś innemu.
"Mnie" już nie ma, a "wszystko - Twoje".
Wasilij Rozanow
34. Miłość, spełniając się, zawsze odradza.
Miłość to odrodzenie.
Wasilij Rozanow
35. Tyś jest najwyższą z sił, wszystko ulega tobie;
miłości!
Życie jest żądzą, a tyś z żądz największa;
prócz samej żądz życia; duszą duszy i
sercem serca życia tyś jest, miłości!
Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Hymn do miłości
36. *Rozkosz i cierpienie*
W jedno się wiążą - niepewność. Takowa-ć
Dola człowieka. Wszystko przyrodzenie
Żyje miłością. Tylko syn człowieka Wciąż za
nią goni i od niej ucieka.
Antoni Lange
37. Miłość odbiera rozum tym, co posiadają, a daje tym, co go nic mają.
Denis Diderot

38. Rozmaicie definiują miłość, najbliższymi prawdy są podobno ci, co ją nazywają chorobą, w którą się popada bezwiednie.

Józef Bliziński

39. Miłość jest jak odra, przechodzi się ją tylko raz, a im później przychodzi, tym cięższy ma przebieg.

Josh Billings

40. Jeśli chcesz być kochany, kochaj sam.

Seneka

41. Miłość dziwną jest i fantastyczną,
Łączy pomiędzy sobą ludzi w pary...
Nie żąda nawet podobieństwa, owszem,
Z przeciwieństw często jedność dziwną tworzy.

Juliusz Słowacki

42. Można odejść od swoich miłości, lecz nie podobna zapomnieć, że się kochało.

Jerzy Andrzejewski

43. Szukam cię - a gdy cię widzę,
udaję, że cię nie widzę.

Kocham Cię - a gdy cię spotkam,
udaję, że cię nie kocham.

Zginę przez ciebie - nim zginę,
krzyknę, że ginę przypadkiem...

Kazimien Przerwa-Tetmajer, Szukam Cię...

44. Kochać bez reszty to zatracić siebie, żeby odnaleźć się bogatszym.

Bogumił Buczyński

45. W prawdziwej miłości człowiek przede wszystkim zatracą wszelką oryginalność. Im większa jest miłość, tym banalnicsze są jej przejawy.

Michał Choromański

46. Z miłością jest jak z masłem. Od czasu do czasu trochę chłodu utrzymuj jej świeżość.

Marvel ficherá

47. Życie zna tylko jeden cud - miłość.

Bolesław Szczęsny Herbaczewski

48. Miłość to partia kart, w której wszyscy oszukują: mężczyźni, by wygrać, kobiety, by nie przegrać.

Alfred Hitchcock

49. Może w tym jest jedyna racja miłości, że kiedy zrywa się więź, co nas łączy ze światem, ona przychodzi w pomoc jako przypomnienie, że więź istnieje, i poprzez bliskość dwojga młodych nawiąże się na powrót ze wszystkim.

María Dąbrowska

50. Ani różnica poglądów, ani różnica wieku, nic w ogóle nie może być powodem zerwania wielkiej miłości. Nic prócz jej braku.

María Dąbrowska

51. Miłość i nienawiść są dwoma obliczami tego samego.

Witold Gombrowicz

52. Miłość sycić trzeba słodkimi słowy.

Owidiusz

53. Lecz gdy miłością serce moje bije,
Gdy powiem: "kocham" - wtenczas tylko żyję,
Żyję szczęśliwy i w lubym zamęcie, Świat do
podziału pociągam w objęcie.

Aleksander Fredro, Śluby panięskie

54. Miłość czyni nas niewolnikami swoimi, odbiera przytomność, ceni się bardzo, wlecze się długo i koniec końcom dwie tylko poznają się osoby; miłoścki, przeciwnie, zostawiają nas przy rozsądku i wolności, nie wyma-

gają trudnych poświęceń i mnożą szybko: liczne poznanie, poznanie dokładne, jak to powiadają, z duszą i ciałem.

Aleksander Dunin Borkowski

55. Miłość jako nasionko leśne z wiatrem szybko leci, ale gdy drzewem w sercu wrośnie, to chyba razem z sercem wyrwać ją można.

Henryk Sienkiewicz

56. Miłość to działanie, a nie bierne doznawanie. (...) Kochać to przede wszystkim dawać, a nie brać. (...) Czynny charakter miłości - poza elementem dawania - ujawnia się w tym, że zawsze występują w niej pewne podsta wowe składniki wspólne dla wszystkich jej form. Są to: troska, poczucie odpowiedzialności, poszanowanie i poznanie.

Erich Fromm, O sztuce, miłości

57. Jest lak wiele miłości, tak różnych, tak pomieszanych z nienawiścią, obowiązkami, pogardą, że samo słowo miłość niewiele dziś znaczy.

Anna Kamińska

5X. Do miłości potrzebne są dwie osoby, nie jedna i nie trzy.

Maria Kuncewiczowa

5". Miłość jako praca jest prostytutką, jako zabawa - flirtem; a to, co jest naprawdę miłością, nie jest ani pracą, ani zabawą, jest czymś trzecim, równie dalekim od pracy, jak od zabawy.

Władysław Tatarkiewicz

60. Miłość jest jak oberża hiszpańska - spożywa się to, co się samemu przyniosło.

Pablo Picasso

61. Jest czekaniem
na niebieski mrok
na zieloność traw
na pieszczotę rzęs
(.....)

Czekaniem na
spełnienie
trwanie
zrozumienie
(.....)
Czekaniem
na sen
na świt
na koniec świata

Małgorzata Hillar, Miłość

62. Przedmiot, który miłujemy zda się nam piękniejszy niż jest.

Michel de Montaigne

63. Miłość jest piękną bez wątpienia rzeczą
I ma w poezji stare jak świat prawa;
Lecz trzeba, żeby miała twarz człowieka,
Żeby tryskała życiem jej postawa:
Śmieszna się staje, gdy ją okaleczą
I kiedy wyjdzie wybladła i krwawa.

Adam Asnyk

64. Precz z moich oczu! ... posłucham od razu,
Precz z mego serca! ... i serce posłucha,
Precz z mej pamięci! ... nie - tego rozkazu
Moja i twoja pamięć nie posłucha.
(.....)
Na każdym miejscu i o każdej dobie, Gdziem z
tobą płakał, gdziem się z tobą bawił, Wszędzie i
zawsze będę ja przy tobie, Bom wszędzie cząstkę
mej duszy zostawił.

*Adam Mickiewicz, Do M****

65. Trochę ognia, trochę lodu czyni miłość trwałą.

Cesare Pavese

66. Na nieszczęścia mogą nas skazać okoliczności, na miłość skazujemy się sami.

Carpio Lope de Vega

67. W miłości jest tylko jedno wyjście - ucieczka.

Napoleon Bonaparte

68. Miłość jest mgłą, która wytwarza się w głowie. Jeśli owa mgła opada na dół - na serce - następuje pogoda życia; jeśli pozostaje w głowie - pada deszcz łez,

Henryk Sienkiewicz

69. Miłość nie istnieje w sobie, ale w nas; jest naszym osobistym dziełem.

Marcel Proust

70. Kochamy dlatego, że chcemy kochać.

Mikołaj Gogol

71. Kto nikogo nie kocha, sam niczyjej nie zazna miłości.

Demokryt

72. Miłość jest czymś boskim.

Ludwik Andreas Feuerbach

71.1. Najwybitniejszy umysł niczego nie stworzy bez opętania wielką miłością.

Friedrich Nietzsche

74. Miłość to znaczy, że nigdy nie trzeba mówić „przepraszam”.

Erich Segal

77. Jest miłość kochanie, jest miłość namiętność, jest miłość fantazja. Pierwsza tłumaczy się w życiu świętością, druga nieszczęściem, trzecia grzechem.

Narcyza Żmichowska

76. Raz uczułam, że wargi jego dotknęły moich. Wtedy odeszło ode mnie wszystko - ziemia i niebo. Objął mnie łagodny, błękitny płomień, zaczęłam palić się cicho jak stos jasnych pereł. I potem nie czułam już własnego ciała, tylko różaną pienistość, lekkie migotanie, ciepło, które było zarazem melodią.

Więc zdziwiłam się powoli, zapadłam w zdziwienie jak w śmierć.

Anna Świerszczyńska, Śmiertelne zdziwienie

77. Kto miłości nie zna, ten żyje szczęśliwy,
I noc ma spokojną, i dzień nietęskliwy.

Adam Mickiewicz, Dziady

78. Trzeba, żeby z czyjegós powodu bolało serce. Dziwne, ale bez tego życie jest puste.

Wasilij Rozanow

79. Kochać jest nie dość, trzeba umieć kochać i trzeba umieć nauczyć miłości.

Henryk Sienkiewicz, Quo vadis

80. Nie ma nic słodszeo w świecie nad miłość, a jednak ludzie zbyt często pr/ez nią gorzko płaczą.

Bolesław Szczęsny Herbaczewski

81. Miłość jest jak mydło, ubywa jej przy używaniu.

Jerzy Andrzejewski

82. Miłość - oto jedyna namiętność wystarczająco duża, byśmy mogli ją przy pisać nieskończenie małym.

Louis Aragon

83. Miłość jest tylko wtedy miłością, kiedy czyni ofiarę z samej siebie.

Lew Tolstoj

84. Miłość unicestwia śmierć i obraca ją w czcze urojenie; przekształca życie niedorzeczne w sensowne, nieszczęście w szczęście.

Lew Tolstoj

85. Miłość jest wiecznym poszukiwaniem, dążeniem do pełnego zespolenia, w którym ustępują własne granice i łączą się ze sobą dwie żywe istoty, by dać życie nowej.

Antoni Kępiński

86. Kochaj i czyn, co chcesz.

Św. Augustyn

87. Największym grzechem jest grzech miłości - jest tak wielki, że trzeba aż dwojga, żeby go popełnić.

Tristan Bernard

88. Miłość w tym znaczeniu, w jakim istnieje w społeczeństwie jest tylko wymianą dwóch fantazji i zetknięciem się dwóch naskórków

Chamfort

89. Niestety, w życiu przeżywa się tylko dwie miłości prawdziwe: pierwszą, która umiera, i ostatnią, od której się umiera.

Aleksander Dumas, ojciec

90. Miłość nie jest nigdy taka sama. Jest zawsze oryginalna i zmienia się stale, zależnie od charakteru i indywidualnych cech osoby, którą kochamy.

Johann Peter Eckermann

91. Miłość zaczyna się rozwijać dopiero wówczas, gdy kochamy tych, którzy nie mogą się nam na nic przydać.

Erich Fromm

92. Miłość nie potępia - miłość oczyszcza i dźwiga.

Henryk Ibsen

93. Nie piękniejszego ponad życie, w życiu - nic ponad czar miłości.

Caprio Lope de Vega

94. Sowa jest ślepa w dzień, a wrona w nocy, lecz ten, kogo oślepi miłość jest ślepy i w dzień i w nocy.

Tomasz Mann

95. Miłość nawet najbardziej szlachetna jest zawsze interesowna.
François Mauriac
96. Pytają, czy trzeba kochać. O to nie należy pytać, to trzeba czuć.
Biaise Pascal
97. Miłość rozciąga nasz świat w drugim człowieku.
Włodzimierz Pietrzak
98. Miłość to nie staw, w którym można zawsze znaleźć swoje odbicie. Miłość ma przyływy i odpływy. Ma też swoje rozbite okręty, zatopione miasta, ośmiornice i skrzynie złota i pereł. Ale perły leżą głęboko.
Erich Maria Remarque
99. Kochać, to nie znaczy patrzeć na siebie nawzajem, lecz patrzeć razem w tym samym kierunku.
Antoine de Saint-Exupéry
100. Kiedy Kochamy się, stajemy się nieśmiertelni i niezniszczalni jak bicie serca, jak deszcz lub wiatr, a o cóż. więcej chodzi?
Erich Maria Remarque
101. Albowiem miłość mocna jest jak śmierć, a namiętność mroczna jak świat podziemny.
Biblia, Pieśń nad pieśniami
102. Miłość może żywić się najmniejszą odrobiną nadziei, ale zupełnie bez niej istnieć nie zdoła.
Walter Scott
103. Prawdziwa wartość miłości polega na tym, że zawsze rozrzutnie darzy sobą niegodnych.
Rabindranath Tagore
104. Niegodziwa Miłość, do czegoż nie skłaniasz serc ludzkich?
Wergiliusz

105. Miłość istnieje w każdej chwili swego trwania, wiecznie. To jedyne przelotne spojrzenie w wieczność jakie jest nam dane.

Thomnton Niven Wilder

106. Przecie trza wprzód wypróbować, trza coś przecierpieć, coś przeboleć, żeby móc miłość uszanować.

Stanisław Wyspiański

107. Bluszcz tuli się do pierwszego drzewa, jakie napotka; oto pokrótce historia miłości.

Napoleon Bonaparte

108. (...) Miłość jest dobrem. (...) Jeżeli miłość bywa czasem okrutna i niszcząca, to przyczyna nic leży w niej samej; a w tym, że człowiek człowiekowi nie jest równy. (...) Człowiek zakochany jest takim, jakim powinien być człowiek w ogóle.

Antoni Czechow

109. Każdą miłość trzeba unieść ku śmierci
żeby wreszcie była nieśmiertelna...

Anna Kamieńska

MŁODOŚĆ

1. Gdy pamięć przekształca młodość w szczęśliwość, można mieć pewność, że przestało się być młodym.

Henryk Berezka

2. (...) Młodość to Niższość.

(...) Młodość to Piękność. (...)

Człowiek jest rozpięty pomiędzy Bogiem a Młodym.

Witold Gombrowicz

3. Młodość jest ciężka i gorzka, jest niezgodą na świat i niezgodą na siebie, jest od początku zmaganiem się z czułością i cierpieniem.

Zofia Nalkowska

4. Młodość nie jest stanem. Jest wartością dodaną do wszystkiego, jest nadaniem życiu rzeczywistości.

Zofia Nalkowska

5. Młodzi ludzie nie wiedzą, czego chcą, ale są absolutnie zdecydowani to osiągnąć.

Federico Fellini

6. Za bardzo jest młodość energią samą w sobie, żeby naprawdę potrzebowała metafizyki.

Sławomir Mrożek

7. Kres młodości stawia chwila, kiedy pragnienia kapitulują w obawie przed nieznanym jutrem.

Bolesław Szczęśny Herbaczewski

8. Ludzie bardzo młodzi zawsze sądzą zbyt pośpiesznie. Zajęci jedynie sobą i swymi pragnieniami, w innych szukają tylko tego, co od nich otrzymać by chcieli,

Romain Rolland

9. Nikt żywy w kraj młodości raz drugi nie wraca. Młodość, raz już miniona, minęła niezwrócić,

Stanisław Wyspiański, Cyd

10. Młodość nie jest rozdziałem wyrwanym z życia ani przedmową do książki bez powiązania z całością.
Jest wprowadzeniem do całej reszty (...) jest fundamentem, na którym ma się oprzeć budowla życia.

Jakub Alberione

- I I. Młodość jeśli nie drwi, nie wyklina, nie pogardza, zawsze pragnie zmienić wadliwą przeszłość.

Janusz Korczak

12. Tam sięgaj, gdzie wzrok nie sięga;
Lani, czego rozum nie złamie:
Młodości! orla twych lotów potęga,
Jak piorun twoje ramię.

Adam Mickiewicz, Oda do młodości

11. Młodość jak siano wędnie.

Mikołaj Rej

14. Należy zawsze i stale odświeżać w pamięci młodych ludzi zasadę; wszys-
tko w miarę! - by móc zawsze siebie ochronić przed przesytem i odrazą.

Iwan Turgieniew

15. Jakoby też rok bez wiosny mieć chcieli,
Którzy chcą, żeby młodzi nie szaleli.

Jan Kochanowski, Na młodość

16. Dla mnie młodość jest niedostatecznością i niższością we wszystkim, oprócz w jednej jedynej rzeczy: w tym, że się jest młodym, w młodości jako takiej.

Witold Gombrowicz, Testament

17. Młodość jest wartością samą w sobie, czyli niszczytelką wszelkich innych wartości, które nie są jej potrzebne, gdyż ona- samowystarczalna.

Witold Gombrowicz, Dzienniki

18. Tak mi dobrze, tak moją, aż rechoce się serce
Same nogi mnie niosą gdzieś - i po co mi gdzie?
Idę młody, genialny, niosę BUT W BUTONIERCE,
Tym, co ze mną nie zdążą, echo powie: - Adieu! -

Bruno Jasiński, But w butonierce

19. Młodość - to jedyna rzecz godna posiadania.

Oscar Wilde

20. Młodość ma swoje prawa.

Aleksander Fredro

21. Krew jak dobre wino, burzy się za młodu, tężeje na starość.

Henryk Sienkiewicz

22. W młodości nasze szczęście jest nadzieją; w starości - rozpamiętywaniem nadziei młodości.

Samuel Coleridge

23. Młodość jest sumieniem życia.

Maksym Gorki

24. Choćby świat i życie były jak najgorsze, jedno w nich zostanie wiecznie dobre - młodość.

Henryk Sienkiewicz

25. Młodość połączona z łagodnością - to słoneczny dzień bez wiatru.

Victor Hugo

26. Jest owa przypowieść: kto z młodu nie wyszaleje, musi na starość.
Lukasz Górnicki
27. Młodym będąc, pamiętaj, że starym będziesz.
G. Knapski
28. Każda epoka ma swe własne cele
t zapomina o wczorajszych snach ... Nieście
więc wiedzy pochodnię na czele i nowy
udział bierzcie w wieków dziele (...)
Prawdziwa mądrość niechaj was pogodzi -I
wasze gwiazdy, o zdobywcy młodzi, W
ciemnościach pogasną znów!
Adam Asnyk, Daremne żale
29. Młodość nic lubi groszowych oszczędności, nic obraca każdego miedziaka
w palcach.
Ewa Szumańska
30. Młodość byłaby doskonała, gdyby przytrafiła się pod koniec życia.
Herbert Henry Asquith
31. Młodość jest najczęściej podobna do dzbana o pięknym kształcie, o
urzekających ozdobach - ale pustego dzbana. Trzeba go dopiero napelnić
w trudzie długich lat tym, co życie niesie.
Jan Wiktor
32. Póki jesteśmy młodzi, wszystko jest przed nami.
Juliusz Słowacki
33. Młodość jest solą ziemi w oku.
Julian Tuwim
34. Młodość jest jak przedmowa do książki; czasem książka co innego za
wiera, nie to, co obiecywała przedmowa.
Alojzy Żółkowski

35. Bywają ludzie, którzy odnajdują młodość swoją dopiero u schyłku życia.
Jean Paul
36. Starość we wszystko wierzy. Wiek średni we wszystko wątpi. Młodość wszystko wie.
Oscar Wilde
37. Młodość jest nieustannym upojeniem: jest to gorączka myśli.
François de la Rochefoucauld
38. Młode pokolenie jest pełnoprawnym spadkobiercą bogactw, które stworzyły poprzednie pokolenia.
Nikolaj Czernyszewski
39. Życie? - - -
Rozprzężę szeroko ramiona.
Nabiorę w płuca porannego wiewu,
W ziemię się skłonię błękitnemu niebu
I krzyknę, radośnie krzyknę:
- Jakie to szczęście, że krew jest czerwona!
Julian Tuwim
40. Lepiej zniszczyć własną młodość, niż nic z nią nie zrobić.
George Courteline
41. Młodość nie powinna na naukę do grobów schodzić. To nie jest szkoła życia.
Wacław Berent
42. Każdy może stać się młodym, ale musi się w tym przez bardzo wiele lat zaprawiać.
Winston Churchill
43. Zazdroszczę młodym, że nie mają wspomnień, lecz mi ich żal, że mają nadzieję.
Alfred Aleksander Konar

44. Wysokie góry i odziane lasy!

Jako rad na was patrzę, a swe czasy
Młodsze wspominam, które tu zostały,
Gdziem potem nie był? Czegom nie skosztował?
Jażem przez morza głębokie żegłował,
Jażem Francuzy, ja Niemcy, ja Włochy,
Jażem nawiedził Sybilline lochy (...)
Dalej co będzie? Srebrne w głowie nici
A ja z tym trzymam, kto co w czas uchwyci.

Jan Kochanowski, Do gór i lasów

45. Pozostaje się młodym tylko wówczas, jeżeli było się młodym kiedy-
kolwiek.

Cesare Pavese

46. Jedna rzecz znakomicie zastępuje doświadczenie: młodość.

Maurice Chevalier

47. Nic lak nie jest potrzebne młodemu człowiekowi, jak towarzystwo mądrej
kobiety.

Lew Tolstoj

48. .Inkże to cudowna rzecz, młodość! Ale co za zbrodnia pozwolić ją
marnować młodym!

George Bernard Shaw

49. Młodość jest zawsze pełna samozaparcia.

Aleksander Hercen

50. Jeśli młodość jest wadą, szybko z niej wyrastasz.

Johann Wolfgang Goethe

51, Dojrzewamy dzięki miłości, cierpieniu, radości.

Aldona Różanek

52, Młodość jak kwiat przechodzi.

William Szekspir

53. Łatwiej młodego kupić, niż ubłagać.
William Szekspir
54. Czyż można być zbyt długo młodym? To tak samo, jakby kto chciał być
zbyt długo szczęśliwym.
Zofia Nalkowska
55. Młodość jest głupia, starość nie mędrsza czasami.
Molier
56. Młodym ludziom, zdaje się, że pieniądze są najważniejszą rzeczą w życiu.
Gdy się zestarzeją, są już tego pewni.
Oscar Wilde
57. Należy zawsze pomagać młodemu, wiekowemu i choremu.
William Gull
58. Nie ma złej młodzieży, są tylko źli wychowawcy.
Anton Makarenko
59. Kto ma mieć kiedy serce, ma je zaraz z młodu.
Pierre Corneille
60. Większość młodych ludzi myśli, że są naturalni, kiedy są jedynie
niegrzeczni i gburowaci.
La Rochefoucauld
61. Miejsce dla młodych! Na jak długo? Przynajmniej na pięćdziesiąt lat.
Karel Čapek
62. Młodzieży potrzeba bardziej przykładów niż krytyki.
J. Joubert
63. My z drugiej połowy XX wieku
rozbijający atomy
zdobywcy księżycza

wstydzimy się miękkich
gestów czułych spojrzeń
ciepłych uśmiechów (...)

Dopiero późno nocą przy szczerlnie
zasłoniętych oknach gryziemy z
bólą rękę umieramy z miłości

Małgorzata Hillar, My z drugiej połowy XX wieku

64. my bez serca młodzi a już starzy
chcemy tylko tańczyć i milczeć
życie szarpie nas jak kły wilcze
lecz któż pozna to po naszej twarzy

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska. Młodzi

65. Jest w życiu czas - ach, jeden w życiu całem!
Czas żąd olbrzymich, czarodziejskich snów,
Święty szczerością, promienny zapalem,
Wiek pełen dziwów i zaklętych słów -

Młodości wiek.

Roman Żmorowski, Pieśń wiosenna

66. Szczęśliwa młodość!... nawet smutki
Zaprawne ma rozkoszą;
Dzień szczęścia długi, żalu krótki;
Łzy ulgę jej przynoszą.

Adam Asmyk, Szczęśliwa młodość

66. Młodość, mistrzu, jest rzeźbiarką,
Co wykuwa żywot cały, Choć
przemienie sama szparko, Cios jej
dłuta wiecznotrwały.

Zygmunt Krasiński, Do Kajetana Koźmiana

PIĘKNO

1. Piękno jest tym, czego się pragnie bez chęci zjedzenia.
Pragniemy jedynie żeby było.

Simone Weil

2. Piękno zbawi świat.

Fiodor Dostojewski

3. Prędzej uwierzę
w nieistnienie
Boga
niż w przemijalność
(...) piękna.

W. Oszojca, Zwykłe piękno

4. Tak więc estetyka może być pomocna w życiu
nie należy zaniedbywać nauki o pięknie.

Zbigniew Herbert, Potęga smaku

5. Nad każdym pięknem jest jeszcze coś bardziej pięknego i nad każdym
paskudztwem jest jeszcze większe paskudztwo.

Fiodor Dostojewski

6. Estetyka to odkrycie wspaniałych rejonów duszy ludzkiej w celu samo
doskonalenia się.

Fiodor Dostojewski

7. Piękno jest rzeczą umowną. Istnieje o tyle, o ile je dostrzeżono.

Władysław Bodnicki

8. Piękno jest nieśmiertelne, bo piękno jest tchnieniem duszy artysty, jego tęs knot i młodości, jego życiem w pochodzie przez ziemię ku czemuś, co jest wielkie: a to człowiek i prawda o nim.

Jan Wiktor

9. Piękno nie może być przeciwne dobru ani przeciwne prawdzie, tak jak nie do pomyślenia jest dobro i prawda, przeciwne pięknu.

Jerzy Zawieyski

10. Dobro wywołuje pożądanie, by je posiadać - piękno, by je kontemplować.

Jerzy Zawieyski

11. Ogromne piękno sprawia, że przez krótki czas i jaskrawa brzydota staje się miłszą.

Jeny Putrament

12. Prawda to potwierdzenie i.stniejącej rzeczywistości. Piękno to nie tylko obietnica, ale i rękojmia innej rzeczywistości.

Anna Pogonowska

13. Piękno jest jednocześnie kształtem czegoś i czegoś zasłoną, drogą i zbłądzeniem z tej drogi.

Henryk Elzenberg

14. Pięknie jest "myśleć rzeczy piękne", jeszcze piękniej rzeczy piękne czynić.

Wasilij Rozanow

15. Pierwiastek estetyczny jest z natury pierwiastkiem pasywnym.

Wasilij Rozanow

16. Pięknem jest to, co konieczne i co - nadal wierne swojemu własnemu prawu i jemu tylko jedynemu -jest posłuszne dobru. (...) We wszystkim, co budzi w nas czyste i autentyczne odczucie piękna, Bóg jest rzeczywiś cie obecny. Istnieje coś jak gdyby wcielenie Boga w świat, a piękno jest Jego znakiem.

Simone Weil

17. Prawdziwie piękne jest jedynie to co nie służy do niczego. Cokolwiek jest użyteczne, jest brzydkie.

Teofil Gautier

18. Piękno to normalność i zdrowie.

Fiodor Dostojewski

19. Bo piękno na to jest, by zachwycało
Do pracy - praca, by się zmartwychwstało.

Cyprian Kamil Norwid

20. Dziś nie szuka nikt Piękna... żaden poeta -
Żaden sztukmistrz - amator - żadna kobieta -
- Dziś szuka się tego, co jest powabne,
I tego - co jest uderzające!

Cyprian Kamil Norwid, Piękno - czasu

21. Cóżwiesz o pięknem? ...
...Kształtem jest Miłości"

Cyprian Kamil Norwid, Promethidion

22. Najpiękniej bowiem jest, kiedy
Piękna nie czuje się zgoła
I tylko jest się, po prostu Tak,
jak jest wszystko dokoła.

Leopold Staff, Czcicie niewinne

23. Kształtem miłości piękno jest - i tyle,
Ile ją człowiek oglądał na świecie,
W ogromnym Bogu albo w sobie - pyle,
Na tego Boga wystrojonym dziecie; Tyle
o pięknem człowiek wie i głosi -
- Choć każdy w sobie cień piękne go nosi
I każdy - każdy z nas - tym piękna pyłem.

Cyprian Kamil Norwid, Promethidion

24. Nie rzucajcie się z krzykiem na piękno,
nie żądajcie, by czar w życiu znikł:
równie świętą jest i nieśmiertelną
Venus Milo jak Spartaka krzyk.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Nie rzucajcie się z krzykiem...

25. O kwiecie, kwiecie piękna,
Choć niepożyteczny,
jesteś, jak dech, niezbędny
I jak duch - konieczny.

Jan Lemański, Pożytek i piękno

26. Piękność jestże to coś szaropapuzastego, mozaikowatego, variously uni
form, jak ją określił Hutcheson? Jestże to jakaś nadziemską, pierwotną
idea, spoczywająca na łonie bóstwa, jak twierdzi metafizyka niemiecka;
lub jestże to samo co prawda, jak utrzymywali starożytni?

Placyd Jankowski, Rozmowa duchów

27. Prawda i piękność stoi jak wygnanka,
Harfa się stała skrzypka... Urna dzieją.

Juliusz Słowacki, Beniowski

28. Ludzie mają prawda dla kształtów, dla twarzy,
I opisali piękność jak szperacze starzy,
Co opisują w księgach dokładnie a wiernie Garnek,
wynaleziony gdzieś w rzymskiej cysternie. Lecz
piękność, tchnienie Boga, odcisk jego myśli, Grzech
temu, kto określa - i nikt nie określi.

Ludwik Kondratowicz, Kanonik przemyski

29. Piękności czar - ten nie przemienie,
On wieczną jest potrzebą;
I ludzki duch wciąż za nim płynie
W błękitne patrząc niebo.

Piękności czar - ten zawsze będzie
Nad światem dzierżyć władzę.

Adam Asnyk, Dałem ci moc

30. Piękno kosztuje, jest szalenie drogie, a złudne i zmienne. Nie ma więc szego marnotrawstwa ani też większej iluzji.
tvo Andrić
31. Nie masz doskonałego piękna bez pewnej niezwykłości w umiarach.
Franciszek Bacon
32. Wzrok powinien się zawždy rozciągać jeno na to, co nadobne, a unikać szpetoty jak może.
Pierre de Bourdeille(s) Brantome
33. Nie prześladujcie tego, co jest piękne na świecie i czym zachwyca się niebo swymi niezliczonymi oczyma.
Giordano Bruno
34. Piękno natury jest uzewnętrznieniem natury.
Karol Darwin
35. Piękno cielesne nosi zwierzęce piętno, jeżeli w głębi nie ma umysłu.
Demokryt
36. Kiedy wydaje nam się, że piękno opuściło świat, uznajemy raczej, że opuściło ono nasze serca,
Georges Duhamel
37. Choćbyśmy cały świat zesзли w poszukiwaniu Piękna, nie znajdziemy go nigdzie, jeżeli nie nosimy go w sobie.
Ralph Waldo Emerson
38. Jeżeli kto kocha tylko piękno i czystość, to kocha zaledwie połowę istoty.
Witold Gombrowicz
39. Piękno przechodzi w styl.
Mieczysław Jastrun
40. Piękne jest to, co podoba się całkiem bezinteresownie.
Emanuel Kant

41. Cóż piękniejszego nad niebo, które przecież ogarnia wszystko co piękne?
Mikołaj Kopernik
42. Piękno jest tak dalece subiektywnym pierwiastkiem, iż nie możemy znaleźć na nie takiej miary, na którą byśmy się wszyscy zgodzili.
Stanisław Witkiewicz, ojciec
43. Prawdziwie piękne jest to, co czyni człowieka lepszym.
Anne Louise Staël-Holstein
44. Nie można logicznie udowodnić, że coś jest piękne, trzeba to po prostu odczuć.
Antoni Kępiński
45. W pięknie zawarte jest coś bardzo swojskiego, ale ukryte jest tak głęboko jakby nigdy nie miało być swojskie. Dlatego właśnie piękno jest jednocześnie wzruszające i zimne. Gdy się je przygarnie, przestaje być pięknem. Trzeba je jednak uznać, inaczej bowiem nie będzie nas wzruszało. Piękno ma w sobie zawsze coś zachwycającego, jak coś, co istniało kiedyś, a potem na długi czas znikło. (...) Nie można go kochać, choć lęskni się za nim. Dzięki tajemnym ścieżkom zachwyty piękno staje się bogatsze niż wszystko, co mamy w sobie.
Elias Canetti

POETA

1. poetą jest ten który pisze wiersze
i ten który wierszy nie pisze

Tadeusz Różewicz, Kto jest poetą

2. Poeta w chwili natchnienia jest jak Samson, jest to mędrzec, jest to anioł przypominający swoje boskie utworzenie na obraz i podobieństwo Boga. Wszystkie władze skupione w sercu nadają mu moc jakąś niezmierną.

E. Dembowski

3. poeta jest twoim nieznośnym bratem
który - kiedy biegiesz - mówi
zatrzymaj się obejrzyj (...)
bierze cię za rękę
jak anioł świętego Piotra
i wyprowadza z więzienia (...)

Janusz St. Pasierb, poeta jest twoim bratem

4. Dwie naprawdę niezwykle zdolności poety: swoboda oddania się rzeczom, kiedy tego chce, nic zatracając siebie; możność bycia naiwnym świadomie. Te dwie zdolności dają się zresztą sprowadzić do jednej: daru rozdwojenia.

André Gide, Dziennik

5. Jeśli poetów mierzy się wielkością ich niepokoju, to ja przesłam własną genialność.

Halina Poświatowska

6. Poeta jest podobny księciu na obłoku,
Który brata się z burzą a sztydzi z łucznika.

Lecz pędzony na ziemię i szczuty co krok,
Wiecznie się o swe skrzydła olbrzymie potyka...

Charles Baudelaire, Albatros 7.

(...) Zadaniem czy misją, czy jakimś instynktem poety jest na nowo odkrywać nie sens każdego słowa, a tylko powagę każdego słowa.

Aleksander Wat

8. Poeta prawdziwy, poeta, który kładzie swoją sygnaturę na obrazie epoki, musi być stary w momencie, kiedy pisze pierwszy wiersz. On musi już wtedy wiedzieć lub przeczuwać, co powiedziano przed nim, aby nie powtarzać pod groźą banalności.

Bohdan Czeszko

9. Jest jakiś głos wewnętrzny, który słyszą wszyscy poeci, głos ganiący lub pochwalający rzecz doskonałą. Trzeba go umieć usłyszeć lub być mu posłusznym.

Mieczysław Jastrun

10. Poeta to mędrzec. Nic zaś ślamazarny marzyciel, jakiego narzuciły nam ostatnie wieki. Poeta to ten, który ma otwarte szeroko oczy, który jest sam wielkim widzącym i mądrym okiem.

Anna Kamińska

11. Poeci są poszukiwaczami syntezy. Kolekcjonują smaki i zapachy. Porozumiewają się szyfrem, którego nie trzeba znać, aby pojąć jego sens. Poezja jest jak wytrych - pasuje do wszystkich drzwi.

Andrzej Szczypiorski

12. Ach! być poetą! Czy wiesz, dziewczyno,
Co to poetą być znaczy?
To jest mieć wszelkie skarby bogaczy,
Rządzić cudowną, boską krainą, Jakiej
król zaden nie ma na ziemi, Którą ze
szczęścia, z czystej mądrości, Z
wielkiego czucia, z nieskończoności
Stwarza się siły własnymi.

Narcyza Żmichowska, Szczęście poety

13. Poeci nie od tego są, by argumentować filozoficznie, lecz by wyciągać wnioski uczuciowe ze stanowisk, które w milczeniu przyjęli, nie zawsze nawet uświadamiając je sobie należycie.

Kazimierz Wyka

14. Poeta,
wykrzyknik ulicy!

Julian Przyboś, Gmachy

15. Czyż na to jestem stworzony
By zostać płaczką żalobną?
Ja chce opiewać festyny,
Radosne gaje, do których
Wprowadzał mnie Szekspir. Zostawcie
Poetom chwilę radości,
Bo zginie wasz świat.

Czesław Miłosz, W Warszawie

16. Jeżeli, Stwórcu, posiadał słowo, dar twój świętny
Spraw, by mi serce biło gniewem oceanów,
Bym, jak dawni poeci, prosły i szlachetny,
Wichurą krwi uderzał w możnych i tyranów.

Julian Tuwim, Prośba o piosenkę

17. Piszę wiersze powoli,
Pracuję ciężko jak wół.
Jestem cierpliwy
Jak kropla deszczu z okapu,

Leopold Staff, Ars

18. Poeta działa instynktownie, ponieważ rządzi nim siła wyższa.

Mikołaj Gogol

19. Poeta jest ten, kto silniej niż inni odczuwa piękno tworzenia.

Mikołaj Gogol

20. Poeta powinien zgłębiać prawdę, a nie sprzeczać się o nią.
Mikołaj Gogol
21. Poeta pociera bursztyn,
Czeka na iskrę w ciemnościach,
Szuka początku istoty,
Pierwszego ducha u pierwszych wód (...)
Kazimierz Wierzyński, Poezja
22. Poeta śmietników jest bliżej prawdy
niż poeta chmur
Tadeusz Różewicz
23. O poeto, ty nic nie wyjaśniasz, ale przez ciebie rzecz każda staje się podat
na na wyjaśnienia.
Paui Claudel
24. Poeta - ktoś, kto pragnie w jasny dzień pokazać światło księżycu.
Jean Cocteau
25. Widząc, że ci skrzydła ro.sną, nic raduj się jeszcze, że jesteś poetą. Wiatrak
też ma skrzydła.
Stanisław Czosnowski
26. Świat jest pełen niesprawiedliwości. Bankier może napi.sać zły poemat i
nic. A niech tylko poeta spróbuje wypisać zły czek.
Thomas Stearns Eliot
27. Nowi poeci zbyt wiele wody wlewają do atramentu.
Johann Wolfgang Goethe
28. Być poetą znaczy być swoim własnym sędzią.
Henryk Ibsen
29. Kto jest poetą, ten nie żyje długo.
Zygmunt Krasiński

30. Wielki poeta to człowiek, który ma tak wielkie serce, że nie pomniejsza go wielki mózg.
Tadeusz Peiper
31. Poetom wolno zmyślać.
Pliniusz Młodszy
32. Miernych poetów nikt nie zna, dobrych - niewiele.
Tacyt
33. Rzeczywiści poeci naszych czasów znajdują się w agencjach reklamy.
Tennessee Williams
34. Poeci są jasnowidzami!
Tennessee Williams
35. Poeta bierze ze swego życia to, co najlepsze i wkłada w utwór. Dlatego utwór jego jest piękny, a życie złe.
Lew Tolstoj
36. Prawdziwy prorok, a tym bardziej poeta, to człowiek, który zawczasu myśli i rozumie to, co inni będą dopiero przeżywać.
Lew Tolstoj
37. U prawdziwego poety najbardziej cenię to, co дума każe mu przemilczeć.
Elias Canetti
38. Jestże się poetą, czyli raczej tylko bywa się?
Cyprian Kamil Norwid
39. Słowa, których daremnie szukamy w obecności pewnych ludzi, przycho-
dzą do nas później, kiedy już sobie pójdziemy. Przyczyną jest zmieszanie,
jakie nas ogarnia w obecności innych. Gdyby ich nie było, te słowa nigdy
by nie powstały. Ich cechą jest jednak to, że nie zjawiają się na zawołanie.
Sądzę, że z owych gwałtownych, choć zapóźnionych słów rodzi się poeta.
Elias Canetti

40. Non merito nome di creatore, se non Iddio ed il Poeta.

Nie zasługuje na imię twórcy nikt poza Bogiem i poza poetą.

Torquato Tasso

41. Poeci są to hierofanci nie dającego pojąć się natchnienia, zwierciadła gigantycznych cieniów, które przyszłość rzuca na teraźniejszość; słowa, które wyrażają to, czego oni nie rozumieją; trąby, które grają do bitwy, i nie czują tego, jakie budzą natchnienia; wpływ który sam nie podlega żadnej sile, lecz który sam porusza. Poeci są nieuznanymi prawodawcami świata.

Percy Bysshe Shelley, Obrona poezji

42. My, dłubacze,
... przewracamy rzeczy
do góry istnienia by się
nas słuchały dla
więzienia słowa

Tadeusz Mieszkowski

43. - Jestem trzeźwy
mówi alkoholik
- Jestem zdrowy
mówi schizofrenik
- Jestem poetą
mówię

Wojciech Bider, Ars poetica

44. Poeta w czasie pisania
to człowiek odwrócony
tyłem do świata
do nieporządku
rzeczywistości

Poeta w czasie pisania
jest bezbronny
łatwo go wtedy zaskoczyć

ośmieszyć przestraszyć

Tadeusz Różewicz, Poeta w czasie pisania

45. Poeta jest jak róża i jak ona obarczony jest kolcami, najostrzejsze z nich
pogrążone są w jego własnej jaźni,

Wasilij Rozanow

POEZJA

1.. (...) W poezji nie ma być podziału na tematy i słowa piękne i brzydkie, wzniosłe i wulgarnie; prawdziwa poezja objawia, że wszystko jest piękne, wszystko jest od Boga, chociaż zbląkanane, zbrukane i nędzne.

Z manifestu poetów Skamandra

2.. Ponad mnogie wasze uroki, O
Poezjo i ty, Wymowo!
Pozostaje jeden wysoki:

O d p o w i e d n i e d a ć r z e c z y s ł o w o !

Cyprian Kamil Norwid, Vade-mecum

3.. O wieści gminna! ty arko przymierza Między
dawnymi i młodszymi laty: W tobie lud składa
broń swego rycerza, Swych myśli przędzę i
swych uczuć kwiaty.

Arko! tyś żadnym nie złamana ciosem,
Póki cię własny twój lud nie znieważy; O
pieśni gminna, ty stoisz na straży
Narodowego pamiątek kościoła, Z
archanielskimi skrzydłami i głosem -Ty
czasem dzierzyszy i broń archaniola.

Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod

4.. Prawdziwa poezja to jest taka, która wypływając z uczuć nieskończoności
nadaje zmysłową, dotykającą barwę wewnętrznym zjawiskom, idealny
porządek przeistacza na materialny i tłumacząc bliższe powinowactwo

umysłu z przyrodzeniem, jeśli nie rozwiązuje, to przynajmniej czyni mniej
zawiłą i wątpliwą zagadkę bytu.

Maurycy Mochnacki, O duchu i źródle poezji w Polsce

5. Poezja jest stara jak świat: skończy się dopiero z nim razem. Wynaleziono
pług, aby zaspokoić głód chleba, i wynaleziono poezję, aby zaspokoić głód
piękna.

Jan Parandowski

6. Poezja nie jest wyrażeniem myśli w rymach, tylko tworzeniem syntezy
obrazów, dźwięków i znaczeń słów w pewnej formie. Ale, jeśli forma jest
wstrętna, to nawet najlepszą myśl obrzydzić może.

Stanisław Ignacy Witkiewicz

7. Poezja to dzwon
Rozkołysany szeroko.
Męski, spiżowy ton. (...)
Gdy bije dzwon.
Żywych woła,
Umarłych płacze,
Pioruny łamie.

Antoni Słonimski, Poezja

8. Poezja to diabelskie wino.

św. Augustyn

9. Cóż jest poezja? Oto prawdy słońce
Potęgą słowa roztlone do cudu!

Franciszek Wężyk, Do ZA. Helcla

10. Poezja wszędzie dziwy nam odsłania,
Bo wszędzie strony tajemniczej szuka.

Jadwiga Łuszczewska

11. Poezjo, precz!!! Jesteś tyranem!!

Stanisław Wyspiański, Wyzwolenie

12. Prawdziwa Poezja była, jest i będzie poniekąd inicjacją: dlatego że może w dwóch wierszach skreślić całą Epokę, a obraz i pomnik zbliżyć jednym wyrażeniem.

Cyprian Kamil Norwid, Rzecz o wolności słowa

13. Poezja, aby była sobą,
Musi dialog toczyć z prawdą.
A może jedną jest osobą,
Piękną i nieco starodawną?
Nie jest dla tych, co myśleć nie chcą
(Dla nich gotowe słońca dniewą), I nie
poddaje się pochlebcom, I nie wybacza
kaznodziejom.

Mieczysław Jastrun, Poezja i prawda

14. Być poetą - znaczy mówić światu „nie”. Bo tylko to jest poezją:
nieustające szukanie. Bo szukając - trzeba omijać odnalezione.
Odnalezione - nigdy nie jest poezją.

Tadeusz Borowski

15. Tym jest jeszcze poezja: sądem wewnętrznym, nieustannym dialogiem
sumienia.

Tadeusz Borowski

16. (...) poezja ma prawo widzieć na swój szczególny sposób, krańcowo
konkretny i fizyczny sposób. Chodzi mi o to, że wszelkie wznoszenie się
ponad poziom ludzkiego ciała jest niebezpieczne, bo grozi
zafalszowaniem,

Stanisław Barańczak

17. (...) poezja nie na tym zależy, aby sobie jakieś tworzyć ideały, których
urzeczywistnić nie można w życiu, ale na tym, aby umieć sobie wyideali
zować prozę życia i połączone z nią obowiązki.

Jan Lam, Szklany człowiek

18. Z rzeczy świata tego zostaną tylko dwie,
Dwie tylko: p o e z j a i d o b r o ć . . . i więcej nic.

Cyprian Kamil Norwid

19. Cała istota poezji w tym, by *rzeczy* szczegółowe nabrały ogólnego
znaczenia...

Mieczysław Jastrun

20. Czym jest poezja, która nie ocala
Narodów ani ludzi?
Wspólnictwem urzędowych kłamstw,
Piosenką pijaków, którym za chwilę ktoś poderżnie gardło,
Czytanką z panińskiego pokoju.
To, że chciałem dobrej poezji, nie umiejąc.
To, że późno pojąłem jej wybawczy cel,
To i tylko to jest ocaleniem.

Czesław Miłosz

21. Poezja jest to, proszę panów, skok -
skok barbarzyńcy, który poczuł Boga.

Julian Tuwim

22. A jednak:
Jestem pracowitą matką lęków - mówi poezja.

Anna Kamińska, Poetyka

23. A przecież świat jest inny niż się nam wydaje
[my jesteśmy inni niż w naszym bredzeniu
(.....)
Ten pożytek z poezji, że nam przypomina jak
trudno jest pozostać tą samą osobą.

Czesław Miłosz, Ars poetika?

24. Co tutaj opowiadam, poezją, zgoda, nie jest,
Bo wiersze wolno pisać rzadko i niechętnie,
pod nieznośnym przymusem i tylko z

dobrze, nie złe duchy, mają w nas nadzieję, że
instrument.

Czesław Miłosz, Ars poetka?

25. wiersz to sen
O poprzednim
dniu
który też przespałem.

Jacek Trznadel

26. Ty przechodzisz jak noc majowa,
Biała noc, noc uśpiona w jaśminie,
I jaśminem pachną twoje słowa,
I księżycem sen srebrny płynie.
(.....)
To za mało! Za mało! Za mało!
Twoje słowa tumanią i kłamią!
(.....)
Ty masz werbel nam zagrać do marszu! Smagać
słowem! Bić pieśnią! Wzniesić hymnem!

Władysław Broniewski, Poezja

27. Wiersza się nie pisze
wiersze się mówi

słowa rosną w środku jak
ciasto na drożdżach

(drożdżach duszy?) (...)

każde słowo wyrosło okrzykiem ale
krzyżeć w nocy nie można

więc ciszej ciszej
mów wiersze

Jarosław Iwaszkiewicz

28. Poezja - tak sędzę i tak piszę - zawiera biografię duchową.
Chcę, by moje wiersze wyzwolone od jednorazowych realiów były czymś
więcej niż zgrabną notatką o epizodzie z życiorysu.
Jeny Ficowski
29. nie ma poezji
w człowieku zimnym
nie ma poezji
w człowieku gorącym
w letnim
w letnim może żyć
rozwijać się
sączyć się
z pęknięcia
ze skazy
Tadeusz Różewicz, O pewnych właściwościach tak zwanej Poezji
30. z pęknięcia
między mną i światem (...) próbuje się wydobyć poezja (...) rozdzielana
próbuje jeszcze raz
zbliżyć
porównać
połączyć
wydobywa się na powierzchnię
odchodzę
Tadeusz Różewicz, W teatrze cieni
31. tylko co to takiego poezja.
Niejedna chwiejna odpowiedź
na to pytanie już padła.

A ja nie wiem i nie wiem i trzymam się tego
jak zbawiennej poręczy.
Wisława Szymborska, Niektórzy lubią poezje
32. Poezja to prawda duszy i dla wszystkich może być jednakowo dostępna.
Mikołaj Gogol

33. Poezja jest spowiedzią duszy, a nie wytworem ludzkiej woli.
Mikołaj Gogol
34. Poezja i proza mają się do siebie jak dzień i noc.
Mikołaj Gogol
35. niczego nie tłumaczy
 niczego nie wyjaśnia
 niczego się nie wyrzeka
 nie ogarnia sobą całości
 nie spełnia nadziei
 (.....)
 jest posłuszna własnej konieczności
 własnym możliwościom i
 ograniczeniom przegrywa sama ze
 sobą
 (.....)
 ma wiele zadań którym
 nigdy nie podola

Tadeusz Różewicz, Moja poezja
36. Gdyby poezja żyła tylko prawdą rzeczywistą, umarłaby z głodu.
Adolf Dygasiński
37. Każdy moment ludzkiego życia ma w sobie poezję, wytwarza ją. Poezja -
 to jest przejście się chwilą.

Stanisław Brzozowski
38. Rym największa dzisiejszych wierszów jest ozdoba.
 Nie wiem, czy się wiersz komu bez rymów podoba.

Franciszek Ksawery Dmochowski, Sztuka rymotwónza
39. Poezja jest zaprawdę czymś boskim. Jest ona jednocześnie ośrodkiem i
 obwodem wiedzy, jest tym, co obejmuje wszelką wiedzę i tym, do czego
 wszelka wiedza musi się odnosić. Jest równocześnie korzeniem i kwiatem
 wszystkich innych organizmów myśli, jest tym, z czego wszystko
 wypływa i tym, co wszystko ozdabia (...). Poezja zachowuje od
 zniszczenia tchnienie boskości w człowieku.

Poezja zmienia wszystkie rzeczy we wdzięki; podnosi piękno tego, co jest najpiękniejsze i dodaje piękna temu, co jest najbardziej zniekształcone; zaślubiny czyni między entuzjazmem i zgrozą, bólem i rozkoszą, wiecznością i zmiennością (...) Ona stwarza na nowo wszechświat w naszych umysłach (...)"

Peny Bysse Shelley, Obrona poezji

40. (...) niech wiersz, co ze strun się toczy,
Będzie przybrawszy rytm i dźwięki,
Tak jasny, jak spojrzenie w oczy
[prosty jak podanie ręki.

Leopold Staff, Ars poetica

41. Precz z poezjami! Z duszą tromtadrata!
Niech żyją bzdurstwa, bujdy, banialuki!
Dosyć rozsądku! Wiwat trans wariata!
Życie jest wszystkim! Nie ma żadnej sztuki!"

Kazimierz Wierzyński, Manifest szalony

42. Poezja - jak Bóg - jedna jest i jednakowa;
W niej wszystkich dzieł potężnych kielkują przyczyny; I
próżno byś przepaścią dzielił czyn od słowa, Bo w czynach
tkwi poezja, a w poezji - czyny.

Wiktor Gomułcki

43. Poezje uważają u was jako półprawdy, jako rzecz, w którą się nie wierzy,
której się nic ufa, na której się nie polega. Poezja zaś jest artystem. Zaś
artyzm ma swoją logikę i nieodwołalność i jest całą prawdą, jeśli jest".

Stanisław Wyspiański, Wyzwolenie

44. Cóż jest pieśń? - Dźwięk słów pusty, jako wiatru szelest,
Poezja najpiękniejsza jeszcze prawdą nie jest.

Maria Konopnicka

45. Poezjo, bądź mi przeklęta, jako ja sam będę na wieki!

Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia

46. Nie przeto wyrzekam na ciebie, poezjo, matko piękności i zbawienia.

- Ten tylko nieszczęśliwy, kto na światach poczętych, na światach mających zginąć musi wspominać lub przeczuwać ciebie - bo jedno tych gubisz, którzy się poświęcili tobie, którzy się stali żywymi głosami twej chwały.

Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia

47. Od dawna zwiastowano, że bardziej niżli chleba
Poezji trzeba w czasach, gdy wcale jej nie trzeba.

Leopold Staff, Śpiewacy

48. Ona umarła! ... są-ż smutniejsze zgony?
I jak pogrzebać tę śliczną osobę?
Umarła ona na ciężką chorobę,
Która się zowie: pie n i ą d z i b r u l i o n y .
(.....)
Umarła ona (Poezja), ta wielka
Niepojednanych dwóch sfer pośrednica,
(.....)
Ta błyskawica i ta gołębic...

Cyprian Kamil Norwid, Na zgon Poezji

49. W rzeczywistym tylko życiu głęboka i prawdziwa poezja.

Edmund Chojecki

50. Poezja jeżeli ma być czymś, to koroną myślenia, a nie azylem dla ubogich duchem.

Karol Irzykowski

51. Poezja to zniesienie wszelkich ograniczeń z wyjątkiem tych, które autor zechce zostawić sam sobie. Poezja jest być może ostatnim obszarem wolności.

Mieczysław Jastrun

52. W życiu powszednim żyjemy zazwyczaj połową świadomości, połową możliwości. Tylko wyjątkowe chwile wyzwalają z nas pełnię. Poezja jest właśnie tym, co z siłą równą najwyższemu uczuciom uwalnia nas od

dręczącego poczucia niepełności. W jej blasku stajemy się nadzy, cali,
niepodzielni.

Mieczysław Jastrun

53. Poezja jest tym, co jest realne w sposób absolutny i prawdziwy. Oto sedno
mej filozofii. Im bardziej poetyczna tym prawdziwsza.

Novafis

54. Z funkcji witalnej, jaką spełniają w naszym życiu zdarzenia wyobraźni,
pochodzi czar poezji.

Tadeusz Peiper

55. Poezja nie zna cnoty wierności: wiersze są niewierne poetom.

Włodzimierz Pietrzak

56. Poezja - to są krótkie spięcia sensu między słowami, raptowna regeneracja
pierwotnych mitów.

Bruno Schulz

57. Poezja jest pla... pla... plagiatem myśli.

Emil Zegadłowicz

58. Namietność nie tworzy wierszy, im mniej czuje się jakąś rzecz, tym zdac
niejszym się jest do wyrażania jej rzeczywistego stanu.

Gustaw Flaubert

59. Wiersz jest nad czas i nad śmierć.

Michał Aniol

60. Moja poezja to noc księżycowa,
wielkie uspokojenie;

[.....]

Moja poezja to są proste dziwy,
to kraj, gdzie w lecie
stary kot usnął pod lufcikiem krzywym
na parapecie.

Konstanty Ildefons Gałczyński, O mej poezji

61. Aby się wierszem wzruszyć, trzeba go wpierv zrozumieć. Rozumienie wiersza to jednoznaczne wzruszenie się wierszem. Dlaczego? Bo słowa w prozie wskazują rzeczywistość. W języku poezji znak dąży do stania się przedmiotem.

Julian Przyboś

62. Jednak zostanie po mnie ta siła fatalna,
Co mi żywemu na nic... tylko czoło zdobi -Lecz
po śmierci was będzie gnioła niewidzialna. Aż
was, zjadacze chleba - w aniołów przerobi.

Juliusz Słowacki, Testament mój

63. Chodzi mi o to, aby język giętki
Powiedział wszystko, co pomyśli głowa; A
czasem był jak piorun jasny prędko,
A czasem smutny jak pieśń stepowa,
A czasem jak skarga Nimfy miętki,
A czasem piękny jak Aniołów mowa...
Aby przeleciał wszystko ducha skrzydłem.
Strofa być winna taktem, nie wędziłem.

Juliusz Słowacki, Beniowski

POLACY

1. My, Polacy lubimy żyć cieniem kłamstwa i prawdy. Jest to nasz system filo zoficzny, nasza narodowa mądrość stanu.

Stefan Żeromski. Róża

2. My jesteśmy leniwe, senne, żarłoczne, bezduszne woły. Zeżreć, co jest wokół, usnąć na tym samym miejscu, ocknąć się i znowu żreć, co wyrosło. Gdy mieliśmy państwo (...), doprowadziliśmy je do upadku bezprawiem szlacheckim (...). Kiedy nie mamy państwa, wzdychamy do niego. Chcielibyśmy, żeby państwo za nas wszystko zrobiło.

Sie/cm Żeromski

3. Polaków nie zdobywa się groźba,, tylko sercem.

Stefan Wyszyński

4. Polacy sa od improwizacji, może to jest nasze nieszczęście, ale jakby i tego nie było, niewiele by zostało.

María Dąbrowska

5. Gdy tylko Polak uwierzy, że ma prawo wybierać, wybiera bohaterstwo.

Stanisław Brzozowski

6. Polacy są poetami w polityce, a politykami w poezji.

Otto von Bismarck

7. Polak jest albo romantykiem - albo ludzką lichotą.

Stanisław Grabski

8. Polak z natury swojej jest Polakiem. Wobec czego, im bardziej Polak będzie sobą, tym bardziej będzie Polakiem. Jeśli Polska nie pozwala mu na swobodne myślenie i czucie, to znaczy, że Polska nie pozwala mu być w pełni sobą, czyli w pełni Polakiem.

Witold Gombrowicz

10. Jestem Polakiem, doprowadzonym do ostateczności przez Historię.

Witold Gombrowicz

- I 1. Sto lat temu litewski poeta wykuł kształt polskiego ducha, dziś ja, jak Mojżesz wyprowadzałem Polskę z niewoli tego kształtu, Polaka z niego samego wyprowadzałam.

Witold Gombrowicz

12. Polska usiadła nam na mózg i paraliżuje wszelkie myślenie. Zamiast być "homo sapiens" należymy do rasy "homo polacus". do rasy ogłupionej Ojczyzną, do kretynów chorobliwego patriotyzmu i nacjonalizmu.

Andrzej Bobkowski

13. Polak chociaż stąd między narodami słynny, że bardziej niżli życie kocha kraj rodzinny.

Adam Mickiewicz

14. (...) być Polakiem • to długo, a może nigdy, nic będzie dobrym interesem. Być Polakiem to znaczy należeć do wielkiego... cierpienia!

Wacław Sieroszewski

15. My, widzisz, Polacy, zawsze robimy projekta nie zgromadziwszy śród ków, a nawet nie pytając, czy w ogóle nasze środki wystarczą. No i tak nam się też wiedzie w życiu.

Bolesław Prus, Emancypantki

16. Nasz Polak (...) może być wszystkim, czym tylko zechce: muzykiem, malarzem, poetą, może tańczyć całą noc, a rano zdobyć Sammo-Sierre; ale kupcem ani przemysłowcem nie będzie nigdy. Prędko fątyguje się milcze niem, gardzi wiedzą fachową i nic lubi pracować. Zresztą jest najprzejem-

niejszym człowiekiem w towarzystwie.

Bolesław Prus

17. Wspaniały naród - przepił, przehułał, sprzedał swoją ojczyznę, płakał potem po jej utracie na wszystkich targowiskach Europy, zalewał się łzami, żebrał litości, dostał nawet bajeczni jałmużnę w postaci gremialnego protestu, podpisanego przez kilkadziesiąt tysięcy Anglików.

Stanisław Przybyszewski

18. Twarz polska nic ma obłudnej skorupy.

Juliusz Słowacki

19. Nieraz wydaje mi się, że w każdym żywym Polaku tkwi gdzieś głęboko ukryty kompleks winy, że Opatrzność nie pozwoliła mu umrzeć za Ojczyznę. Nawet we mnie tkwi to poczucie winy. I to innie buntuje. Bo śmierć dla mnie jest zawsze czymś wstrętnym, nawet za Ojczyznę.

Andrzej Bobkowski

20. Człowiek w Polaku jest karzeł - i jesteśmy karykatury, i jesteśmy tragiczną nicością i śmiech olbrzymi...

Cyprian Kamil Norwid

21. Wymyślanie usprawiedliwień dla własnej beczynności było zawsze silną stroną naszego społeczeństwa.

Stanisław Brzozowski

22. U kobiet cnota, u Polaków rozum nie popłaca.

Jan Fedorowicz

23. Jesteśmy synami narodu, który śmiało można uważać za jeden z najzdolniejszych narodów kuli ziemskiej, ale który to naród w dotkliwym stopniu nie posiada cnoty pracowitości, czyli tego czynnika, bez którego największej wrodzonej zdolności nie da się przeistoczyć w słodki owoc żywota w umiejętność.

Ignacy Paderewski

24. Rzecz w tym, że Polacy nie znoszą żywych ludzi, a ubóstwiają trupy, z którymi mogą robić, co im się podoba, dlatego też dążą zawsze do tego, żeby tych żywych ukatrupić.

Karol Szymanowski

25. Nic było jeszcze nigdy, a zwłaszcza w Polsce człowieka, co by się o milimetr wysunął ponad ogólny poziom, by całego błota na niego nie rzucić.

Karol Szymanowski

26. Nienawidzimy się wzajem i to nie jest nasze najgorsze zło. Niemal to jest nasze najlepsze.

Stanisław Wyspiański

27. Dużo jest wśród nas takich: ogromne łakomstwo na wielkie czyny i bardzo mało jakiegokolwiek roboty,

Stefan Żeromski

TA. (...) Utrzymuję: że Polacy obecni, to jest od lat przeszło 100, umieją bić się - toczyć bitwy - ale nie umieją walczyć,

Cyprian Kamil Norwid

29. Polacy nie są zorganizowanym narodem, wobec czego znaczy u mniei więcej nastroj, aniżeli rozumowanie i argumenty; sztuką rządzenia Polakami jest żalem wzniesienie odpowiednich nastrojów.

Józef Piłsudski

30. Okazuje się, że dobrym słowem i pięknym gestem można u Polaków osiągnąć wszystko, szczególnie jeśli znajdują się w sytuacji przymusowej, 7. której nie ma wyjścia.

Marian Brandys

31. Błazenkowi nasi
Przy jaglanej kaszy
Siedzący
Prostaczkowie cisi
Swoim głosem mysim

Nucący
Ziemia nóżki pali
Lecz my będziemy trwali
Z prostotą Jak
Russo przykazał
Odepchniem zarazę
Głupotą.

Ernest Bryll, Piosenka

32. (...) Nasz naród jak lawa,
Z wierzchu zimna i twarda, sucha i plugawa,
Lecz wewnętrznego ognia sto lat nie wyziębi,
Plwajmy na tę skorupę i zstąpmy do głębi.

Adam Mickiewicz, Dziady cz. III

33. Przeziębiony. Apolityczny
Nabolały. Nostalgiczny.
Drepcę w kółko. Zagłada.

Chciałby. Pragnąłby. Mógłby. Gdyby.
Wzrok przeciera. Patrzy przez szyby.
Biały koń? Nie, śnieg pada.
[.....]
Boczną uliczką, zaułkiem krętym
idzie pod wiatr ten polski święty
z fortepianem Szopena.

Konstanty Ildefons Gałczyński, Śmierć inteligenta

POLSKA

1.(...) Polska. O kraju mój, kraju uśmiechniętych grzechów. Ty - gdzie człowiek samego siebie najdoskonalej lekkością zatracił. Ty, któryś wierzył w ducha bez objawów. Kraju mój, kraju gołębiu, kraju rycerzu boży, kraju tęczo nad krwawą otchłanią.

Stanisław Brzozowski

2. Nic będzie Polski, póki się lu z nas nie odrodzą drapieżcy, ludzie twardzi, groźni, stupy bijący. Kto współczuje z wrogiem, nieczułym jest wobec ojczyzny.

Stanisław Brzozowski

3. Jakby cierpienie uczyło, to Polska byłaby jednym z największych krajów.

Maria Dąbrowska

4. Polska. Dlaczego tylko co najniższe, dlaczego tylko co najwyższe, a nic pośrodku? I dlaczego wierność polskości obraca się na tej polskości szkodę, a bunt przeciwko polskości jest jej uświęceniem?

Czesław Miłosz

5. Polska może stać się państwem drugorzędnym, ale nie wolno jej stać się narodem podrzędnym ludzi.

Maria Dąbrowska

6. Polska od pół wieku przedstawia widok z jednej strony tak ciągłego, nie zmordowanego i niezbląganego okrucieństwa tyranów, a z drugiej tak nieograniczonego poświęcenia się ludu i tak uporczywej wytrwałości, jakich nie było przykładowo od czasu prześladowania chrześcijaństwa.

Adam Mickiewicz

7. Pamiętaj, że Polska pośród narodów jest dużą myszą, nie małym słoniem.

Tadeusz Kotarbiński

8. Polska się chyli w trudne czasy
Przed bóstwem wódki i kiełbasy.

Czesław Miłosz

9. Polska, według mnie, powołana jest do najskrajniejszego uniwersalizmu,
ponieważ tylko to zdoła skompensować jej geograficzne położenie.

Witold Gombrowicz

10. (...) Chmury nad nami rozpał w lunę,
Uderz nam w serca złotym dzwonem,
Otwórz nam Polskę, jak piorunem
Otwierasz niebo zachmurzone
Daj nam uprzątnąć dom ojczysty Tak z
naszych zgłiszcz i ruin świętych Jak z
grzechów naszych, win przeklętych: Niech
będzie biedny, ale czysty Nasz dom z
cmentarza podźwignięty.

Julian Tuwim, Kwiaty polskie

I I. Rozluźnić to nasze poddanie się Polsce! Oderwać się choć trochę!
Powstać z klęczek!

Witold Gombrowicz, Trans-Atlantyk

12. Na sumieniu Polski ciąży wiele grzechów przeciwko sobie, ale ani jeden
przeciwko innym narodom.

Aleksander Świętochowski

13. W tej Polsce nigdy ładu, ale najmniej teraz.

Aleksander Fredro

14. Polska to jest wspaniały obraz (...) gdzie Matka Boska miesza się z
bigosem i barszczem z uszkami, Mickiewiczem i grą w brigde'a (...),
katolicyzmem i Towiańskim, przedmurzem i bizantyjskim archaizmem

(...) i absolutnym obowiązkiem umierania za ojczyznę, nie tylko wtedy, gdy potrzeba, ale przede wszystkim, gdy nic potrzeba.

Andrzej Dobkowski

15. O Polsko! póki ty duszę anielską
Będziesz więziła w czerepie rubasznym,
Póty kat będzie rąbał twoje cielsko,
Poty nic będzie twój miecz zemsty straszny,

Polsko! lecz ciebie błyskotkami łudzą:
Pawiem narodów byłaś i papuga, A teraz
jesteś służebnicą cudzą.

Juliusz Słowacki, Grób Agamemnona

16. Jesteśmy czymś w rodzaju przedmurza, ale przedmurza obrotowego. Od Wschodu albo Zachodu. Zależnie od koniunktury.

Antoni Slonimski

17. Rów, w którym płynie mętna woda
Nazywam Wisłą
Trudno wyznać: na taką miłość nas skazali
Taką przeczodli nas ojczyzną.

Zbigniew Herbert

18. Polska to nie tylko problem dla Polaka, to problem dla świata, który ma ci wszystkim spokojny sen.

Andrzej Bobkowski

19. Uczciwość zawsze .szkodziła nam Polakom. Polska zginęła przez uczciwość.

Wacław Sieroszewski

- 2(1. (...) największa opieszałość w działaniu przy nieograniczonej energii w mowach, czyli skrzętność czynów przy napływie słów, oto jest obraz Polski.

Henryk Rzewuski

21. Kraj! — gdzie każdy - czyn za wcześniej wschodzi,
Ale - k s i ą ż k a - każda... za późno!...

Cyprian Kamil Norwid, Do Spółczesnych

22. U nas - poświęcenie to jest dopiero, ażeby umieć stracić
wszystko dla sprawy - zacna precepta i konieczna, powtarzam,
Starego Zakonu precepta, ale u nas jeszcze nie pojmuje się p o ś w i ę c e -
n i e jako zależące na tym, ażeby wszystko zyskać dla sprawy.
I dlatego jest popiół.

Cyprian Kamil Norwid

23. Więc oto ziemia moja Ojczyzna
Wszystko we mnie co wieczne - z tych oto ogórków Z
tych bładych kwiatów szarpanych żarłocznie Przez
chude jak szkielety wróble

I wreszcie człowiek - z flaszki pionowej
Ostatnią kroplę chciwie wypija
Płacze
Maryja
Jezus
Maryja (...)

Stanisław Grochowiak, Pejzaż

24. Czas skończyć z romantyzmem!
Chcecie czy nie chcecie, Polska musi być państwem
jak wszystkie na świecie: Rządzić nią musi i rządzić
nią będzie
Ten sam typ, co rządzi wszędzie.

Benedykt Hertz

25. - Słowem, wszystko, zawsze i niezmiennie -
Polska, Polski, Polsce, Polskę...
-Tak. My tutaj byliśmy i jesteśmy na tym punkcie ułomni. Jesteśmy
urodzeni z defektem polskości. - (...) Polak, mający po innych nacjach
napisać rozprawę o słoniu, napisał

bez wahania: "Słoń a Polska".

Stefan Żeromski, Przedwiośnie

26. Poeta:

Po całym świecie możesz szukać
Polski, panno młoda, i nigdzie jej nie
najdziecie! Panna Młoda:

To może i szukać szkoda.

Poeta:

A jest jedna mała klatka -o,
niech tak Jagusia przymknie
rękę pod pierś. Panna Młoda:

To zakładka gorscta, zeszyta
trochę pr./yciaśnie. Poeta:

- A - tam puka?

Panna Młoda:

I cóż za tako nauka!'

Serce - ? - ? Poeta:

A to Polska właśnie.

Stanisław Wyspiański, Wesele

27. ... W każdej naszej rodzinie paru roz.strzelanych.

ktos przy pniu szubienicy (...)

[.....]

- (...) Zamiast Koloseum
odłamki miski, nadpalona decha,
plama na ścianie.

Trzeba by pieniędzy,

żeby poruszyć to, co ledwo pełza

[.....}

potem przylatać nasz kawałek pola

do brzucha Europy... Ciągłe zostajemy po
przedpokojach suplementów, w śmieciach, gdzie
się walają czaszki tak jak rozstrzelane - niezdatne
medytacjom duńskich królewiczów...

Ernest Bryll, Turystyka

28. Ziemia ojczysta, ziemia jasna,
nie będę powalonym drzewem.
Codziennie mocniej w ciebie wrastam
radością, smutkiem, dumą, gniewem.
Nie będę jak zerwana nić.
Odrzucam pustobrzmiące słowa.
Można nie kochać cię - i żyć.
ale nie można owocować.

Wisława Szymborska, Gawęda a miłości i ziemi ojczystej

29. Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba
Podnoszą z ziemi przez uszanowanie
Do darów Nieba...

Tęskno mi. Panie..

Cyprian Kamil Norwid, Moja piosenka (II)

30. Ten najmiłszy okręt ojczyzny naszej wszystkich nas niesie, wszystko w
nim mamy. Gdy się z okrętem źle dzieje, gdy dziur jego nie zatykamy,
gdy
wody z niego nie wylewamy, gdy się o zatrzymanie jego nie staramy...
zatonie, i z nim i my sami poginiemy.

Piotr Skarga

PRAWDA

1. Prawda ma tylko jedną twarz, ale wiele masek.

Przysłowie japońskie

2. Giną dobre prawdy z braku dobrej obrony.

Wacław Berent

3. Niech na co dzień towarzyszy nam świadomość, że żądając prawdy od innych, sami musimy żyć prawdą.

ks. Jerzy Popiełuszko

4. Prawda wypowiedzana w słowie - kosztuje. Tylko za plewy się nie płaci. Za pszeniczne ziarno prawdy - trzeba płacić.

Stefan Wyszyński

5. Prawiła nie lęka się badań, gdyż niewzruszone są jej posady i zawsze nad błędem zatriumfuje.

Voltaire

6. Wartością człowieka nie jest prawda posiadana, uni ła, którą w swoim mnie maniu posiada; jest nią szczerzy wysiłek, aby ją zdobyć. (...) Gdyby Bóg trzymał w prawej ręce całą Prawdę, a w lewej wieczne dążenie do Prawdy nawet za cenę nieustającego błędu, i powiedział do mnie: wybieraj! pokornie wybrałbym lewą rękę i powiedziałbym: tę, mój Ojczy, albowiem czysta Prawda jest tylko dla Ciebie,

Gotthold Ephraim Lessing

7. Człowiek, który się utożsamiał z prawdą, musi czuć radość, rozkosz wtedy nawet, gdy został pobity.

Stefan Żeromski

8. Prawda jest pochodnią, i to pochodnią olbrzymią; dlatego właśnie usiłujemy wszyscy zbliżyć się do niej tylko na chwilę, w obawie, by nic spłonąć.

Johann Wolfgang Goethe

9. Prawda przykra, lecz nam wszem potrzebna.

Mikołaj Rej

10. Znać prawdę - boska rzecz, a ludzka jej szukać.

Henryk Sienkiewicz

11. Sobie prawdę rzec - najwspanialsza prawda.

Aleksander Fredro

12. Prawda jest córką czasu.

Wacław Potocki

13. Kto nie zna prawdy, ten jest głupcem. Ale kto ją zna i nazywa kłamstwem ten jest zbrodniarzem.

Bertold Brechit

14. Przemija tylko to, co jest kłamliwe..

Dla prawdy śmierć nic istnieje

Aleksander Hercen

15. Drogi mi Platon, drogi Sokrates, ale jeszcze droższa prawda.

Arystoteles

16. Istnieją prawdy, które przez częste użytkowanie powszednieją ludziom do tego stopnia, że nikomu nie wpadnie do głowy zastanowić się nad ich rodowodem. Obraca się nimi w rozmowaniach na podobieństwo mate matycznych symboli, bez myśli o ich merytorycznym sensie i pochodzeniu. A przecież wszystkie te prawdy, zanim uzyskały rangę szacownych aksjomatów, miały burzliwą młodość, wywoływały swym nowatorstwem entuzjazm lub opozycję. W każdej z nich ucieleśniały się dramatyczne, nieraz, bardzo osobliwe koleje losu człowieka łaknącego wiedzy, odkrywcy walczącego o uznanie swojej naukowej zdobyczy, niejednokrotnie

bohatera i męczennika w tej walce z gnuśną opinią s'wiata.

Zenon Kosidowski

i 7. Prawdę swą należy mówić głośno, nie schlebując ani rzeczom, ani wypadkom, ani ideom.

Stefan Żeromski

18. Wielkie prawdy najpierw są bluźnierstwem.

George Bernard Shaw

19. Chociaż kłamstwo jeszcze istnieje - doskonali się tylko prawda.

Maksym Gorki

20. Niezawodną oznaką prawdy jest prostota i jasność. Kłamstwo zawsze bywa skomplikowane, wymyślone i wielosłowne.

Lew Tolstoj

21. Naprawdę nic nie zasługuje mniej na wiarę niż prawda - tak bywa n icprawdopodobna.

Roman Bratny

22. Najpiosza i najbardziej znana prawda wydaje się nam nowa i wspaniała, gdy po raz pierwszy sami jej doświadczamy.

Maria von Ebner- Eschenbach

23. Prawda to więcej niż realizm.

Fiodor Dostojewski

24. Prawda może i sto lat leżeć jak na dłoni, a ludzie nie sięgną po nią, albowiem zdaje im się fantazją i utopią, podczas gdy oni wolą uganiać się za wymysłami.

Fiodor Dostojewski

25. Prawda tkwi nie w tym, co wymyślamy, ale w tym, co obserwujemy, co dane zostało wcześniej niż nasza myśl.

Wasilij Rozanow

26. Prawdzie zasypywano piaskiem oczy: jej przenikliwego spojrzenia nie chciano więcej znosić.

Wasilij Rozanow

27. Ja - myślę, że prawda, gdyby była bezstronna i w całej swojej szerokości rozwinięta, wystarczyć może - bo tylko sprawy liche fałszem się nadzukunftowywać potrzebują.

Cyprian Kamil Norwid

28. Mówienie prawdy jest korzystne dla tego, komu się ją mówi, ale nie korzystne dla tych, którzy ją mówią, bo ściągają na się nienawiść.

Blaise Pascal

29. Prawda nie sprawia w świecie tyle dobrego, ile złego sprawiają jej pozory.

La Rochefoucauld

30. Nic się nie może osłać wobec prawdy, ona jest wielką, wieczną triumfatorką.

Emil Zola

31. Kto chce się uwolnić od prawdy, najczęściej dusi ją słowami.

Thomas Mann

32. Co każdy wic, wic tylko dla siebie i powinien zachować to w sekrecie, Kiedy tylko to wyjawia, budzi się sprzeczność, a jeżeli wda się w dysputę, wytrąci siebie z równowagi i co w nim najlepsze zostanie, jeżeli nie unicestwione, to w każdym razie zachwiane.

Johann Wolfgang Goethe

33. Prawdę można uciskać, ale nie zławić.

Maksyma rzymska

34. Znam jaskinie, w których się nie ryje ani wzdłuż, ani wszerek, ani wprost, ani na poprzek, tylko w samą Prawdę - w małątki otworek, przez który Bóg usiłuje podać rękę człowiekowi.

Stanisław Ignacy Witkiewicz

15. Prawda zawsze znajduje się w drodze.
Tomasz Burek
16. Człowiek, który nie boi się prawdy, nie musi wcale lękać się kłamstwa.
Thomas Jefferson
17. Mody i teorie nawet się zmieniają, ale głód prawdy trwa.
Paweł Jasienica
18. Przestańcie nazywać błędem to, co jest przeciwieństwem waszej prawdy, a prawdą to, co jest przeciwieństwem błędu.
Antoine de Saint - Exupéry
19. Prawda istnieje. Wymyśla się kłamstwo.
Georges Braque
20. Dla większości naga prawda to tylko be/.wstydnica.
Wiesław Malicki
21. Wiele trzeba rozumu, żeby wiedzieć kiedy powiedzieć prawdę, a kiedy ją zamilczeć; nie każdą prawdę zawsze można powiedzieć już to ze względu na nas, już to ze względu na innych.
Baltazar Gracian y Morales
22. Kiedy prawda pojawia się jako obowiązujący banał - to znaczy, że umarła i nie jest prawdą.
Slawomir Mrozek
23. Zo wszystkich miłości najbardziej katastrofalną jest miłość prawdy.
John Steinbeck
44. Co jest Prawda? Od Piłata Świat wciąż pyta - i sąd świata Wciąż, jak Piłat, wbrew jej słowu, Prawdę na krzyż wbija znowu.
Antoni Edwanl Odyniec, Prawda

45. Tylko ręką dotykającym potrzebna jest prawda. Oczy umieją widzieć rzeczy, których nie ma.
Zofia Nalkowska
46. Szukajcie prawdy jasnego płomienia,
Szukajcie nowych nieodkrytych dróg:
Za każdym krokiem w tajniki stworzenia
Coraz się dusza ludzka rozprzestrzenia
I większym staje się Bóg!
Adam Asnyk, Do młodych
47. Mówić prawdę i umieć prawdą żyć, oto rzecz wielkiej wagi.
Oscar Wilde
48. Jest broń straszniejsza niż oszczerstwo: to prawda
Charles Talleyrand
49. Prawda jako uczciwa niewiasta w lada sukni jest przyjemna; nieprawda jako nierządnicza szatami, słowami się pstrymi przybiera.
Piotr Skarga
50. Walkę o rozumienie prawd najprostszych należy stoczyć przede wszystkim z samym sobą.
Bolesław Piasecki
51. Prawda jest jak ogień, można się przy niej ogrzać, ale można się dzięki niej sparzyć.
Aleksander Fredro
52. (...) nic tak łatwo nie podlega zarzutom przesady, jak właśnie język nagiej prawdy.
Joseph Conrad
53. Żadne okoliczności nie usprawiedliwiają odstępstwa od prawdy.
Antoni Czechow

54. Prawda zawsze się jak oliwa na wierzch dobędzie.
M. Jaškiewicz
55. Prawdę nad przyjaciela przekładaj.
G. Knapski
56. Idziemy za światłem prawdy i pilni, i radzi,
A nie nasza rzecz, pytać, gdzie nas zaprowadzi.
Kazimierz Brodziński
57. Złe od dobra odłącz nożem,
Potem obie części zważ,
A zobaczysz stąd, co Bożem -Oto
całą P r a w d ę masz.
Cyprian Kamil Norwid
58. ... prawda jedynie wystarczy
Nam, co za prawdą gonim, Don Kichotom,
Przeciwko smokom, jadom, kulom, grotom! ...
Cyprian Kamil Norwid
59. Umarli mogą prawdę mówić bez bojaźni - żyjący jej słuchać bez urazy.
Adam Naruszewicz
60. Serce ma swoje racje, których rozum nie zna. (...) Poznajemy prawdę nie
tylko rozumem, ale i sercem.
Blaise Pascal
61. Jeżeli mi ktoś potrafi udowodnić i przekonać mię, że niedobrze myślę lub
działam, z radością postępowanie swe zmieniam. Szukam bowiem
prawdy, a ta nigdy nikomu nie zaszkodziła. Szkodzi zaś sobie ten, kto trwa
w błędzie i nieświadomości.
Marek Aureliusz
62. Prawda w jeszcze większym stopniu niż. Sprawiedliwość jest ślepa i
potrzebuje Mądrości jako przewodniczki,
Samuel Taylor Coleridge

63. Choć w mowie mędrców słychać prawdy powiew świeży,
Bądź ostrożny - i prawdę dozować należy.
Aliszer Nawoi
64. Daleko mniej kosztuje pisać i rozprawiać, niżeli uczenie mówić prawdę i
narażać się w jej obronie.
Adam Mickiewicz
65. Prawda jest najcenniejszą wartością, jaką posiadamy. Dlatego też posługu
jemy się nią oszczędnie.
Mark Twain
66. Miłość prawdy jest najszlachetniejszą formą miłości życia.
Henryk Ferdynand Kaden
67. Słowa prawdy zbyt często nie są przyjemne. Przyjemne słowa zbyt rzadko
są słowami prawdy.
Bolesław Szczęsny Herbaczewski
68. Jeśli chcesz poznać wielką prawdę, zacznij od alfabetu.
Przysłowie japońskie
69. Prawda jest zawsze radosna; wszystko, co smutne eo ipso jest błędzeniem.
Wasilij Rozanow
70. (...) kto prawdę mówi, przeciąga przez uszy słuchaczy oset.
Aleksander Świętochowski
71. Drwię z prawdy - nazbyt często już skłamała,
Każdy ją widzi oczyma innemi.
Kazimierz Przerwa - Tetmajer, Drwię
72. (...) Czy przez e g o i z m p r a w d y g łoś z o n e - są trwałe?
Czy prawdy przez interes głoszone - są całe??
Cyprian Kamil Norwid, Do Ludwika Nabelaka
73. Prawda jest morzem trawy schylającej się pod naporem wiatru; odczuwa
się ją jak ruch, czerpie się ją jak oddech. Twardą skałą jest tylko dla tych,

którzy jej nie czują i którym nie jest potrzebna jak powietrze, nich więc sobie na niej rozbijają głowę do krwi.

Elias Canetti

74. Nie znoszę owej wiecznej skłonności do prawdy, prawdy z przyzwyczajenia, prawdy z obowiązku. Prawda powinna być jak burza, która oczyszcza powietrze, a potem przemija. Prawda powinna uderzać jak grom, w przeciwnym bowiem razie nie jest w stanie dokonać niczego. Prawda nie może być dla człowieka psem; biada temu, kto na nią gwizdże. Nie można jej prowadzić na smyczy ani w kagańcu. Nie karmi się jej i nie mierzy. Prawdzie trzeba dać rosnąć w jej przerażającym spokoju.

Elias Canetti

75. Prawda tkwi nie w tym, co wymyślamy, ale w tym, co obserwujemy, co dane zostało wcześniej niż nasze myśli.

Wasilij Rozanow

76. Im prawdy są wznioślejsze, tym ostrożniej należy się z nimi obchodzić, łatwo bowiem mogą stać się banałami, a banałem już nie daje się wiary.

Mikołaj Gogol

77. Głębia prawdy sprawia, że jest ona jednakowo rozumiana przez mędrców i przez dziecko.

Mikołaj Gogol

78. Droga Prawdy jest prosta i szeroka.

Lew Tolstoj

79. Prawda nie jest celem ani ideałem. Prawda to tylko brak kłamstwa.

Lew Tolstoj

80. Są prawdy, które mędrców wszystkim ludziom mówi,
Są takie, które szepce swemu narodowi;
Są takie, które zwierza przyjaciółom domu;
Są takie, których odkryć nie może nikomu.

Adam Mickiewicz

PRAWO

1. Prawo jest skuteczne ze względu na swą treść. Nieskuteczne prawo nie jest prawem.

Novalis

2. Ponieważ ludzie są źli, prawo musi ich mieć za lepszych, niż są w istocie.

Monteskiusz

3. Nie każde bezprawie można naprawić, lecz każde prawo można zepsuć.

Maria von Hibern- Eschenbach

4. Duch prawa i duch wolności są filarami społeczeństw.

Henryk Ibsen

5. Mnogość praw dostarcza często usprawiedliwienia występkom: państwo o wiele lepiej urządzone jest wówczas, gdy ma ich bardzo niewiele, ale w zamian bardzo ściśle przestrzeganych.

Kartezjusz

6. Każdy się tego w księgach uczonych doczyta, że najgorsza, gdzie siła praw. rzeczy pospolita.

W. Potocki

7. Prawa są równie jako pajęczyna:
Wróbl się przebiję, a na muszkę wina.

Jan Kochanowski

8. Złe prawo gorsze jest od najsroźszego tyrana, bo tyran lepszym się stać albo umrzeć może: złe prawo zawdy szkodę czyni.

Piotr Skarga

9. Miecz prawa bowiem złemu tylko srogi.
Jan Kochanowski
10. Gdzie rządzi siła, tam bezsilne prawo.
Menander
11. Z miłości do Prawa przeskoczyć Prawo. To miara ofiarności.
Sławomir Mrożek
12. Dura lex, sed lex
- Twarde prawo, ale jednak prawo.
Przysłowie łacińskie
13. Nic zawsze droga prawna jest drogą prawą.
Kami Juliusz Weber
14. Prawa ustanowione są dla sprawiedliwych, nie dlatego by nie popełniali nieprawości, lecz by jej nie doznawali.
Epikur
15. Decyduje c/łowiek, nie samo prawo. Prawo zawsze można obejść. Oprócz prawa konieczne jest sumienie...
Krzysztof Buroń
16. Dobro ludu najwyższym prawem.
Cyceron
17. Prawo jest wolą, ale podniesioną do godności ustawy. Gdy traktujemy je tylko jako utrwaloną wolę, otwieramy szanse sobie - państwu.
Władysław Loranc
18. Doświadczenie jest jedynym korektorem praw.
Tytus Liwiusz
19. Bezprawie z góry. prawem z dołu bywa.
Saadi z Szirazu

20. Nie pytam się, jakie są prawa, ale jacy są sędziowie.

Charles Louis Montesquieu

21. Największym wrogiem prawa jest przywilej.

Maria von Ehner - Eschenhach

PRZESZŁOŚĆ - WSPOMNIENIE

1. Stoimy spętani coraz cięższym bezwładem, czując jak przeszłość odpływa od nas bezpowrotnie. Już oddzielają nas od niej całe epoki. (...) Ale wydaje nam się - i to jest chyba głównym źródłem zakłopotania, które nam doskwiera - że przeszłość nie została należycie dopowiedziana czy zamknięta. Coś powinno zostać wyjaśnione, coś przeliczone na nowo, zrozumiane.

Jan Józef Szczepański

2. Przeszłość jest jak woda w stawie:
ciemna, gęsta i zaludniona.
W jej głębi falują niemrawie
czyjeś dawno zatopione ramiona.

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

3. Ten, kto nie pamięta przeszłości, będzie skazany na to, że ją przeżyje powtórnie.

George Santayana

4. Przeszłość organizuje się wciąż na nowo wraz z teraźniejszością.

Jean Paul Sartre

5. Przeszłość - jest to dziś, tylko cokolwiek dalej:
Za kołami to wieś,
Nie, jakieś tam coś, gdzieś, Gdzie
nigdy ludzie nie bywali!...

Cyprian Kamil Norwid, Przeszłość

6. Przeszłość zachowana w pamięci staje się częścią teraźniejszości
Tadeusz Kotarbiński
7. Bierz z przeszłości nie popioły, tylko ogień.
Anonim
8. Szacunek dla przeszłości winien być pełen nabożeństwa, lecz nie szaleństwa.
Wasilij Rozanow
9. Mistrzynią życia jest przeszłość.
Henryk Rzewuski
10. Jakaż to mądrość owych czasów, które nazywamy starymi? Czyż jest to mądrość siwych włosów? Nie, to mądrość kolebki.
Jeremy Bentham
11. Opowiedz mi swoją przeszłość, a ja powiem ci, jaka będzie twoja przyszłość,
Konfucjusz
12. Ładnie jest składać hołd przeszłości, jeśli teraźniejszość i przyszłość dobrze się przedstawiają.
Tomasz Mann
13. My żyjemy cieniem przeszłości, czym będzie żyła przyszłość?
Ernest Renan
14. Gdy raz bania ze wspomnieniami rozbije się nad człowiekiem, nie krążą one wyłącznie wokół zarania życia.
Ivo Andrić
15. Nic łatwiejszego jak spisywać wspomnienia, które zupełnie wyleciały / pamięci.
Charles Chaplin

16. Zerwanie z rzeczami realnymi - to nic, ale ze wspomnieniami! Serce pęku przy rozstawianiu się z marzeniami - tak mało jest w człowieku rzeczywi stości.

François Chateaubriand

17. Należy się cieszyć dniem dzisiejszym w trwodze przed jutrem, chwycić szczęście w przelocie, bo często za całe oparcie i pociechę w życiu ma się tylko wspomnienie szczęśliwego dzieciństwa.

Alfons Daudet

18. Zmysłowe wrażenia są dla wspomnień lepszą pożywką od najlepszych systemów i metod myślenia.

Hermann Hesse

19. Wspomnienie jest rajem, z którego nic nas nie może wypędzić.

Jean Paul

20. Wspomnienia czerpią życie z tego, co jest do nich podobne.

Andre Malraux

21. Szczęśliwe wspomnienie jest może na ziemi prawdziwsze od samego szczęścia.

Alfred Musset

22. Dobre wspomnienia stanowią cząstkę naszej moralności. Biada temu, który nie ma dobrych wspomnień.

Ernest Renan

23. Wspomnienia są dobre, bo zwiększają zakres spraw poznanych. Trzeba jednak zwracać szczególną uwagę na to, żeby nie pomijać rzeczy strasznych.

Wspomnienia mogą je ujmować w nieco inny sposób, niż było to naprawdę. Inaczej - to nic znaczy, że mniej okrutnie, mniej bezsensownie, ostro i przykro; bez uczucia ulgi, że już przeminęły. Nic nigdy nie przemija. Istota wspomnień polega na tym, że nic nie przemija.

Elias Canetti

24. ... wspomnienia zależne są od naszych aktualnych przeżyć. Wspominając nieświadomie kłamiemy.

Janusz Korczak

25. Czas teraźniejszy i czas, który minął, Razem obecne są chyba w przyszłości, A przyszłość jest zawarta w czasie, który minął.

T.S. Eliot

RELIGIA

1. (...) przeżarty przez mole brokat
co każe nam udawać
że nigdy nie umrzemy

Filip Larkin

2. Religia chrześcijańska jest przede wszystkim pocieszycielska i dlatego jest tak piękna. Nie wyjaśnia świata. Tym lepiej: wyjaśnienie trafiałoby tylko do umysłu i ludzie rozumieliby, nic więcej.

Andre Gide

3. Religia jest życiem sumienia.

Wasilij Rozanow

4. Religia nie może być tylko formą. Religia musi być wszystkim.

Fiodor Dostojewski

5. Religia jako źródło pociechy jest przeszkodą w prawdziwej wierze: w tym sensie atcizm jest oczyszczeniem. Ta część mojej istoty, która nie jest przeznaczona dla Boga, powinna być ateistką. Wśród ludzi, u których nie obudziła się nadprzyrodzona część ich istoty, ateści mają rację, a wierzący jej nie mają.

Simone Weil

6. Każda religia trwa tylko dwa tysiące lat.

George Byron

7. Wyznawana przez nas religia nie jest czymś, cośmy sobie swobodnie wybrali.

Pierre Charron

8. Nie ma nic szczytniejszego i wspanialszego nad religie, a nic marzijszego i nikczemniejszego nad pojęcie, jakie mają o niej niektórzy bigoci.

François Fenelon

9. Filozofia, kiedy wyjaśnia religie, wyjaśnia tylko siebie i kiedy wyjaśnia siebie, wyjaśnia religię.

Fryderyk Hegel

10. Religia została stworzona tylko po to, żeby wprowadzić ludzi w Mad co do rzeczywistych winowajców ich nieszczęść.

Pani Thiry Holbach

11. Cóż nam po filozofii albo religii, która nie pomaga żyć? Cóż to obchodzi życie, czy Bóg stworzył zło, czy je tylko toleruje?

William James

12. Religio, i leż nieszczęść możesz spowodować.

Tytus Carus Lukrecjusz

13. Religia, która zdaje się tylko do przyszłego żywota odnosić, już na tym świecie uszczęśliwia człowieka.

Charles Louis Montesquieu

14. Łatwiej jest miasto w powietrzu wybudować niż państwo założyć bez religii.

Plutarch

15. Religię możemy przyrównać do przewodnika, który prowadzi ślepego - chodzi bowiem tylko o to, aby ślepy doszedł do celu, a nie o to, aby wszystko widział.

Artur Schopenhauer

16. Mamy wszyscy dosyć religii, aby się w jej imieniu nienawidzić, ale nie mamy jej dosyć, aby kochać jedni drugich.
Jonathan Swift
17. Człowiek ma dwie nogi i dwa przekonania: jedno, gdy mu dobrze się powodzi, a drugie, gdy mu się wiedzie źle. Ostatnie nazywa się religią.
Kurt Tucholsky
18. Człowiek bez religii, choćby nawet nieświadomiej, nie może istnieć, podobnie jak bez serca.
Lew Tolstoj
19. Istotą każdej religii jest odpowiedź na pytanie: dlaczego żyję i jaki jest mój stosunek do otaczającej mnie nieskończoności świata.
Lew Tolstoj
20. W zasadzie religie nie przyczyniają się do tego, że ludzie są lepsi, stają się oni po prostu nieco bardziej ostrożni. Ale jakież to ma znaczenie?
Elias Canetti
21. Prawdziwa religia nie jest religią rozumu, ale nie może być sprzeczna z rozumem.
Lew Tolstoj
22. W gruncie rzeczy religia jest odpoczynkiem duszy, nadzieją, kołem ratunkowym dla nieszczęśliwych.
Napoleon Bonaparte
23. Religia oparta na teologii jest głównym nieprzyjacielem ludzkości.
Voltaire

SAMOTNOŚĆ

1. Samotnym można być tylko wtedy, gdy w jakiejś odległości są ludzie, którzy na nas czekają. Absolutna samotność nie istnieje. Jest tylko ponura samotność wymierzona w czekających.

Elias Canetti

2. Być może w samotności wszystko byłoby do zniesienia. Jednak człowiek przemawia z jej wnętrza, a inni ludzie go słyszą. Jeżeli go nie słyszą, mówi głośniej. Gdy go wciąż jeszcze nie słyszą, zaczyna krzyczeć. I wtedy nic ma już samotności, tylko szalejące istnienie dla samego siebie.

Elias Canetti

3. Samotność dzisiejszego człowieka dotyczy nie tylko kategorii czasu, ale też przestrzeni; nie czuje on łączności z innymi ludźmi i z przyrodą, jest od nich odizolowany.

Antoni Kępiński

4. Samotność jest ceną wielkości i nic ma od tego ucieczki.

Waldemar Łysiak

5. Samotność jest złudzeniem. Myśli człowieka krążą zawsze koło innych ludzi i łączą go z ich obcym losem, który na próżno stara się odepchnąć.

Zofia Nałkowska

6. Samotność jest przyjemnością dla tych, którzy jej pragną, i męką dla tych, co są do niej zmuszeni.

Władysław Tatarkiewicz

7. Prawdziwa samotność zaczyna się od chwili, kiedy człowiek nie może już dłużej znieść własnego towarzystwa.

Jacek Wejroch

8. Poczucie samotności jest właściwie jedynym namacalnym sprawdzianem naszego istnienia.

Michał Choromański

9. Samotność, jaką człowiek może znieść i nie umrzeć, ma granice tak samo, jak napięcie elektryczne.

William Faulkner

10. Człowiek mógłby żyć spokojnie przez całe życie. Ale chociaż sam mógłby wykopać swój własny grób, musi mieć kogoś, kto go pochowa.

James Joyce

11. Dopiero w samotności człowiek jest naprawdę sobą.

José Ortega y Gasset

12. Samotność jest przedsionkiem śmierci.

Anne Louise Staël-Holstein

13. Dwa razy w życiu powinien być człowiek samotnym: raz w młodości, aby się wiele nauczyć; drugi raz w starości, aby się cieszyć rozważaniem dobrego, którego w życiu dokonał i pokutować za złe spełnione.

Karol Juliusz Weber

14. Kto samotny los wybrał, temu stokroć biada,
Bo to jest człowiek, który sam siebie okrada.

Alisier Nawoi

15. Kto sam wyłączy się ze społeczności, ludzie wykluczą bez żalu i bez szczególnej zachęty i jeszcze się postarają, by na zawsze zamknąć mu powrót na wypadek, gdyby się rozmyślił.

Ivo Aiulric

16. Człowiek wybiera samotność jedynie wtedy, gdy jest w zupełnej harmonii z samym sobą albo też, gdy czuje, że wszyscy ludzie są mu tak obcy, że nawet w tłumie, nawet wśród bliskich czuje się w głębi duszy samotny, zdany na samego siebie.

Halina Auderska

17. Samotności! do ciebie biegnę jak do wody
Z codziennych życia upałów;
Z jakąż rozkoszą padam w jasne, czyste chłody
Twych niezglębionych kryształów.

Adam Mickiewicz, Do samotności

18. Ten jest prawdziwie samotnym na ziemi,
Kto nawet współczuć nie umie z drugimi.

Adam Asnyk

19. Nasze życie jest permanentną transakcją: zawsze coś z kimś wymieniamy; samotność zaczyna się w momencie, gdy nie mamy już nic ludziom do ofiarowania - poza sobą. To znaczy: poza odkryciem, że jesteśmy sami.

Klemen Krzyżagórski

20. Człowiek osamotniony nie znaczy nic, człowieka osamotnionego właściwie w ogóle nie ma.

Olgiard Terlecki

SŁOWA - MOWA

1. Słowa są źródłem nieporozumień.

Antoine de Saint-Exupéry

2. Et semel emissum volât irrevocabile - verbum.

Słowo, gdy z ust wypuścisz, nie wróci - ucieka.

Horatius

3. Łatwiej utrzymać na języku rozżarzony węgiel niż powierzone słowo.

Sokrates

4. Słowa są całą poezją życia.

Henry François Becque

5. Nie ma większego bezceństwa od pięknych słów, które kłamią.

Ajschylos

6. I to nie my mówimy słowa, lecz słowa nas mówią.

Witold Gombrowicz, Ślub

7. Słowu nie wolno być większym niż jego treść pojęciowa. Wolno mu być mniejszym.

Maria Dąbrowska

8. Słowo grzeszy mnogością znaczeń. Metafora przybliża do treści.

Jerzy Kuncewicz

9. Sens słowa nie zawsze jest ten sam; głupie słowo może nabrać nadludzkiej powagi, jeżeli padnie w chwili, która na nie czeka.

Maria Kuncewiczowa

10. Dobre są tylko takie czasy, w których słowa coś znaczą.

Jan Kurczab

11. Słowa są bezradne, kiedy język niemy.

Mieczysław Miszewski

12. Słowa były zawsze więzieniem wyobraźni.

Leopold R. Nowak

13. Również słowo wymaga od człowieka słuchu nie gorszego niż nuty.

Tadeusz Nowak

14. Najmniej - bo znaną rzeczą lub znaną najbłędniej

Bywa Słowo - - Nałóg je codzienny podrzędni

I rozlewa jak wodę - tak że nie ma chwili

Na globie, w której nic by ludzie nie mówili.

- A jako w gospodarskich zaprętach bez końca,

Nieustannie się wody używa niż słońca,

Tak i słowo brzmi ciągle i ciągle jest w ruchu,

Bardziej niż światłość jego promieniująca w duchu.

I gdy wciąż wszyscy mówią, mało kto się spyta,

Jaki też jest CEL - SŁOWA... jak? s ł o w o s i ę c z y t a

W s o b i e s a m y m . . .

Cyprian Kamil Norwid

15. Słowo, które zostało już wypowiedziane, jest tym samym co czyn.

Mikołaj Gogol

16. Słowo należy traktować uczciwie. To największy dar, jaki Bóg dał
człowiekowi,

Mikołaj Gogol

17. Kiedy wymawiani słowo Przyszłość,
pierwsza sylaba odchodzi już do przeszłości.

Kiedy wymawiam słowo Cisza,
niszczę ją.

Kiedy wymawiam słowo Nic,
stwarzam coś, co nie mieści się w żadnym niebycie.

Wisława Szymborska, Trzy słowa najdziwniejsze

18. Ludzie myślą, że słowa zawsze ulatują w przestrzeń, ale czasem zamiast ulecieć, spadają nam na głowę.

Pierre Daninos

19. Mówimy, mówimy, mówimy i prawdopodobnie dojdzie do tego, że umrzemy na zapalenie języka i strun głosowych.

Antoni Czechow

20. Dobre słowo leczy smutek.

Menander

21. Niech ci raczej ząb z ust wyleci, niż brzydkie słowo.

Pietro Aretino

22. Jeśli już mówisz, rób to dokładnie. Pieść każde słowo, nim je wypowiesz.

Oliwer Wendell Holmes

23. niebezpieczne są słowa
które wypadły z całości
urywki zdań sentencji
początki refrenu
zapomnianego hymnu
„zbawieni będą którzy...”
„pamiętaj abys...”
f]
trzeba śnić cierpliwie
w nadziei że treść się dopełni
że brakujące słowa
wejdą w kalekie zdania
i pewność na którą czekamy
zarzuci kotwicę

Zbigniew Herbert, Zasypiamy na słowach...

24. Cóż słowa? Marne formy, w które myśl człowieka
Nędzę swojej nicości powszedniej obleka,
Maria Konopnicka, Na Wawelu
25. Słowa przynależą do czasu, milczenie do wieczności.
Thomas Carlyle
26. Daj mi właściwe słowo i odpowiedni akcent, a poruszę świat.
Józef Conrad-Korzeniowski
27. Małą zaiste siłę mają słowa, gdy głodny brzuch im się przeciwi.
Daniel Defoe
28. Nie wszystko da się wyrazić słowami, niektórych rzeczy lepiej wcale nie mówić.
Fiodor Dostojewski
29. Ilekroć ci powiedzą: nie jesteś człowiekiem swoich słów, pomyśl z uśmiechem: Jeszcze nie.
Georges Duhamel
30. Błogosławiony niech będzie człowiek, który nie mając nic do powiedzenia, nie dostarcza tego dowodu w słowach.
George Eliot
31. Słowa są czynami, a czyny są rodzajem słów.
Ralph Waldo Emerson
32. Tylko tam, gdzie milkną słowa, zaczyna się życie, objawia się tajemnica bytu.
Ludwig Andreas Feuerbach
33. Słowa są najpotężniejszą bronią, jaką się ludzkość posługuje.
Rudyard Kipling

34. Słowo - jest czynu testamentem; czego się nie można czynem dopiąć, to się w słowie tes tuje -przekazuje...
Cyprian Kamil Norwid
35. Są słowa, których nigdy nie wolno wypowiadać, bo umrą...
Kurt Tucholsky
36. Naszym czasem przypadło odkrycie, że słowo jest rodzajem hałasu.
Thoronton Niven Wilder
37. Szczególne - o ile silniej uderzają ludzi słowa niż fakty!
Maryla Wolska
38. Kto słowom serca wierzy, ten nigdy nie zginie.
Emil Zegadłowicz
39. Gdyby słowo miało realną wartość, każdy wolałby je brać niż dawać.
Tadeusz Żeleński-Boy
40. Człowiek obdarowany został mową tylko po to, by ukrywać swoje myśli.
Charles Maurice Talleyrand-Périgord
41. Zwierzęta mają swoje mowę - ludzie różnią się od nich gadaniem.
HUGO Dionizy Steinhaus
42. Mowa jest zewnętrznym myśleniem, myślenie wewnętrzną mową.
Antoine Rivanol
43. Mowa tylko zakłóca myśli; - porozumienie trudne.
Jan Fedorowicz
43. Każda mowa wydaje się próżna, marna, dopóki wagi jej nie doda czyn.
Demostenes
45. Każde wymówione słowo jest nieprawdziwe. Każde napisane słowo jest nieprawdziwe. Każde słowo jest nieprawdziwe. Lecz cóż istnieje bez słów?
Elias Canetti

46. Są słowa, bez których nie potrafimy żyć, takie jak miłość, sprawiedliwość i dobroć. Dajemy im się zwieść, potem się do nich rozczarujemy tylko po to, żeby wierzyć w nie jeszcze bardziej.

Elias Canetti

47. Słowa się nie zestarzały, zestarzeli się tylko ludzie, którzy zbyt często posługiwali się tymi samymi słowami.

Elias Canetti

48. Słowa pragną, by wypowiedzieć je tylko po to, żeby zaczęły istnieć.

Elias Canetti

49. Same słowa nie będą święte, jeśli choć trochę nie będą święte usta, które je głoszą.

Mikołaj Gogol

50. Prawdziwość słów - rzecz dobra, gładkość - doskonała,
Lecz krótkość słów prawdziwych jakże jest wspaniała!

Alisier Nawoi

51. Słowo jest nie tylko dźwiękiem, którym wyraża się pojęcie, nic tylko środkiem porozumiewawczym i mnemotechnicznym. Słowo jest także samoistnym życiem, które toczy się na przestrzeniach wielu setek lat, ma swoje wzniesienia i upadki, rozkwita albo zamiera. (...) Słowo jest najbardziej osobistym uczestnikiem człowieka w świecie i najwyższym świadectwem życia.

Kazimierz Wierzyński, Moja prywatna Ameryka

52. Lecz nade wszystko - słowom naszym
Zmienionym chytrze przez krętaczy,
Jedność przywróć i prawdziwość:
Niech prawo zawsze prawo znaczy,
A sprawiedliwość - sprawiedliwość.

Julian Tuwim, Kwiaty polskie

53. Pierwotnie słowo było majaczeniem, krążącym dookoła sensu świata, było wielką uniwersalną całością. Słowo w potocznym dzisiejszym znaczeniu jest już tylko fragmentem, rudymencem jakiejś dawnej wszech - obejmującej, integralnej mitologii.

Bruno Schulz

SZCZĘŚCIE

1. Wówczas dopiero będziemy szczęśliwi, kiedy uświadomimy sobie swoją rolę, choćby najskromniejszą. Wówczas dopiero będziemy mogli żyć w spokoju i umrzeć w spokoju, gdyż to, co nadaje sens życiu, daje też sens śmierci.

Antoine de Saint-Exupéry

2. Największe w życiu szczęście to spełnienie obowiązku.

Sofokles

3. Jedno jest tylko w życiu szczęście: kochać i być kochanym.

George Sand

4. Poza wszystkie zgrzyoty, klęski, niedogody co się skupiają w ziemskim istnieniu obrzydłym - szczęśliwy, kto potrafi krzepkim wzbić się skrzydłem w rozświetlone kraje świata i pogody.

Charles Boudelaire

5. Celem życia ludzkiego jest szczęście, któż z nas jednak wie, jak je osiągnąć?

Jan Jakub Rousseau

6. Nie porzucaj nadzieje,
jakoć się kolwiek dzieje,
Bo nie już słońce ostatnie zachodzi,
A po złej chwili piękny dzień przychodzi.

Jan Kochanowski, Pieśń IX

7. Pełnię szczęścia osiągamy bardzo rzadko. Ale nawet dla samej pogoni warto żyć.

Stendhal

8. Dwa szczęścia są na świecie: jedno małe - być szczęśliwym; drugie - uszczęśliwiać innych.

Julian Tuwim

9. Wielu szuka szczęścia ponad ludzką miarę, inni poniżej jej, lecz ono znajduje się obok człowieka. Istnieje tyle rodzajów szczęścia, ile miar poszczególnych ludzi.

Konfucjusz

10. Czy pamiętasz o tym, że warunkiem szczęścia nie jest nigdy poszukiwanie szczęścia?

Antoine de Saint - Exupéry

11. Na cnocie polega prawdziwe szczęście.

Seneka

12. Jedną z przyczyn, że ludzie nie są szczęśliwi, jest to, iż sobie wyobrażają, że szczęśliwi być nie mogą.

Horacy

13. Szukający szczęścia jest jak pijak, który nie może trafić do domu, ale wie, że ma dom.

Voltaire

14. Trzeba wypalić się spokojnie do ostatka - w tym jest szczęście.

Stanisław Przybyszewski

15. Bez cierpienia nie rozumie się szczęścia.

Fiodor Dostojewski

16. Żyjesz, czujesz - jesteś żywy, jesteś czuty przez innych, a więc jesteś nieszczęśliwie - szczęśliwy.

Fryderyk Chopin

17. Prawdą jest, że szczęście przychodzi z zewnątrz, bez udziału własnych zasług człowieka, lecz gdy nie ma w nim dobrej woli, nie jest on w stanie

szczyścia przyjąć i nie uszczyśliwi ono człowieka małej wiary. W istocie bowiem szczyście tkwi w samym człowieku, z zewnątrz zaś jest tylko zapładniane, choć może też powstać samoistnie.

J. Rainis.

18. Szczyście nigdy nie jest monumentalne.

A. Huxley

19. Wielkie szczyście robi wrażenie podobne do strasznego ciosu: oba zabić mogą.

Józef Ignacy Kraszewski

20. Nie myśl o szczyście. Nie przyjdzie - nie zrobi zawodu; przyjdzie - zrobi niespodziankę.

Bolesław Prus

21. Pozwólmy ludziom być szczyśliwymi według ich własnego uznania.

Bolesław Prus

22. Jako światło ze słońca
tak szczyście z miłości wypływa.

Henryk Sienkiewicz

23. Kształt szczyścia jak kształt obłoków spójr:
zmienia się co chwila i coraz
inny firmament nieba nad tobą
nachyla (...)

M. A. Emalianow

24. Szczyście można znaleźć tylko pod warunkiem
zadowolenia z siebie, że
się wszystkich sił użyło na miarę swych możliwości. Można je znaleźć,
gdy się w swych własnych oczach wyrośnie ponad własne czyny i gdy
dzięki swej sile jest się niezawisłym, gdy się jest mężem, który nikomu za

nic nie musi dziękować i przed nikim się nie zgina.

J. Rainis

25. Mądry człowiek szuka nie szczęścia, lecz Dobra.

Lew Tolstoj

26. Nigdy nie będzie szczęśliwy ten, kogo dręczy myśl, że ktoś inny jest od niego szczęśliwszy.

Seneka

27. Szczęście to jedyna rzecz, która się mnoży, jeśli się ją dzieli.

Albert Schweitzer

28. Szczęście jest jak lekkomyślna dziewczyna, która ci w oczy patrzy, da całusa i leci dalej; nieszczęście jest jak poważna kobieta, która spokojnie siada przy twym łóżku i żyje.

H. Heine

29. Szczęście jest osobliwą postacią, którą rozpoznaje się w negatywie.

Gilbert Cesbron

30. Móc czegoś nie chcieć to już jest szczęście.

Maria Dąbrowska

31. Aby człowiek był zadowolony z życia trzeba, by posiadał to, co ceni - na przykład miłość czy zdolności, pracę, wolność, możliwość działania. Zadowolenie jego wypływa ze świadomości posiadania, niezależnie od tego, ile przyjemności z posiadanego czerpał.

G. Duhamel

32. Dziś bądź wesół, dziś użyj biesiady,
o przyszłym dniu niechaj próżnej rady:
Już to dawno Bóg obmyślił w niebie, A
k'tej radzie nie przypuszczą ciebie.

Jan Kochanowski, Pieśń XX

33. Ludzie na ziemi żyją tylko marzeniami o szczęściu, szczęścia bowiem w życiu nikt nie pozyskał jeszcze, gdyż szczęście zyskane - przestaje być szczęściem.

Bolesław Szczęsny Herbaczewski

34. Szczęście to trud - nie zejdzie ono z nieba przez żaden cud, lecz zdobyć je potrzeba.

Teofil Lenartowicz

35. Prawdziwe szczęście jest rzeczą wysiłku, odwagi i pracy.

Honoré de Balzac

36. Szczęście ludzkie, jak aleos, jest kwiatem powoli rosnącym.

Samuel Taylor Coleridge

37. Szczęśliwy jest ten, kto mając 20 szylingów dochodu tygodniowo wydaje 19,5, nieszczęśliwy zaś ten, kto pobiera 20 szylingów, a wydatki jego wynoszą 20,5.

Kami Dickens

38. Jeśli „a” oznacza szczęście, $toa = x + y + z$; x- to praca, y - rozrywki, z - umiejętność trzymania języka za zębami.

Albert Einstein

39. Trzeba, żeby za drzwiami każdego zadowolonego, szczęśliwego człowieka stał ktoś z młotkiem i bez ustanku przypominał mu pukaniem, że są nieszczęśliwi, że po krótkotrwałym szczęściu niechybnie przyjdzie nieszczęście.

Antoni Czechow

40. Największym szczęściem jest mieć wielką pasję. Jedyną, oczywistą, niezachwianą. Człowieka rozszarpują rozbieżności jego dążeń, chaos pragnień.

Adam Bahdaj

41. Szczęścia szuka się na jawie, znajduje się na ogół we śnie, i to raczej rzadko.
Stanisław Dygalski
42. W świecie, który się odczuwa jako bezmiar cierpienia, nie ma miejsca na trwałe szczęście, na jakiegokolwiek szczęście.
Artur Hutnikiewicz
43. Dość łez!
Po co te smutki?
Czas się nareszcie rozchmurzyć
Poranek życia tak krótki
Trzeba go użyć.
Szczerością pewnie się zgubię Mimo to
będę otwarty; Dawniej kochałem ... dziś
lubię
Życie na żarty.
Adam Asnyk, Pijąc Falerno
44. Szczęściem jest słyseć czułe, kochane słowa i doznawać dobrych uczynków. To jest szczęście. Lecz być może jeszcze przyjemniej jest czynić dobre uczynki samemu i samemu wypowiadać owe czułe, kochające słowa.
J. Rainis
45. Szczęście: nie uważać zwykłych zmartwień za katastrofy.
A. Maurois
46. Kto Boga posiada, szczęśliwy jest.
Św. Augustyn
47. Zrozumieć szczęście to jakby zrozumieć, że grunt, na którym stoisz, nie może być szerszy od dwóch stóp, które go pokrywają.
Franz Kafka
48. Nie ma większego nieszczęścia niż wspominać dni szczęścia w czas nieszczęścia.
Alighieri Dante

49. Szczęścia nie ma, ale istnieje przyjemność.

A. Schweitzer

50. Szczęśliwy ten, kto dostrzega swe błędy i stara się je bezustannie odszukać: taki człowiek osiągnie doskonałość.

Mikołaj Gogol

51. To człowiek jest człowiekowi najbardziej potrzebny do szczęścia.

Paul Holbach

52. Każdy swego szczęścia jest kowalem.

Wacław Potocki

53. Szczęście poprawia wiele przywar, których nie zdołałby poprawić rozsądek

François de la Rochefoucauld

54. Nie mów o nikim, że jest szczęśliwy, póki jeszcze żyje.

Solon

55. Są tysiące sposobów, aby poczuć się szczęśliwym. Z tych nigdy nie wybieraj najprostszego. Ten jeden kłamie.

Anna Kamińska

56. Zawsze szkoda szczęścia, które można by z łatwością przeżyć, a które ucieka przez głupi zbieg okoliczności. Gdyby ludzie wiedzieli, ile marnu je się tego towaru przez byle co, przez nie wypowiedziane słowo, albo jedno słowo za dużo, obojętne spojrzenie, zły dowcip, nie podaną w porę rękę - toby się bardzo zdziwili.

Ewa Szumańska

57. Szczęście nie jest rzeczą łatwą. Bardzo trudno znaleźć je w sobie, a niepodobna gdzie indziej.

Nicolas de Chamfort

58. Przyjemność ma się do szczęścia mniej więcej tak, jak drzewo do ogrodu: nie ma ogrodu bez drzew, ale drzewa, nawet w wielkiej ilości, nie stanowią jeszcze ogrodu.

Władysław Tatarkiewicz

59. Kto szuka szczęścia, temu już szczęście nie jest przeznaczone.

Henryk Ferdinand Kaden

60. Gdzie nas kochają i wierzą nam, tam jest nam nudno; a szczęśliwi jesteście tam, gdzie sami kochamy i sami wierzymy.

Antoni Czechow

61. Chłopskie szczęście to kozie bobki rozsypane po bloniu. Mądryś, tu schylisz się po jeden, do ust włożysz, gdy nikt nie widzi, rozgryziesz, na języku potrzymasz, pozujesz. I nie trzeba nawet przełykać, żeby wszystkiego się o szczęściu chłopskim dowiedzieć.

Tadeusz Nowak

62. Szczęście znikłą jest chwilką.
Jest krótkim wypoczynkiem wśród trudów i znoj.

Narcyza Żmichowska

63. Jest na ziemi szczęście, ale w poczciwej pracy, a nie w obietnicach losu i loterii.

Józef Korzeniowski

64. Prawdziwe i jedyne nieszczęście to zupełny brak ideału

Maurice Maeterlinck

65. Egoista jest szczęśliwy; choć się sobie nie podoba, przecież kocha tylko siebie.

Jaques Deval

66. Nie stać nas nawet, by długo być szczęśliwymi.

F. Chateaubriand

67. Szczęśliwi ci, którzy znają zdrowie zapomnienia i którzy z ułamków dawniejszego istnienia wciąż tworzą dalsze życie.
François Mauriac
68. Im większe szczęście tym mniej należy mu ufać.
Tytus Liwiusz
69. Nie zalety ciała i majątek dają szczęście, lecz prawość charakteru i zalety umysłu.
Demokryt
70. Nie usiłuj nagać biegu wydarzeń do swoich pragnień, lecz swoje pragnienia nagań do biegu wydarzeń - a będziesz szczęśliwy.
Epiktet
71. Niczemu się nie dziwić - to jedno, co może człowieka uczynić szczęśliwym i zachować w szczęściu.
Horacy
72. Długotrwałe szczęście traci się już chociażby przez fakt swego trwania.
Georg Christoph Lichtenberg
73. Człowiek, który umie żyć w harmonii z samym sobą, jest szczęśliwy.
Oscar Wilde
74. Szczęście przez całe życie! Nikt by tego nie mógł znieść, to byłoby piekło na ziemi,
George Bernard Shaw
75. Szczęście innych ludzi zachwyca dlatego, że w nie wierzymy.
Manet Proust
76. Dwa są warunki kardynalne szczęścia: pierwszy - znosić głupotę złych ludzi, drugi - znosić złośliwość głupców.
Adolf Nowaczyński

77. Gdybyśmy chcieli po prostu być szczęśliwi, dałoby się to wnet osiągnąć.
Ale my chcemy być szczęśliwsi od innych, a to zazwyczaj nie jest łatwe,
ponieważ uważamy innych za szczęśliwszych, niżli są w rzeczy samej.

Monteskiusz

78. Szczęśliwy ten, kto godzi się z przeciwnościami, jakie zsyła mu los.

Mikołaj Gogol

79. Nie mów nigdy - człowiecze -
co przyniesie ci jutro,
nie obliczaj, jak długo będzie trwać
czyjeś szczęście: Los odmieni się,
zanim lotna mucha w powietrzu
Zdaży przemknąć przed tobą.

Symonides, Los

80. Szczęście i powodzenie tkwią w nas samych. Musimy je trzymać: mocno
i głęboko.

Thomas Mann

81. Jeżeli chcesz zrozumieć słowo szczęście, musisz je pojmować jako
zadośćuczynienie, a nie jako cel.

Antoine de Saint-Exupéry

82. Gnusnieję w złudzeniu szczęścia, jakie czerpię z posiadanych dóbr.
Podczas gdy szczęście mieści się tylko w zapale czynów i w zadowoleniu
twórczym.

Antoine de Saint-Exupéry

83. Ach! jak gorzko przyglądać się szczęściu poprzez cudze oczy.

William Szekspir

84. Szczęśliwi są ludzie, którzy nie mają co zamykać.

Fiodor Dostojewski

85. Urodziliśmy się pod takim prawem, według którego nikt nie może być zwolniony od nieszczęścia.
Cyceron
86. Miarą szczęścia człowieka jest ilość jego radosnych urojeń.
Aleksander Świątochowski
87. Szczęście jest zawsze tam, gdzie człowiek je widzi.
Henryk Sienkiewicz
88. Szczęściem wydaje się to, czego się nie ma.
Alfred Aleksander Konar
89. Wieczna omyłka, jakiej ulegają ludzie, utożsamiając szczęście ze spełnieniem pragnień.
Lew Tolstoj
90. Najszczęśliwiej czuje się ten, co ma najwięcej złudzeń.
Feliks Feldheim
91. Być zadowolonym z samego siebie - to największe szczęście.
Thomas Mann
92. Kto nie wyciąga bez namysłu ręki po szczęście, odchodzi najczęściej z niczym.
Lion Feuchtwanger
93. Szczęście polega na osiągnięciu naszych pragnień.
Feliks Feldheim
94. Kobieta jest zaproszeniem do szczęścia.
Charles Baudelaire
95. Nie szukajmy wśród marzenia
Szczęścia, co się stokroć zmienia.
Jak cień własny nas uwodzi,

Gdy go gonimy, to uchodzi.

Aleksander Fredro

96. Wtedy paloną kawą pachniało w kredensie,
A zimne, świeże mleko, jak lody wanilią
Kiedy się, mrużąc oczy, orzeszyną trzęsiesie,
Po gałęziach w olśnieniu pędzi liści milion.
[.....]
I wszystko to w ognistej pamięci dziś błyska.
Ciska się małe, szybkie, gorąco, daleko... I
szczęście pachnie kawą, I chłoniesz je z bliska. A
chłód w pokoju sączy waniliowe mleko.

Julian Tuwim, Zapach szczęścia

97. Robić coś, a nie biernie znosić - taka jest o.snowa wszelkiego szczęścia.

Alain

98. Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu.

Dzieje Apostolskie XX, 35

99. Szczęście to największa przyjemność, jakiej człowiek zdolny jest do
znawać.

J. Locke

100. Mało co przyczynia się do szczęścia człowieka tak jak praca, którą on
lubi, ceni, która go pociąga, którą wykonuje sprawnie, i mało co tak go
unieszczęśliwia jak praca, do której jest zmuszony wbrew swoim
upodobaniom i uzdolnieniom.

Voltaire

101. Szczęście jest w miłości i nadziei.

Lamennais

102. Szczęście z nieszczęściem chodzi na przemiany,
Jak wieniec różnymi zioły przeplatany.

Jan Kochanowski

103. Szczęśliwy jest człowiek, który posiada to, czego chce, a nie chce nic złego.

Św. Augustyn

104. Istniejesz dla szczęścia, a pragnienie jego jest wołaniem Boga, dochodzącym do Ciebie z głębin wieczności. Jeżeli chcesz - będziesz szczęśliwy, bo Bóg nie sieje, jeśli nie chce zbierać.

Qui.st

105. Różne pojęcia szczęścia mają tyle wspólnego, że wszystkie oznaczają coś dodatniego, cennego.

Władysław Tatarkiewicz

106. Szczęście zmienia ludzi w poszukiwaczy skarbów.

Wojciech Bartoszewski

107. (...) Ludzie (...), którzy marzyli kiedyś o jakimś szczęściu szerszym, o do sięgnięciu jakichś szczytów idealnych czy sławy, a których potem zdeптаło życie, sięgają w złych chwilach skwapliwie po szczęście zwykłe, osobiste, choćby najbanalniejsze (...).

Tadeusz Rittner; Przyszłość

108. Nie trzeba przekraczać granic szczęścia. Szczęście nie znosi za sobą pościgu. Napastowane - odwraca się i zaczyna prześladować napastnika.

Stefan Żeromski

109. Szczęściu nie ufam, bo od tego słońca
Wiem, że cień pada, chłodny cień bez końca.

Konstanty Marian Górski, Odwołanie

110. Szczęścia, och szczęścia! świat cały woła,
Wielcy i mali, mądrzy i prości,
Jaką ma postać? człeka? anioła?
Kwiatka paproci? laurów mądrości?
Gdzie się ukrywa? jaka doń ścieżka?
Czy po przymusie? czy po swobodzie?

Ot! może szczęście prawdziwe mieszka
W pieśni, w marzeniu ... w zamkach na lodzie!

Jan Chęciński, Zamki na lodzie.

111. Szczęście każdy ma pod nosem,
a jak ma, to trzeba brać -
trzeba iść za serdecznym głosem
i nie pozwolić się kpać.

Stanisław Wyspiański, Wesele

112. (...) jest jakaś ręka świata
i jest dłoń inna przeklęta;
jest Szczęście, co się ze mną mija, i
Nieszczęście, które mnie tuli.

Stanisław Wyspiański, Wesele

SZTUKA - TWÓRCZOŚĆ

1. Sztuka ma sens wówczas, jeśli wyraża to, co nieśmiertelne, bo tylko w ten sposób pozwala człowiekowi wznieść się ponad siebie samego.

Piet Mondrian

2. Ars longa, vita brevis
- Sztuka trwa, życie przemija.

Hipokrates

3. Sztuka nie dlatego jest wielka, że jest rewolucyjna, ale dlatego jest rewolucyjna, że jest wielka.

Albert Camus

4. Najbardziej dziwi mnie to, że tylu ludzi chciałoby rozumieć sztukę. Pytam: czy ma sens chęć rozumienia śpiewu ptaków, zgłębiania tajemnic mocy i piękna kwiatów? Zakochując się w kobiecie nie sięgamy po narzędzia do mierzenia jej kształtów. A tymczasem, gdy chodzi o sztukę, ludzie chcą „zrozumieć”. Sądzę, że jedyną rzeczą, jaką ludzie powinni zrozumieć, jest to, iż artysta tworzy, gdyż musi tworzyć.

Pablo Picasso

5. Sztuka zawsze medytuje nad śmiercią i tą drogą tworzy życie.

Borys Pasternak

6. Sztuka winna wywołać współprzeżywanie, a nie podziw dla wykonania dzieła sztuki, który się powinien objawić dopiero ex post, po współprzeżyciu.

Wojciech Bąk

7. Największy Wład w sztuce rodzi się z chęci wyjaśniania. Sztuka wszak nie jest po to, żeby wyjaśniać, lecz ujawniać to, co odczuwamy jako prawdziwe, choć się to nie mieści w żadnych kategoriach rozumowych.

Jerzy Niecikowski

8. W sztuce nie musi się wszystkiego dopowiadać do końca, a może nawet nie powinno. Czasem lepiej dać dziesięć stów za mało niż jedno za dużo.

Jeny Niecikowski

9. Wolność inspiracji i wolność twórczości to pierwsza zasada sztuki.

Fiodor Dostojewski

10. Sztuka jest narzędziem. Powiedzmy to sobie jasno, bez ogłupiania się wiarą w jej nadprzyrodzone pochodzenie. Sztuka jest narzędziem w walce społeczeństwa o wygodniejsze formy bytu. Jej rola polega na organizowaniu psychiki.

Czesław Miłosz

11. Sztuka jest tym, co światem się staje - a nie tym, czym świat jest.

Karl Kraus

12. Sztuka jest zaiste nie chlebem, lecz winem życia.

Jean Paul

13. Jeśli sztuka ma być jedną z wielkich wartości życia, musi uczyć skromności, tolerancji, mądrości i wspaniałomyślności.

W.S. Maugham

14. Sztuka jest taką formą bytu, w którym prawda buduje piękno będące obietnicą szczęścia. Jest więc dla nas dowodem, rękojmnią sensu istnienia.

Anna Pogonowska

15. Sztuka: jak najprostszymi środkami opowiedz swoją duszę, o resztę nie dbaj. Czas ją oprawi. Ozłoci, jeśli złota, spali na popiół, jeśli nie było w niej prawdziwego ognia.

Adolf Rudnicki

16. (...) twórczość jest przejawem instynktu życia.

Władysław Lam

17. Podstawą wartości dzieł sztuki są ich składniki niematerialne: idea, wizja, siła oddziaływania, oparta na fundamencie, którym jest niepowtarzalna egzystencja człowieka.

Piotr Bogdanowicz

18. Od narodzin historii sztuki do dzisiaj zmienił się nie tylko kształt jej historii, jej długość, szerokość i głębokość, ale zmieniło się „muzeum wyobraźni”, w którym przedmioty sztuki są obok form ich porządkowania.

Piotr Bogdanowicz

19. Wiemy już teraz, że sztuka nie jest prawdą. Sztuka jest kłamstwem, które nam pozwala zbliżyć się do prawdy, przynajmniej do tej prawdy, która jest dla nas rozpoznawalna.

Pablo Picasso

20. Picasso powiedział kiedyś, że twórca w chwili tworzenia czegoś nowego nieuchronnie daje początek brzydocie. Wysiłek tworzenia, intensywność i walka o wydobywanie z siebie tej intensywności - wszystko to rodzi brzydotę i dopiero ci, co przychodzą później, mogą z tego samego tworzyć ulepić rzecz piękną, albowiem działają już świadomie, rzecz jest odkryta i tylko wynalazca, który przecież nie mógł z całą pewnością przewidzieć, co odkryje, nieuchronnie tworzy rzecz brzydką.

Gertruda Stein

21. Sztuka jest magicznym zwierciadłem, w którym znajdujemy odbicie naszych niewidzialnych marzeń. Przeglądamy się w lustrze, chcąc zobaczyć własną twarz; przyglądamy się sztuce, chcąc zobaczyć własną duszę.

George Bernard Shaw

22. Twórczość jest zawsze tylko ekspedycją w kierunku prawdy.

Franz Kafka

23. Tworzyć znaczy zabijać śmierć.
Romain Rolland
24. Zmysły są zawsze pierwszą instancją sztuki.
Wacław Berent, Próchno
25. Sztuka dla mnie nie kończy się na rytmie, na śpiewności, dla mnie jest ona
wołą, która wywołuje z nicości nowe światy, nowych ludzi.
Stanisław Przybyszewski
26. Sztuka wielka, sztuka istotna, sztuka nieśmiertelna była i jest zawsze sym-
boliczną; ukrywa za zmysłowymi analogiami pierwiastki nieskończoności,
odslania bezgraniczne pozazmysłowe horyzonty (...).
Zenon Przesmycki
27. Wielka sztuka powstawała zawsze tam tylko, gdzie człowiek miał dostate-
czne w sobie bogactwo celów, by mógł zawsze na własną twórczość
spoglądać jako na środek swój, a nie jako na cel jedyny.
Stanisław Brzozowski
28. Twórczość jest nieokiełznanym „stań się”, wyrzuconym z głębi duszy w
przestrzeń, która poczyna wirować i przeobrażać się w nowe wartości. Tak
Demiurgos tworzy świat bez planu, bez „programu”.
Stanisław Lack
29. Artyzm to ta szalona ruchliwość wrażliwości mózgowej i czuciowej, co
wszystko wchłania i rozlewa się na wszystko, i dąży przede wszystkim do
tego, żeby swoje ja zatracić.
Władysław Stanisław Reymont
30. Sztuka jest manifestacją wzruszenia, a wzruszenie przemawia językiem
zrozumiałym dla wszystkich.
William Somerset Maugham
31. Nauka upokaja. Sztuka jest, by denerwować.
Georges Braque

32. Zarówno sztuka, jak ojczyzna, same przez się niewiele znaczą. Znaczą one bardzo wiele, gdy człowiek, poprzez nie wiąże się z istotnymi, najgłębszymi wartościami bytu.

Witold Gombrowicz

33. Sztuka żyje z przymusu, a umiera od wolności.

André Gide

34. Sztuka - to wielkie ucho i wielkie oko świata; słyszy i widzi - i ma za wstydzać, drażnić, budzić sumienia, wymierzać.

Joseph Conrad

35. Sztuka przemawia jedynie do niezmiernie ograniczonej liczby ludzi.

Paul Cézanne

36. Przyczyną każdego zjawiska w sztuce jest inne zjawisko w sztuce, a nie natura.

André Malraux

37. Dobrem w dziedzinie sztuki jest to, co naśladuje przyrodę.

Giordano Bruno

38. Chęć nie jest jeszcze talentem, a talentowi daleko jeszcze do sztuki.

Józef Eotvos

39. Sto lat trwa całkowite nieporozumienie między artystą i społeczeństwem, i nie widać, aby się prędko zmieniło na lepsze. Sztuka obraża.

Jan Cybis

40. Sztuka nie ma żadnego celu, jest celem sama w sobie, jest absolutem, bo jest odbiciem absolutu - duszy. (...) Sztuka stoi nad życiem, wnika w istotę wszechrzeczy, (...) nie zna ni granic, ni praw, zna tylko jedną odwieczną ciągłość i potęgę bytu duszy, kojarzy duszę człowieka z duszą wszechnatury (...). Sztuka tendencyjna, sztuka pouczająca, sztuka - rozrywka, sztuka - patriotyzm, sztuka mająca jakiś cel moralny lub społeczny, prze staje być sztuką, a staje się biblią pauperum. (...)

Stanisław Przybyszewski, Confiteor

41. (...) trzeba powiedzieć najśmielej,
Że sztukę bez krytyki wnet by diabli wzięli.
Tak jest! Dla niej sąd ostry, cierpki czy łaskawy
To ostroga dla żrebca, to sól dla potrawy,
Ruch, gwar, krzyk, emulacja, życie, jednym słowem,
Bo ona żyć nie może w milczeniu grabowem.
Jan Chęciński
42. Cała sztuka artysty polega na określonej porcji przesady. Oczywiście prze
sada ta nie powinna przekraczać określonych granic.
Fiodor Dostojewski
43. Sztuce niepotrzebne są tendencje, sama w sobie jest celem.
Fiodor Dostojewski
44. Sztuka będzie tylko wówczas wierna człowiekowi, gdy nie będzie on
ograniczała wolności jej rozwoju.
Fiodor Dostojewski
45. Sztuka to nieustanne jednanie się z życiem.
Mikołaj Gogol
46. Sztuką kieruje idea, myśl. Bez niej nie ma harmonii.
Mikołaj Gogol
47. Sztuka to tworzenie, a nie niszczenie.
Mikołaj Gogol
48. Sztuka jest prawdziwa nawet wtedy, kiedy kłamie.
Wasilij Rozanow
49. W sztukę nie wtłoczysz tego, czego brak w życiu.
Wasilij Rozanow
50. Sztuka jest artystokratyczna do szpiku kości, jak książę krwi. Jest
zaprzeczeniem równości i uwielbieniem wyższości. Jest sprawą talentu, czy

nawet geniuszu, czyli nadrzędności, wybitności, jedyności, jest także surowym hierarchizowaniem wartości, okrucieństwem w stosunku do tego co pospolite, wybieraniem i doskonaleniem tego co rzadkie, niezastąpione, jest wreszcie pielęgnowaniem osobowości, oryginalności, indywidualności.

Witold Gombrowicz, Dziennik

51. Siła sztuki, jej nieustępliwość, jej wiecznotrwałość wciąż odżywiająca pochodzi stąd, że nią wypowiada się indywiduum. Człowiek. Pojedynczy człowiek. Nauka jest sprawą zbiorową, gdyż rozum i wiedza nie są prywatną własnością; (...) Teren sztuki (...) - to bowiem jest własność prywatna, najbardziej prywatna jaką kiedykolwiek człowiek sobie sprawił. Sztuka jest tak bardzo osobista, że każdy artysta zaczyna właściwie od początku - i każdy ją robi w sobie, dla siebie - jest wyładowaniem jednej egzystencji, jednego losu, osobnego świata. W skutkach swoich, w mechanizmach swego oddziaływania - społeczna, w poczuciu swoim i duchu - indywidualna, osobna, konkretna, jedyna.

Witold Gombrowicz, Dziennik

52. Im bardziej uszlachetniasz serce, tym oblicze
Sztuki twojej bardziej prawe.

Leopold Staff, Estetyka

53. Postęp w sztuce, to nie powiększenie obszaru - to uświadomienie sobie ograniczeń.

Georges Braque

54. Jedyne, co jest coś warte w dziele sztuki: to czego nie można wytłumaczyć.

Georges Braque

55. Zasadą sztuki jest znajdować więcej, niż się utraciło.

Elias Canetti

56. Sensem sztuki jest kreowanie, a nie pouczanie, nauczanie, informowanie, moralizowanie. Z prawdziwego dzieła sztuki widz sam wyciągnie sens.

Jan Cybis

57. Trzeba sobie otwarcie powiedzieć, że wobec sztuki jesteśmy niczym, jesteśmy tylko narzędziem *przeznaczenia*, i właśnie dlatego trzeba się temu przeznaczeniu dać wypełnić.

Klaudiusz Debussy

58. W sztuce nie trzeba lękać się przesady.

Gustaw Flaubert

59. Sztuka to ciągle jednanie się z życiem.

Mikołaj Gogol

60. Prawdziwa sztuka zawsze wyolbrzymia albo pomniejsza. W pierwszym wypadku stara się podciągnąć człowieka w górę za uszy - a to przecież gwałt, w drugim grzmioci po głowie, żeby się ocknął albo szczeźł.

Maksym Gorki

61. Sztuka to uruchamianie prawdy.

Martin Heidegger

62. Sztuki piękne są po to, żeby wychować i wykształcić człowieka jako człowieka, żeby niepostrzeżenie u wszystkich i w sposób jak najbardziej łagodny i skuteczny usunąć, odrzucić od siebie i społeczeństwa to, co jest w nim zwierzęce - w przeciwnym razie są one tandetą.

Johann Gottfried Hender

63. W sztuce przejawia się najpierw to, co zdomowi się w życiu.

Mieczysław Jastrun

64. Z chwilą, gdy lekko bierzemy naszą sztukę, każąc jej służyć osobistym celom, ona z kolei zaczyna nas zdradzać.

Rudyard Kipling

65. Przyczyną każdego zjawiska w sztuce jest inne zjawisko w sztuce, a nie natura.

André Malraux

66. Sztuka jest manifestacją wzruszenia, a wzruszenie przemawia językiem zrozumiałym dla wszystkich.

William Somerset Maugham

67. Nie zrozumiecie sztuki, póki nie zrozumiecie, że w sztuce $1 + 1$ może dać każdą liczbę z wyjątkiem 2.

Pablo Picasso

68. Sztuka przynosi nam dowód, że istnieje coś innego niż nicność.

Marcel Proust

69. Sztuka jest czymś różnym od moralności, ale każda wielka sztuka jest swoim własnym morałem.

Marcel Proust

70. Sztuka dociera do jądra wszechrzeczy, wnika we wszystkie tajnie i głębie.

Stanisław Przybyszewski

71. Sztuka to sama przyroda, tylko przyroda uświadomiona niejako.

Władysław Stanisław Reymont

72. Sztuka to wieczne przewyciężenie wszystkiego co niedołeżne, ułomne i niedojrzałe, poszukiwanie coraz to doskonalszej formy, coraz to pełniejszego wyrazu.

Karol Szymanowski

73. Wielką sztuką nazywam sztukę, która zgodnie z hierarchią dzieła wciąga człowieka bez reszty.

Paul Ambroise Valéry

74. To, co ma być w sztuce żywym, wszystko to musi przejść duszę twórcy.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

75. Gdzie jest człowiek, tam jest i sztuka.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

76. Sztuka jest wytworzeniem fikcyjnego świata, który na równi z rzeczywistością daje ludzkiej duszy możliwość i zdowolenie uświadamiania jej życia.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

77. Sztuka jest to człowiek dodany do natury.

Stanisław Witkiewicz, ojciec

78. Aby wytrwać w sztuce trzeba czegoś innego i czegoś więcej niż wrodzonego talentu; trzeba namiętności i cierpienia, które wypełniają życie i nadają mu sens. W przeciwnym razie nie tworzy się, lecz pisze się książki.

Henryk Ibsen

79. Sztuka odsłania głębszy sens życia ludzkiego i nadaje życiu nową wartość.

ks. Józef Tischner

80. Prawdziwa sztuka jest zawsze współczesna.

Fiodor Dostojewski

81. Dzieła sztuki nigdy nie przyjmujemy jako zrozumiałego samo przez się; widzimy je zawsze na tle jego prekursorów i poprzedników,

J. Brodski

82. Sztuka jest jednym ze sposobów rozróżniania dobra i zła, jednym ze sposobów poznawania tego, co dobre.

Lew Tołstoj

83. Sztuka musi porzucić rzeczywistość, z całą skromnością i odwagą wznosząc się ponad potrzebę; albowiem sztuka jest córką wolności i chce być posłuszna jedynie konieczności duchowej, nie zaś podążać za przymusem potrzeby materialnej.

F Schiller

ŚMIECH

1. Śmiech - to szczerze królestwo człowieka.

François Rabelais

2. Śmiech to miecz ostry, którym surowo
Karcą się ludzkie błędy i złości;
A kędy echo jego zagości,
Tam głupstwo staje z odkrytą głową.

Wacław Szymanowski, Śmiech

3. Jeśli potrafisz śmiać się z siebie - to najlepszy dowód, że masz poczucie humoru.

Molier

4. Śmiech to potęga - ziemskie półbogi
Panują ludom w promiennej zorzy,
Gdy im się wszystko usuwa z drogi,
Gdy świat się cały przed nimi korzy,
Śmiech utajony wybuchnie zdradnie
I cała wielkość ta w proch upadnie.

Wacław Szymanowski, Śmiech

5. śmiech niekiedy może być nauką, Kiedy
się z przywar, nie z osób natrzęsa.

Ignacy Krasicki, Monachomachia czyli Wojna mnichów

6. (...) śmiech stanowi zwykle próbę tonu człowieczego ducha.

Edmund Chojecki

7. Rozum a śmiech - to różni człowieka od zwierzęcia.

Wacław Potocki

8. (...) śmiech ludzki jest zabójczą bronią,
Więcej on stracił koron z głów posępnych,
Niż ci się zdaje: o! śmiech to gadzina,
Która się w sercu wyśmianego kryje
I tam go kasa, kasa, do krwi kasa, Aż
wreszcie siły w człowieku omdleją I powie
sobie: Jestem zwyciężony. Śmiech nas
pozbawia zaufania w siebie I rodzi niemoc;
(...)

Juliusz Słowacki, Lilia Weneda

9. Przyszedł czas, że tylko spiętrzony śmiech może nas uratować.

Zygmunt Greń

10. Na świecie nie ma nic piękniejszego od pobudzania ludzi do śmiechu.

Marcel Achard

11. Tylko ludzie z poczuciem humoru mogą śmiać się odpowiedzianie.

Leszek Kumor

12. Człowiek nie dlatego się śmieje, że jest wesoły, ale dlatego jest wesoły,
ponieważ się śmieje.

Stanisław Lem

13. To tylko świadomość ludzka widzi świat dziwnym i skomplikowanym,
w gruncie rzeczy można go obłaskawić śmiechem, ma on swoje uroki,
swoją kapitał humoru.

Włodzimierz Maciąg

14. Z czego się śmiejecie? Z siebie samych się śmiejecie!

Mikołaj Gogol, Rewizor

15. Ze śmiechem należy obchodzić się ostrożnie: jest zaraźliwy.
Mikołaj Gogol
16. Zły to znak, kiedy ludzie przestają rozumieć ironię, alegorię, żart.
Fiodor Dostojewski
17. Wieczny śmiech jest jałowy.
Fiodor Dostojewski
18. Śmieję się! Kto wie czy świat potrwa jeszcze trzy tygodnie?
PA. Beaumarchais
19. Czasem mam ochotę śmiać się z tego, że się z czegoś śmieję.
Bolesław Pasikowski
20. Jeśli nie będziemy umieli od czasu do czasu dla zabawy śmiać się z siebie samych, ryzykujemy, że śmiać się będą z nas inni, a to zawsze bardzo przykre i mniej pożądane.
Krzysztof Teodor Toeplitz
21. Śmiech - to broń słabszego, przy pomocy której bierze on odwet na silniejszym, demaskuje jego utajone wady.
Artur Sandauer
22. Uśmiech to pół pocałunku.
Kornel Makuszyński
23. Uśmiech i humor to znak zwycięskiego górowania nad losem.
Stefan Gorceżyński
24. Trzeba śmiać się nie czekając na szczęście, bo gotowiśmy umrzeć nie uśmiechnąwszy się ani razu.
Jean de la Bruyere
25. Uśmiech jest jak słońce, które spędza chłód z ludzkiej twarzy.
Wiktór Hugo

26. Najbardziej straconym dniem jest ten, w którym się nie śmiałoś.
Nicolas de Chamfort
27. Żart jest orężem bezbronnych.
Alberto Moravia
28. Twierdzę, że nadmiar powagi jest uwarunkowany nadmiarem niepowagi.
Witold Gombrowicz
29. W drodze z deszczu pod rynnę jest chwila na uśmiech, którego nie należy sobie odmawiać.
Adolf Jończyk
30. Ci, co rozśmieszają ludzi, cenniejsi są od tych, co każą im płakać.
Charles Spencer Chaplin
31. Humor studencki zdolny jest nawet niebo wypogodzić.
Aleksander Świętochowski, Na pogrzebie
32. Płakać jest słabością - śmiać się często grzechem;
Więc mędrzec idący przez świata otchłanie
Na wszystko spogląda z łagodnym uśmiechem. Bo
w takim uśmiechu jest smutek i radość.
Kornel Ujejski
33. Śmiech jest to dobre samopoczucie całego ciała, okazywane w jednym miejscu.
J. Billings
34. Uśmiech kosztuje mniej od elektryczności i daje więcej światła.
Archibald Joseph Cronin
35. Wesołość jest buntem przeciwko tragedii życia - jedynym buntem o pozorach zwycięstwa.
Feliks Chwalibóg

36. Życie bez radości - to lampka bez oliwy.
Walter Scott
37. Istotne źródło humoru - to troska, nie radość.
Mark Twain
38. Humor jest najbardziej demokratyczną formą życia człowieka.
Karel Čapek
39. Prawdziwy, powszechny pożytek z komedii tkwi w samym śmiechu.
Gottald Ephraim Lessing
40. Wesołość to chwilowe zwycięstwo człowieka nad śmiercią.
Henryk Ferdinand Kaden
41. Wesołość to jedyna rzecz, która w gotówce daje szczęście, wszystko inne to tylko weksel na szczęście.
Arthur Schopenhauer
42. Najstraszliwszy cios zadaje się ułomnościom, wystawiając je na szyderstwo świata.
Molier
43. Jeżeli żart ma ukąsić - to nie jak pies, ale jak jagnię kąsać powinno, w przeciwnym bowiem razie nie żart to będzie a grubiaństwo.
Giovanni Boccaccio
44. Do wesołego śmiechu potrzebny jest dziecięcy umysł, którego ludzie ze psuci i namiętni nie mają, dlatego albo szyderstwem bryzgają na lepszych od siebie, albo serdeczny śmiech nazywają dzieciństwem.
Ignacy Krasicki
45. Umieć się cieszyć jest trudniej, niż umieć cierpieć.
Henryk Ferdinand Kaden

46. Nie byłoby radości bez smutku.
Kornel Makuszyński
47. Łzy znajdują się na dnie każdego komizmu.
Charles Spencer Chaplin
48. Humor polega na zdeprecjonowaniu osoby lub grupy osób o akcentowanym poczuciu godności.
Thomas Hobbes
49. Nie cenilibyśmy radości, jakby była wiecznotrwała i snuła się nieprzerwanie.
Kornel Makuszyński
50. Kwiaty kwitną co wiosnę, a radości się nie powtarzają.
Antoni Czechow
51. Trzeba rozprzestrzeniać radość.
Michel de Montaigne
52. Radość często bywa początkiem naszego bólu.
Owidiusz
53. Radość jest jak kamień, który wrzucony do wody zatacza coraz większe kręgi.
Adalbert Balling
54. Żal wystarcza sam sobie, ale aby osiągnąć prawdziwą radość, trzeba ją z kimś podzielić.
Mark Twain
55. Dowcip jest bronią najbardziej sprawiedliwą, gdyż strzały z niej bywają zabójcze dla godnych uśmiercenia i nieszkodliwe dla innych.
Jeny Urban

56. Dowcip jest bronią słabych. Możliwym tego świata nie przysługuje prawo dowcipu.

Hugo Dionizy Steinhaus

57. Dowcipem nie należy celować, tylko trafiać.

Hugo Dionizy Steinhaus

58. Żart broń jest często zdrajna i szkodliwa,
Ale też czasem i jej trzeba zażyć;
W śmiechu przestroga zdalna się ukrywa, A
ten, który się śmiał na nią odważyć, Nie
zasługuje, aby zemsta mściwa Miała go
gnębić, miała go znieważać.

Ignacy Krasicki

59. Komedia potrzebna jest każdemu; niesie ona dar słowa niememu, obdarza rozumem ograniczonego.

Wasilij Rozanow

ŚMIERĆ - PRZEMIJANIE

1. A jednak

miło jest pomyśleć że
świat umrze trochę
kiedy ja umrę.

Halina Poświatowska

2. Ostatni akt jest krwawy, choćby cała sztuka była najpiękniejsza: gmda
ziemi na głowę i oto koniec.

Blaise Pascal

3. Teraz wiem, że myliłem się: nie można nie bać się śmierci. Nie bać się
śmierci, co za śmieszne uproszczenie! (...) Moja śmieszna próżność, moja
najintymniejsza próżność była nieporozumieniem semantycznym: nie
bałem się umrzeć, ale śmierci nie można się nie bać. Bo ona jest strachem.

Aleksander Wat. Dziennik hez samogłosek

4. Śmierć - to ciągłego postępu chorąży,
Który na nowe świat prowadzi tory,
Wschodzącym kielkom usuwa zapory
[z rzeczą istot w nieskończoność dąży.

Adam Asnyk, cykl „Nad głębiami”

5. Byle garnek, byle gwóźdź jest trwalszy od naszych miłości, nadziei i roz
paczy, od naszych cnót i grzechów... Nieomal wszystko, co nas otacza, ma
szanse przeżycia nas, razem z naszymi radościami i cierpieniami,

Jan Józef Szczepański, Rafa

6. Przerabiamy materię, wznosimy - warstwa po warstwie - tajemnicze budowle, z których galerii i komnat czas wypłukuje nieczystości naszego organicznego życia. Rośnie nieustannie rafa naszych tworów - domów, pałaców, świątyń, stołów, łóżek, obrazów, naczyń, pomników, maszyn. Z trwałości rafy, która kruszy się i wietrzeje z powolnością przypominającą erozję górskich łańcuchów, czerpiemy otuchę, zagrożoną nieustannie poczuciem znikomości naszych miękkich ciał, a także ulotności naszych uczuć i myśli. Ale nawet ta otucha nie jest pozbawiona odcienia grozy.

Jan Józef Szczepański, Rafa

7. Lękliwy stokroć umiera przed śmiercią
mężny kosztuje jej tylko raz jeden.

William Szekspir, Juliusz Cezar

8. Człowiek umiera niegotowy i niewykończony, w przypadkowym punkcie czasu i przestrzeni, bez zamknięcia rachunków, nie dobiegłszy do żadnej mety, w połowie zdania niejako, bez kropki i wykrzyknika, bez sądu...

Bruno Schulz

9. Idź dokąd poszli tamci - do ciemnego kresu
po złote runo nicości twoją ostatnią nagrodę

Zbigniew Herbert, Przesłanie Pana Cogito

10. Zło najstraszliwsze, śmierć, nie dotyka nas wcale, bo póki my jesteśmy,
nie ma śmierci, a kiedy jest śmierć, nie ma nas.

Epikur

11. Umierać musi, co ma żyć.

Stanisław Wyspiański, Noc listopadowa

12. Przez Ablowe zabijanie
weszła śmierć do naszych komór,
Już się od niej nie wymagam,
życie stało się konaniem,
czy to mór, czy nie mór, tyfus,
trąd, thrombosis, tumor

w tym konaniu będę drgał.

Aleksander Wat

- 13.1 bez podróży międzygwiazdnej mamy przeżycia coraz szybciej kawałonego czasu. W miarę upływu lat widzimy, że pół wieku to jest nic, potem, że i pięć razy tyle to byłoby nic.

Miron Białoszewski

14. Bo na tym świecie, Śmierć wszystko zmiecie.
Robak się łęgnie i w bujnym kwiecie -

Antoni Malczewski, Maria

15. Pytanie o śmierć jest zawsze pytaniem o życie. Szacunek wobec śmierci jest szacunkiem wobec żywego człowieka.

Michał Komar

16. Strach przed śmiercią musi być większy u tych ludzi, którzy boją się życia.

Zofia Nalkowska

17. Najważniejszy wieczór mego życia, gdy doświadczyłem wówczas myśli o śmierci, czując, że nie stanowi dla mnie żadnej różnicy, czy umrę jutro czy za trzydzieści lat; że wszystkie moje plany, wszystko znikłoby wobec śmierci i że muszę kochać biednych ludzi, tak szybko ginących wraz ze strzępami ich egzystencji.

Jean Paul

18. Widzę bezradność człowieka wobec Czasu i Śmierci. Wszystko jest kruche i przemijające. Stoimy na brzegu oceanu wołając w pustkę, jak tonący. Cisza zalega.

Bertrand Russell

19. (...) Byli inni przede mną. Przyjdą inni po mnie, albowiem życie wiekuiste, a śmierć płonna.

Wszystko jak sen wariata śniony nieprzytomnie -

Konstanty Ildefons Gałczyński, Serwus, madonna

20. Śmierć jest lekka. Tylko chwila przed zgonem jest straszna.
Jalu Kurek
21. Otchłań śmierci zostawia wierzącym nadzieję wspólnego życia na drugim brzegu, niewierzącym - wspólnej nicości, a zatem nadzieję jakiegoś wspólnego losu i połączenia się.
Henryk Sienkiewicz, Rodzina Połanieckich
22. (...) całe życie ludzkie, dzieje powszechne, wszelkie filozofie są w gruncie rzeczy tylko walką ze śmiercią: nieustanną, rozpaczliwą, zupełnie zrozumiętą i jednocześnie bezdennie głupią i bezcelową, bo z góry straconą.
Henryk Sienkiewicz, Rodzina Połanieckich
23. O śmierci nie warto myśleć, bo ona bez naszej pomocy o nas myśli.
Henryk Sienkiewicz, Quo vadis
24. Co dzień - gdy noc przeminie - rodzimy się na nowo;
i nic nam nie zostaje z czasu, który upłynął.
- To, co przeżyliśmy wczoraj, już jest obce, nie nasze:
życie, które istnieje, dziś się zaczyna.
- Nic mów więc nigdy, starcze, że tyle a tyle masz lat; te
lata, które odeszły, już nie są twoje.
- Palladas, Przemijanie*
25. Jedynym prawdziwie godnym człowieka pomnikiem jest zimna mogiła i drewniany krzyż.
Wasilij Rozanow
26. „Szczęście tkwi w pokonywaniu trudności” - mówi młodość.
„Szczęście leży w spokoju” - mówi śmierć.
„Wszystko przewyciężę” - powiada młodość. „Tak,
ale wszystko się skończy” - odpowiada śmierć.
Wasilij Rozanow
27. Być może przeżywamy całe życie, żeby zasłużyć na mogiłę.
Wasilij Rozanow

28. Jedno jest złe na świecie - to śmierć.

Stefan Żeromski, Popioły

29. Śmierć jest faktem, którego jeszcze nikt nie uniknął (...). I to jest nowa prawda, choć wydaje się być powszechnie znaną od początku świata. Skoro zaś śmierć jest tak powszechnym zjawiskiem, więc nie rozmyślać o niej należy, jak to czynią ludzie słabi i mniisi niewolniczego ducha, lecz zapomnieć i nigdy o niej nie myśleć. Jest to wróg, który wcześniej lub później przyjdzie i zamorduje każdego z nas. Należy mieć tyle honoru, żeby pogardzić tym wrogiem. (...) Bo bohaterstwo jest to nade wszystko pogarda śmierci.

Stefan Żeromski, Dzieje grzechu

30. Wnet zapomnienie o wszystkim przyjdzie na ciebie. [wnet zapomnienie wszystkich o tobie.

Marek Aureliusz

31. Nie służymy ludziom dla siebie, to wszechświat podejmuje pewne decyzje i na podstawie tych decyzji jedni ludzie żyją, a inni umierają. To surowe prawo, ale wszystkie stworzenia podporządkowują mu się z konieczności.

Philip K. Dick, Valis

32. Tam, gdzie jest śmierć, nie ma walki. Nic ma zwycięstwa ani ucieczki.

Wasilij Rozanow

33. Śmierć przewyższa nawet reguły matematyczne.
„Dwa razy dwa = zero”.

Wasilij Rozanow

34. Nie pytaj komu bije dzwon - bije on tobie.

Ernest Hemingway, Komu bije dzwon

35. Dowodem odwagi nie jest umrzeć, lecz żyć.

Vittorio Alfieri

36. Zabić można tylko ciało człowieka. Nic można zabić jego głosu.

William Faulkner

37. Budzę się w nocy. Czarna mgła
Przez uszy krętym cieknie szumem.
To czas mnie mija, czas mnie pcha,
Tkniętego śmiercią, bezrozumem.
(.....)
Odrąćcie mnie! Weź prostą żerdź I
pchnij topielca na głębinę. W nurt
ostateczny, w pełną śmierć, Na wznak,
bez ruchu niech popłynę.
(.....)
Zasypiam znowu. Wracam we śnie,
Odwrotnie, wstecz, do źródła płynę.
Rano się pytam: Byłem? Gdzie?
Wracam - czy wchodzę na głębinę?

Kazimierz Wierzyński, Śmierć nocna

38. (...) krzyczą o życiu namiętnie
nie wierzą że jest brzeg

Ja chcę nie wierzyć i nie chcę wierzyć mały poszarpany kruk

którego psy rozdarły
śmierć chodzi ona do mnie mówi szeptem gorącym
zdaje się z obrazu złotego dna wychodzi Bóg schyla
się nade mną umarłym i krukiem

zdychającym

Józef Czechowicz, Śmierć

39. Śmierć jest sprawą równie naturalną, jak ślub albo chrzciny.

Stefan Żeromski

40. Śmierć - jedyna przjemność, której nie można odczuć.

Karol Irzykowski

41. Przyjdzie śmierć i będzie miała twoje oczy.

Cesare Pavese

42. Non omnis moriar. Nie wszystek umrę.

Horacy

43. Wielka jest śmierć, jesteśmy w jej mocy
z uśmiechem na ustach.

Rainer Maria Rilke

44. Boimy się nie śmierci, lecz wyobrażenia, jakie mamy o śmierci.

Seneka

45. (...) umarł, kto śmierci się boi.

Teofil Lenartowicz

46. Odejdź łagodnie. Łagodny bowiem jest i ten, kto cię zwalnia.

Marek Aureliusz

47. (...) Nie umie nawet tego,
co bezpośrednio łączy się z jej fachem:
ani grobu wykopać,
ani trumny sklecić
ani sprzątnąć po sobie.
Zajęta zabijaniem,
robi to niezdarnie,
bez systemu i wprawy.
Jakby na każdym z nas uczyła się dopiero.
(.....)
Kto twierdzi, że jest wszechmocna, sam
jest żywym dowodem, że wszechmocna
nie jest!
(.....)
Śmierć
zawsze o tę chwilę przybywa spóźniona.

Na próżno szarpie klamką
niewidzialnych drzwi. Kto ile
zdążył, tego mu cofnąć nie
może.

Wisława Szymborska, O śmierci bez przesady

48. Ach, gdybym wiedział, że śmierć jest zapomnieniem... A jeżeli nie jest?...
Nie, w naturze nie ma miłosierdzia... Czy godzi się w nędzne ludzkie serce
włać beźmiar tęsknoty, a nie dać nawet tej pociechy, że śmierć jest nicością?
Bolesław Prus, Lalka
49. Śmierć nie rzuca się na odważnych; staje tylko naprzeciw nich jak zły pies
i patrzy zielonymi oczyma: czy nie zmrużą powieki.
Bolesław Prus, Lalka
50. Śmierć nie jest aktem jednorazowym, chwilowym, lecz procesem bardzo
przewlekłym.
Fryderyk Engels
51. Ktokolwiek mówi, iż się śmierci nie lęka, kłamie.
Ignacy Krasicki
52. Przez całe życie należy się uczyć żyć - i co może jeszcze bardziej cię zdi
wić - przez całe życie należy się uczyć umierać.
Seneka, Myśli
53. Wszytcy ludzie, posłuchajcie,
Okrutność śmirci poznajcie! -
Wy, co jej niszcz nie macie,
Przy skonaniu ją poznacie.
Bądź to stary albo młody,
Żądny nie ujdzie śmiertelnej szkody.
Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią
54. Śmierć: świat minus jednostka.
Stefan Napierski
55. Śmierć jest to podróż nad wszystkie podróże.
Antoni Lange, Rozmyślania
56. Trzeba umrzeć dumnie, skoro żyć dumnie już dłużej nie można.
Friedrich Nietzsche

57.... Cóż w tym niezwykłego, że umiera człowiek, którego całe życie nie jest niczym innym jak tylko drogą ku śmierci?

Seneka, Myśli

58. Każdy człowiek ustosunkowuje się do śmierci tak, jak gdyby był tym jedynym, a przynajmniej pierwszym, który ma umrzeć.

Stanisław Czosnowski

59. Wszystko pochłonie śmierć, żyje się po to, by umrzeć.

Mikołaj Gogol

60. Nieustanne myślenie o śmierci kształtuje naszą duszę i dodaje nam sił do życia.

Mikołaj Gogol

61. Śmierć nam nie straszna, złe życie straszniejsze,
Śmierć to marzenie nasze najpiękniejsze
Dla niej i za nią.

Teofil Lenartowicz

62. Wy, co się stałym szczęściem chlubicie,
Drzyjcie! śmierć sroga niezmeńczona w trudzie
Wydrze wam wszystko - bo wam wydrze życie.
Nic wiercie szczęściu waszemu, o ludzie!

Kami Sienkiewicz, Śmierć

63. Śmierć znaczy ostatnią sekundę istnienia człowieka i będzie to sekunda zawsze ostatnia, bez względu na to, w którym miejscu stoją wskazówki zegarów i co jest napisane na kartkach kalendarza.

Krzysztof Wolicki

64. Śmierć wydaje się nam straszna a nieśmiertelność pożądana, ponieważ jesteśmy śmiertelni. Gdybyśmy byli nieśmiertelni, straszną wydałaby się nam nieśmiertelność, a pożądaną śmierć.

Henryk Elzenberg

65. Niektórzy ludzie tak bardzo boją się śmierci, że nigdy nie zaczynają naprawdę żyć.

H. von Dyke

66. O najmówniejsza i najmocniejsza Śmierci! Przekonujesz tego, który nie słucha żadnych rad. Czynisz to, czego nikt nie ośmiela się uczynić. Człowieka, któremu schlebia cały świat, ty zeń wrywasz i wystawiasz na wzgardę. Ty całą rozbuchaną wielkość, pychę, okrucieństwo i ambicję ludzką zmieścić potrafisz pod krótkim słowy - Hic jacet: tu leży.

Walter Raleigh

67. Wszystko mija - przechodzi -

Oddała się - zaciemnia -
Na mgławej płynie łodzi
Ku morzu zapomnienia —

Traci się radość zdarzeń
I ból się z wolna leczy -
Zostaje tylko, jak stygmat z oparzeń,
Smutek tych rzeczy.

Władysław Orkan, Wszystko mija...

68. Śmierci, byłaś nam dawniej, jak szkielet spróchniały,

Ohydną i ponurą;

Dzikość i groza były twą naturą; Twoje rozwarte
usta nie śpiew, lecz jęk znały.

(.....)

Lecz odkąd pokraśniało twe oblicze szpetne

Od krwi Odkupiciela,

Stałaś się wdzięczna i pełna wesela, Cenna i
pożądana niczym skarby świetne.

(.....)

Gotowiśmy więc umrzeć, bo śmierć jest po trochu
Snem; doczesną połowę Ufnie składamy w wierny
grób i głowę Wspieramy o poduszki z puchu czy
też z prochu.

George Herbert, Śmierć

69. Że mija? I cóż, że przemija?
Od tego chwila, by minęła,
Zaledwo moja, już niczyja,
Jak chmur znikome arcydzieła.

Leopold Staff, Chwila

70. Śmierć przygląda się tobie, pocieszna Ludzkości!
I - jak ty - na swe ciało zlewając wonności,
Miesza swoją ironię z obłąkaniem twojem.

Charles Baudelaire, Danse macabre

71. Nirwano, zstap!
Cichymi kroki kwiaty depcz,
Nieporuszoną, bladą twarz Na
naszej drżącej piersi złóż I
pochyłona cicho szepcz, Że nas
pogrążasz w czarną głąb, Że nie
zaznany sen nam dasz I nicość ciał
-I nicość dusz.

Edward Leszczyński, Hymn do Nirwany

72. O, przyjdź jesienią -
Wdziej szatę lekką, białą, zwiewną,
Pajęczą;
(.....)
i dłonie
twe przejrzyste, miękkie, woniejące
Na cierpiące
Połóż mi skronie -
o Śmierci! ...

Stanisław Korab-Brzozowski, O przyjdź

73. Już prawie rozumiem:
żeby prawdziwie żyć,
trzeba mocno trzymać się śmierci

Ona jest jedynym
punktem stałym
wydrążonym
w moim oku
tajemniczą
dziurą w kosmosie
w którą nawet gwiazdy wpadają,
głodne jak pszczoły...

Zbigniew Jankowski, Śmierć

74. Człowiek może żyć jak zwycięzca, lecz musi umrzeć jako człowiek.

Feliks Feldheim

75. Śmierć zwalnia nas od wszelkich zobowiązań.

Michel de Montaigne

76. My wszyscy brodzimy w mroku śmierci i co chwila jakaś głowa zanurza się w ów mrok.

Henryk Sienkiewicz, Quo vadis

77. Cóż jest w tej cichej śmierci okropnego? Czemu
Lękamy się tej ziemi, co nam czoło płami,
I snu z założonymi na piersiach rękami?

Juliusz Słowacki, Mazepa

78. O śmierci! Wydawałaś mi się tak piękną, tak ponętą, kiedy wabiłaś mię ku sobie - a teraz, gdy chcę się zbliżyć, stajesz się coraz straszliwszą. Siedzisz tam na moim łóżku, kościana, straszna, całun przegniły, co z trupich ramion spadł, cuchnie, a puste doły twych oczu patrzą jak otchłań, jak przepaść. Już nie wzywasz mnie, ale czekasz na moje wezwanie. Przyjdiesz. (...) Kościane twoje ręce owiną mi głowę, cuchnący twój całun padnie mi na oczy, z chrzęstem szkieletu przysuniesz się ku mnie.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Melancholia

79. W każdej chwili żywota jesteśmy w przededniu mogiły,
Jako wieczysty więzień, co kosy czeka śmiertelnej:

Czuwaj! Przygotowany bądź - i wszystkie siły
Zbieraj, byś stanął wobec niej - nieskazitelny.

Antoni Lange, Rozmyślania

80. Zmarli opuszczają nas, ale i my ich opuszczamy.

Henryk Sienkiewicz

81. Wszystkich czeka jedna noc i raz przebyć trzeba drogę śmierci.

Horacy

82. Umrzeć jest to skończyć życie, zacząć żyć jest to zacząć umierać.

Stefan Witwicki

83. Przeciwno mocy śmierci nie ma ziół w ogrodach.

Maksyma rzymska

84. Każde miejsce jest dobre na śmierć, byle tylko mieć życie jak się patrzy.

Joseph Conrad

85. zawsze kiedy chcę żyć krzyczę
gdy życie odchodzi ode mnie
przywieram do niego
mówię - życie
nie odchodź jeszcze (...)
- jak gdyby życie było kochankiem
który chce odejść
wieszam mu się na szyi
krzyczę
umrę jeśli odejdzie

Halina Poświatowska

86. Wśród wielu zajęć
bardzo pilnych
zapomniałem o tym
że również trzeba
umierać

lekkomyślny
zaniedbałem ten obowiązek lub
wypełniłem go
powierzchownie

od jutra
wszystko się zmieni
zacznę umierać starannie
mądrze optymistycznie
bez straty czasu

Tadeusz Różewicz, Wśród wielu zajęć

87. Bije zegar godziny, my wtedy mawiamy:
„Jak też czas szybko mija!” - a to my mijamy.

Stanisław Jachowicz

88. Kochaj cierń, co dolega, i kamień, co nuży.
Jakże ci słodki będzie kiedyś kres podróży!

Leopold Staff, Kamień i cierń

89. Trzeba (...) w każdym momencie być gotowym na pocisk śmierci (...). A wreszcie trzeba śmierć ponieść. Ta jest droga poznania, wielce trudna dla nas śmiertelnych (...).

Stefan Żeromski, Róża

90. Śmierć jest odpoczynkiem, końcem znoju życia, jest ucieczką przed tym wszystkim, co człowieka gnębi. Gdy świat odpycha, wówczas tylko śmierć pociąga.

Antoni Kępiński

91. Każdy człowiek, nawet najskromniejszy, zostawia ślad po sobie. Nie da się więc człowieka zamknąć w granicach jego narodzin i śmierci; jego życie zahacza o przeszłość i sięga w przyszłość.

Antoni Kępiński

92. Śmierć jest zagładą własnego świata, a tym samym całego świata.

Antoni Kępiński

93. Śmierć stanowi nowe narodziny i jest przejawem i manifestacją spotęgowanej siły wyższego życia.
Johann Gottlieb Fichte
94. Śmierć jest nagrodą życia.
Jean Giraudoux
95. Bo przed śmiercią się zaden uchronić nie może, i pierzchliwemu prędkość nie pomoże.
Jan Kochanowski
96. Nie dlatego najsmutniejszy jest zgon, że wraz z nim wszystko się kończy, lecz dlatego, że po nim nic się nie zaczyna.
Tadeusz Kotarbiński
97. Nie ma we mnie żadnej myśli, w którą nie zostałyby wrzeźbiona śmierć.
Michał Aniol
98. Łatwiej znieść śmierć bez myśli o niej niż myśl o śmierci bez niebezpieczeństwa.
Blaise Pascal
99. Śmierć jest spokojem, ale myśl o śmierci jest mącicielem jakiegokolwiek spokoju.
Cesare Pavese
100. Śmierć dlatego przychodzi w końcu życia, żeby łatwiej było do niej się przygotować.
Koîma Prutkow
101. Śmierć to samotność i wolność ostatnia.
Leopold Staff
102. Zaszczytna śmierć lepsza od haniebnego życia.
Tacyt

103. W życiu najwięcej wysiłku kosztuje przyzwyczajenie się do śmierci.
Elias Canetti
104. Oto staje się to, co miało się stać.
Oto staje się to, co jeśli nastąpi więcej się nie odstanie. Oto zbliża się
kres bezkresu zbiorowiska wód podziemnych, naziemnych i
śródziemnych.
Oto zbiorowisko jakim jest życie rozbraja nas z ostatniej broni - życia.
Eugeniusz Orłow
105. Ludzie boją się śmierci, bo nie umieją cenić życia. Ludzie boją się śmierci,
bo nie wiedzą, że tak przepyszne zjawisko, jak życie, może trwać tylko
krótko, inaczej utraci swą wartość - i znuży.
Janusz Korczak
106. Ludzie czują i rozważają śmierć pod kątem końca, a jest ona tylko dal-
szym ciągiem życia, innym życiem. Jeśli nie wierzysz w duszę, musisz
przecież uznać, że ciało twoje żyć będzie jako trawa zielona, jako obłok.
Jesteś przecież wodą i prochem.
Janusz Korczak
107. Doprawdy, Szlachetni, nie to jest rozpaczą,
Iż zapominamy naszych pięknych zmarłych.
Śmiertelny smutek,
Rozłąka jest w tym,
Iż Oni o nas wcześniej zapomnieli.
Stanisław Gmchowiak
108. Człowiek, którego myślami rządzi śmierć, niezależnie od tego, w jakim
stopniu to sobie uświadamia, nie jest bynajmniej czymś w rodzaju
nieszczęśnika. Śmierć nadaje życiu zupełnie specyficzny koloryt i to
całkiem wystarczy, jej obecność nie ma na celu wywoływania lamentu,
lecz uświadomienie sobie absurdałności życia.
André Malraux

ŚWIAT

1. Żyjemy na najlepszym z możliwych światów.

Gottfried Wilhelm Leibniz

2. Ten świat (...) bardzo jest niedoskonały i pełen usterek (...) to jedynie pier wsza, z gruba ciosana próba, którą podjęło niedorosłe jakieś bóstwo i zarzu ciło następnie, zawstydzone kalekim swym wyczynem, wytwór zgrzybiałości i dziecinnienia jakiegoś bóstwa w podeszłym już wieku (...).

David Hume

3. A jeżeli nie ma podszewki świata
Jeżeli drozd na gałęzi nie jest wcale znakiem
Tylko drozdem na gałęzi, jeżeli dzień i noc
następuje po sobie nie dbając o sens I nie ma
nic na ziemi, prócz tej ziemi?

Czesław Miłosz

4. Świat jest jakby pomostem: możemy z niego korzystać, możemy go przejść, ale nie radzę ci na nim budować domu.

Przysłowie indyjskie

5. Świat spoczywa na paru bardzo prostych wyobrażeniach, tak prostych, że muszą być prastare. A między innymi spoczywa głównie na wierności.

Joseph Conrad

6. Każda epoka tęskni za jakimś piękniejszym światem.

Huizinga

7. Świat trwa w wiecznym niepokoju i ... dzięki temu istnieje.
Wasilij Rozanow
8. Wszechświat jest wędrówką.
I kiedy zamilkną kroki - świat przestanie istnieć.
Wasilij Rozanow
9. Nauczcie się skorupy świata, zanim wyruszyście szukać jego serca.
Zbigniew Herbert
10. Świat jest podobny do amatorskiego teatru, więc nieprzyzwoicie jest pchać się w nim do ról pierwszych, a odrzucać podrzędne,
Bolesław Prus
11. Na świecie nic się nie zaczyna i nic się nie kończy.
Fiodor Dostojewski
12. Gdyby na świecie wszystko działo się rozumnie, to nic by się nie działo.
Fiodor Dostojewski
13. Wszystko się dziwnie plecie
Na tym tu biednym świecie;
A kto by chciał rozumem wszystkiego dochodzić, I
zginie, a nie będzie umiał w to ugodzić.
Jan Kochanowski, Pieśń IX
14. Wolę świat, w którym wszystko trzeba budować od nowa, niż ten, w którym trzeba przyjąć wszystko jako nieodwracalne dziedzictwo.
Curzio Malaparte
15. Wszystko tu nie do rzeczy na tym naszym świecie,
Bogaty ubogiego ciemnie i gniece;
Cnota nie ma nagrody, a występki kary, Stępione
prawa patrzą na zbrodnie przez szpary;
Tomasz Kajetan Węgierski

16. Świat jest zły i jeszcze mu się to ułatwia.
Franz Kafka
17. Chciałem zmienić świat. Doszedłem jednak do wniosku, że mogę jedynie zmienić samego siebie.
Aldous Huxley
18. Współczesnemu światu potrzebna mądrość kontemplacji, jeśli ma się uratować, a nie zginąć w szumie liści sezonowych mądrości.
Stefan Wyszyński
19. Smutno na tym świecie, panowie.
Mikołaj Gogol
20. Nie człek kręci świata kołem,
Koło świata idzie po niem!
Wincenty Pol
21. Ten świat jest światem dzikich burz, które poskramia muzyka piękna,
Rabindranath Tagore
22. Nic przyszliśmy na świat tylko po to, by umrzeć.
Yannis Ritsos
23. Świat stworzony jest przez poetę dla marzyciela.
Oscar Wilde
24. Ludzie, którzy zmienili świat, nigdy nie osiągnęli tego przez zmianę urzędników, aie zawsze wlewając nowego ducha w naród.
Napoleon Bonaparte
25. Świat idzie naprzód tylko dzięki tym, którzy się temu sprzeciwiają.
Johann Wolfgang Goethe
26. Ze świata tego każdy ma tyle, ile sam sobie weźmie,
Giovanni Boccaccio

27. Świat należy do entuzjastów, którzy umieją zachować zimną krew.
Julian Tuwim
28. Kto cały świat umiłował,
Ten i cały świat posiada.
Kazimierz Brodziński
29. Trzeba być wariatem,
Aby chcieć świat przerabiać, walczyć z całym światem.
Aleksander Fredro
30. Moją Ojczyzną jest cały świat.
Alighieri Dante
31. Świat jest tylko błękitną wklęsłością chińskiej filiżanki.
Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy)
32. Świat dźwiga na barkach nie Atlas, ale kobieta i czasem igra nim jak piłką.
Henryk Sienkiewicz
33. Potrzeba świat brać, jak jest, nic jak go sobie pustelnik lub filozof jaki
całkowity czy połowiczny życzy, wystawia lub układa.
Aleksander Dunin Borkowski
34. Wszystko na świecie jest złudą, wszystko wydaje się inne, niż jest w istocie.
Mikolaj Gogol
35. Świat jest twardy zarówno w tym, co pamięta, jak i w tym co zapomina.
J. Conrad-Korzeniowski
36. Świat jest sumą tego, co przeminęło.
Novalis
37. Jeśli potrafisz zachować zimną krew, kiedy wszyscy tracą głowę, świat
należy do ciebie.
P. Kipling

38. Jedyna godna rzecz na świecie: twórczość. A szczyt twórczości to tworze
nie siebie.

Leopold Staff

39. (...) Piękny cały świat
Piękny wzdłuż i wszerz,
Piękny każdy kwiat,
Każdy ptak i zwierz. (...)
Świat jak jeden cud
Piękny wszerz i wzdłuż.

Adam Asnyk, Różowa chwilka

40. Ale ani siebie, ani świata nie zdołamy zbadać; możemy się tylko przyjrzeć
światu i sobie samym, w tym świecie umieszczonym. Tyle akurat jest dla
nas naturalne, normalne, konieczne. Jako istoty skończone nie zdołamy
nigdy zrozumieć najdalszej przeszłości i najodleglejszej przyszłości.
Wzdłuż, wszerz i w głąb ani nie osiągniemy, ani sobie pojąć o tym nie
wytworzymy. Jako małe ułamki i okrucy możemy jedynie cząstkę
prawdy badać.

Adolf Dygasiński

41. Świat hołduje marności
[wszystkie ziemskie włości; To
na wieki nic minie, Że mama
marność słynie.

Daniel Naborowski, Marność

42. Ten świat jest absurdem.

Albert Camus

43. Gdybym był obecny przy tworzeniu świata, dałbym trochę pożytecznych
wskazówek do jego lepszego urzędzenia.

Alfons x Mądry

44. Świat jest tak urządzony, że jedna rzecz znajduje się na jednym końcu,
druga zaś, która powinna znajdować się tuż obok, na przeciwnym.

Johann Wolfgang Goethe

45. Świat jest jak muzeum i każdy człowiek może w nim odegrać jedną z trzech ról: artysty, zwiedzającego lub strażnika.

Gilbert Cesborn

46. Świat jest pełen niesprawiedliwości. Bankier może napisać zły poemat i nic. A niech tylko poeta spróbuje wypisać zły czek.

Thomas Stearns Eliot

47. Światu zagraża niebezpieczeństwo, albowiem ludzie zaczęli rządzić naturą, zanim nauczyli się rządzić sobą.

Albert Schweitzer

48. Świat nie miał początku i nie będzie miał końca. Ruch jest wieczny, tak jak i czas, który go mierzy: pojęcie terażniejszości zawiera pojęcie przeszłości i przyszłości.

Arystoteles

49. (...) Świat Cię smuci, płochy szyderca?
Serce Twe - cierpiąc - żal czuje doń,
Lecz światu ... trzeba tak serca!

Aureli Urbański, Błędnej dziewczeczce

50. (...) Spójrzcie, ile to cudów na tym świecie! ...
- Prawda, świat piękny, warto na nim pożyć,
Byle człek zawdy miał co w gębę włożyć.

Władysław Orkan, Patrzenie Wojciechu

51.- To tak jak w teatrze... Dekoracje... Świat nas oszukuje, że jest...
Popatrzeć, to świeci... Zamknąć oczy, to szumi i krzyczy... Zatkanąć uszy, to pachnie... Zwodzi nas... Zwrócić do niego uwagę, to jest... Odwrócić się, to parska śmiechem i gaśnie.

Tadeusz Rittner, Przyjaciół Janka

52. (...) na świecie,
gdzie rządzi głupstwo i moc czarta,
kędy żarłocznych pełno trzód,

trza nam, gwali nas i luda,
uczynić z serca pług i miecz i
godzić sercem, gdzie się uda i
orać sercem w twardej roli.

Karol Huber Rostworowski, Judasz z Kariothu

53. Świat jest oceanem szczęścia - to wiadomo. Wszyscy, którzy pływają po nim, są bardzo zadowoleni i - mają słusność.

Bolesław Prus

54. Świat jest pięknym dzwonem, grzechocze, ale nie dźwięczy.

Johann Wolfgang Goethe

55. Świat ten cmentarzem z łez, ze krwi i błota,
Świat ten, jak wieczna każdemu Golgota!

Zygmunt Krasiński

56. Świat: dzieło zhańbione Boga,
Doskonałości ruina.

Leopold Staff, Prośba

57. A może świat jest wielką sypialnią, w której wszyscy śnią sen o rzeczy wistości.

Leszek Kumor

58. Świat cały jest obszernym pamiątek smętarzem -
Człowiek jedną literą w nagrobkowym rymie -
Serce człowieka wspomnień współbraci ołtarzem -
Na nim kreślę moje imię.

Edmund Wasilewski

59. O! świat. Stary świętoszek, co się zawsze złości,
Pobożnie złe podwaja, a dobra zazdrości.

Aleksander Fredro

60. Idziesz przez świat i światu dajesz kształt przez twoje czyny.
Spójrz w świat, we świata kształt, a ujrzysz twoje winy.
Stanisław Wyspiański
61. Świat poprawiać - zuchwałe rzemiosło.
Ignacy Krasicki
62. Taki to świat! Niedobry świat!
Czemuż innego nie ma świata?
Bolesław Leśmian
63. Podobien ten świat do lichego kłaku
Miętkich paczezi wrzuconych w płomienie,
Tak wszystko zginie, gdy leda wiatr wienie.
Zbigniew Morsztyn
64. (...) świat ziemski bajka ślicznie napisana,
Która się kończy morałem.
Antoni Górecki
65. I świat jest stary jak świat.
Leopold Staff, Ars
66. (...) Świat nie jest ani dobry, ani zły. Jest na pewno piękny, bo gdyby nie
był piękny, nie istniałaby sztuka i miłość.
Stanisław Dygat
67. Świat nie jest, świat się wiecznie zaczyna.
Julian Przyboś
68. Świat jest namiętnością, jest także wolą, ale nie mądrością.
Henri Frederic Amiel

TOTALITARYZM

1. Wielkie totalizmy same uprawiają bandytyzm w majestacie prawa (...) Totalizmy miały dokonywać rabunku honoru, wolności mienia, a nawet życia, nie pozostawiając żadnego wyboru ani ofiarom, ani nawet bandytom.

Andrzej Szczypiorski, Początek

2. Nie ma okrutniejszej tyranii od tej, która się spełnia w cieniu prawa i pod sztandarem sprawiedliwości.

Monteskiusz

3. Pojęcie totalitaryzmu wskazuje na system sprawowania władzy, w którym władza, dążąc do poddania sobie całego człowieka, przedstawia samą siebie jako wyraz siły rządzącej całą rzeczywistością i z tego tytułu rości sobie pretensję do stosowania wszelkich możliwych środków przemocy wobec przeciwnika.

ks. Józef Tischner

4. Gdzie rządzi siła, tam bezsilne prawo.

Menander

5. Nie umie być władcą, kto karze wszystkich śmiercią.

Seneka Młodszy

6. Być może jutro ludzie będą się mordować i torturować nawzajem wskutek pragnienia, aby wygnać ze świata ostatni ślad przemocy i niesprawiedliwości.

James Bunham

7. Dyktatura to państwo, w którym wszyscy boją się jednego, a jeden wszystkich.
Alberto Moravia
8. Przemoc fizyczna jest bronią, przy pomocy której głupota i nikczemność może zawsze pokonać i zniszczyć rozum i cnotę.
George Bernard Shaw
9. Zwykłym usprawiedliwieniem sprawców nieszczęścia ludu jest to, iż zyczyli im jak najlepiej.
Luc de Clapiers de Vauvenargues
10. Na wszystkich dyktatorach, despotach i tyranach odbywa się za ich życia gwałtowne dodawanie zasług, a po śmierci równie gwałtowne odej mowanie.
Aleksander Świątochowski
11. Jeszcze nigdy ludzkość nie żyła w takim lęku jak obecnie - i nigdy nie miała po temu tylu powodów.
Bertrand Russell
12. Każda dyktatura ma tylko jeden cel: utrwalenie swej władzy.
Michał A. Bakunin
13. Każda rzecz ma dwie strony. Fanatycy widzą tylko jedną.
R. Schutzhach
14. Moc tyranii leży nie w dłoni bezsilnego władcy, lecz w niemocy jego niewolników.
Stefan Żeromski
15. Wobec despoty wszyscy są równi, mianowicie - równi zeru.
Fryderyk Engels
16. Despota jest najplodniejszym ojcem i najtroskliwszym wychowawcą łotrów.
Aleksander Świątochowski

17. Tak jak zasadą rządu despotycznego jest lęk, tak celem jego spokój, ale to nie jest spokój, to cisza owych miast, w których mury wkracza nieprzyjaciel.
Charles Louis Montesquieu
18. Są ludzie, którzy tyranizują nas samym tylko faktem swego istnienia. Na próżno odgradzamy się od nich setkami kilometrów, nic nie pomoże.
Louis Aragon
19. Tyrani są podobni świni - podejrzliwi i ciągle w strachu. Wiedzą bowiem, że tak jak świnie, tak i oni dłużni są wszystkim własne życie.
Ezop
20. To jest obyczaj tyranów żądać, aby ich wola zastąpiła miejsce słuszności.
François Rabelais
21. Kto wszystkim straszen, wszystkich się bać musi.
Mikołaj Rej
22. Człowiek stosujący przemoc jest większym niewolnikiem od tego, który cierpi z jej powodu.
Lew Tolstoj
23. Tyranem, kto surowszy jest od prawa.
Luc de Clapiers de Vauvenargues
24. potwór Pana Cogito
pozbawiony jest wymiarów
(...)
trudno go opisać
wymyka się definicjom
(...)
dowodem istnienia potwora
są jego ofiary
Zbigniew Herbert, Potwór Pana Cogito

25. Nie trzeba sztuki ani wiedzy, aby być tyranem. Rządy, które polegają na przelewaniu krwi, nie wymagają mądrości ani zręczności; prowadzą do mordowania tych, którzy staną na zawadzie naszym ambicjom. Człowiek z natury okrutny morduje bez wysiłku i bez wahania. To najohydniejszy i najpospolitszy sposób utrzymywania władzy lub jej rozszerzania.

Jean de la Bruyère

26. Komunizm jest najbardziej bezpośrednim i najbardziej gwałtownym wrogiem demokracji. Jest on naturalnym sprzymierzeńcem władzy absolutnej. Republika jest zdrowiem naturalnym i komunizm jest tu rakiem.

Andrzej Bobkowski

27. Cezaryzm dawnych wieków, który zawsze pojawia się w historii w zarysach cywilizacji i w ostatniej fazie ich upadku podlega obecnie wyraźnej ewolucji. Odradza się on dzisiaj pod nazwą komunizmu. Ten nowy wyraz absolutyzmu Państwa będzie na pewno najtwardszą formą cezaryzmu, ponieważ będąc bezosobowym, uniknie on wszystkich motywów obawy, jakie hamują najgorszych tyranów.

Andrzej Bobkowski

28. Postanowiłem wrócić na dwór cesarza
jeszcze raz spróbuję czy można tam żyć
[.....]
gdy wrócę (...)
będę bił brawo odmierzoną porcją
uśmiechał się na uncję marszczył brwi dyskretnie
nie dadzą mi za to złotego łańcucha
ten żelazny wystarczy
(...)
trzeba będzie na nowo ułożyć się z twarzą
z dolną wargą by umiała powściągnąć pogardę
z oczami aby były idealnie puste
z nieszczęsnym podbródkiem zającym mej twarzy
który drży gdy wchodzi dowódca gwardii
(...)
cesarz zresztą (...)

to w gruncie rzeczy człowiek tak jak wszyscy i
już bardzo zmęczony sztuczkami z trucizną

Zbigniew Herbert, Powrót prokonsula

29. Okrutne twarze stalinowców. Chamskie gęby Marca. Przeżalone gęby
Sierpnia. Pyszałkowate gęby Grudnia. Święta polskość bluźniercza (...) a
hodowała szpiclów i donosicieli, karierowiczów i ciemniaków, oprawców
i łapowników (...) u obcych klamek się wieszała, składała wiernopod-
dańcze pocałunki na dłoniach tyranów.

Andrzej Szczypiorski, Początek

WŁADZA - WŁADCA

1. Atrybuty władzy można by ująć między innymi w trzy punkty:
odpowiedzialność, samotność i zależność.
Antoni Kępiński
2. Władza, która opiera się na niesprawiedliwości nie może być trwała.
Demostenes
3. Ukryte uczucie potęgi bywa nieskończenie rozkoszniejsze niż jawna
władza.
Fiodor Dostojewski
4. Machina władzy łamie kości każdemu, kto się przed nią ugina lub nie przyj-
muje jej z miłością, jak panna oblubieńca.
Wasilij Rozanow
5. Nic nie daje takiej władzy nad ludem jak zabobon.
Paul Thiry Holbach
6. Jakże zgubne jest wmawianie królom, że tylko Boga mają się bać, kiedy
działają na szkodę ludów.
Paul Thiry Holbach
7. Ludzie rządzący chcą dokonać rzeczy niemożliwej: naprawiać zło złymi
czynami.
Lew Tolstoj
8. Do władzy, podobnie jak do cerkwi, odnosić się można albo z nabożeństwem
albo z odrazą.
Lew Tolstoj

9. Demoralizacja sprawujących władzę jest tym silniejsza, im nowsza.
Lew Tolstoj
10. Władca, który nie króluje w sercach swych ludów, jest niczym.
Napoleon Bonaparte
11. Jestem raz lwem, raz lisem. Cała tajemnica rządzenia polega na tym, aby wiedzieć, kiedy trzeba być jednym lub drugim.
Napoleon Bonaparte
12. Człowiek stworzony do rządzenia nie widzi wcale osób, widzi tylko sprawy, ich wagę i skutki.
Napoleon Bonaparte
13. Słabość nigdy na nic się nie zda. Rządzić można tylko siłą i przez siłę.
Napoleon Bonaparte
14. Władza nad drugim człowiekiem jest jedną z najsilniejszych i najmniejbezpieczniejszych ludzkich żądz.
Antoni Kępiński
15. Przyjąć raczej trzeba, że władza nie od Boga, ale od szatana pochodzi.
Antoni Kępiński
16. Zmieniają się religie, ideologie, ustroje, lecz żądza panowania trwa, jest wieczna i wiekuista.
Antoni Kępiński
17. Za wszystkie głupstwa królów płacą ich narody.
Horacy
18. Niewolnik ma jednego pana. Człowiek ambitny ma ich tylu, ilu jest ludzi potrzebnych mu do zrobienia kariery.
Jean de la Bruyère
19. Ten co jest naszym panem, jest i wrogiem naszym.
Jean la Fontaine

20. Władcy o wiele więcej starają się, aby zdobyć dla siebie nowe obszary godziwymi lub niegodziwymi środkami, niż żeby dobrze rządzić tym, co już zdobyli.

Tomasz Morus

21. Niegodziwi pochlebcy, najbardziej złowrogi dar, jakim władców karze niebios wyrok srogi.

Jean Baptiste Racine

22. Dwaj ubodzy na jednym łożu się nie zgodzą, dwaj monarchowie w jednym państwie się nie zmieszczą.

Saadi z Szirazu

23. Władcy są śmiertelni, państwo jest wieczne.

Tacyt

24. Powodzenie złych królów nieszczęściem jest dla narodów.

Luc de Clapiers de Vauvenargues

25. Ta władza naprawdę jest silna, której posłuszni ludzie są weseli.

Tytus Liwiusz

26. Im kto jest potężniejszy, tym bardziej umiarkowanie powinien korzystać z władzy.

Tytus Liwiusz

27. Ci, którzy tron zawdzięczają szczęściu, dochodzą doń bez wielkiego trudu, ale z wielkim tylko trudem mogą się na nim utrzymać.

Niccolo Machiavelli

28. Z władzą nie można flirtować. Trzeba ją poślubić.

André Malraux

29. Władza absolutna wywołuje u człowieka rozpełtanie najgorszych instynktów.

André Maurois

30. Panować nad sobą - to najwyższa władza.

Seneka Młodszy

31. Tylko słaby doświadcza czynem swego władztwa.

Leopold Staff

32. Nie ma rozkoszniejszego oszołomienia nad to, które daje nieograniczona władza.

Aleksy Tolstoj

33. Jeśli będziecie żądać tylko posłuszeństwa, to zgromadzicie wokół siebie samych durniów.

Empedokles

34. Oświecony władca powinien się trzech rzeczy obawiać. Po pierwsze tego, że zajmując miejsce zaszczytne niczego nie usłyszy o swych błędach. Po drugie tego, że odnosząc sukcesy stanie się zbyt pewny siebie. Po trzecie zaś, że poznawszy wreszcie metody rządzenia nie będzie umiał ich zastosować.

Z Han-szy Waj-szuanu

35. Gdy władca na urzędy wnosi prawych, a oddala od siebie nieprawych, wówczas lud staje się uległy. Gdy zaś wynosi on na urzędy nieprawych, a oddala od siebie prawych, wówczas lud uległy nie będzie.

Konfucjusz

36. Kto nie umie służyć, temu nie wolno panować; kto nie umie się cieszyć z cudzych sukcesów, ten gwiździe na interesy społeczeństwa i temu nie wolno powierzać społecznych spraw.

Antoni Czechow

37. Można panować siłą, ale nigdy samą tylko zrzecznością.

Luc de Clapiers de Vauvenargues

38. Czyż z rządzeniem nie jest trochę jak z reżyserią w teatrze? Gdy jest źle, mówi się, że sztuka słaba albo źli aktorzy, a gdy jest wszystko dobrze,

mówi się, że świetnie wyreżyserowana.

Antoni Słonimski

39. Lud, który by zawsze rządził dobrze, nie potrzebowałby być rządzonym.

Jean Jacques Rousseau

40. Nigdy jeszcze nie słyszałem o człowieku, który atakowałby władzę, nie pragnąc jej dla samego siebie.

Elias Canetti

41. Co za błogosławione stanowisko, na którym dobry człowiek w każdej chwili uszczęśliwić może tysiące ludzi! Jakaż niebezpieczna ranga, która co chwila naraża człowieka na krzywdzenie milionów!

Jean de la Bruyère

42. Ten, który skrzywdził człowieka prostego
Wynajdzie rymopisów, co wszystko wymażą
I historyka w dowodach zręcznego
Który wyrzeźbi dzieje z tak dostojną twarzą Jak nigdy
w dziejach jeszcze nie bywało. Ten, który zbrodnię
czynił - byle wyszedł cało Znajdzie w ciemności
wieków swoją sprawiedliwość Chociaż siał burze,
słodkie zbierze żniwo.

Ernest Bryll, Ten który...

43. Wy, którzy pospolitą rzeczą władacie,
A ludzką sprawiedliwość w ręku trzymacie, Wy,
mówię, którym ludzi paść poruczono I
zwierzchności nad stadem bożym powierzono
Miejcie to przed oczyma zawsze swojemi, Żeście
miejsce boże zasiedli na ziemi, Z którego macie
nie tak własne rzeczy Jako wszytek ludzki mieć
rodzaj na pieczy.

Jan Kochanowski, Odprawa posłów greckich

44. Kto ty jesteś człowieku - zbrodniarz czy bohater?

Ty, którego do czynu wychowała noc. Oto starca
i dziecka w ręku dzierzysz los

f.....]

Czy obrócisz w popioły miasto czy ojczyznę?

[.....]

Ty, ponad ludzką troską, gniewem i nadzieją

Ocalasz albo gubisz Pospolitą rzecz.

[.....]

Trzykroć błogosławiony

Po trzykroć przeklęty

Władco dobra Albo

władco zła.

Czesław Miłosz, Do polityka

45. Który skrzywdziłeś człowieka prostego

Śmiechem nad krzywdą jego wybuchając

(.....)

Lepszy dla ciebie byłby świt zimowy I

sznur i gałąź pod ciężarem zgięta.

Czesław Miłosz, Który skrzywdziłeś

WOJNA

1. Wojna jest sprawiedliwa wtedy, gdy jest konieczna.
Machiavelli
2. Wojna to ciąg dalszy polityki uprawianej innymi środkami.
Karl von Clausewitz
3. Wojna domowa: Hurra! W imię narodu wybijemy samych siebie.
Karel Čapek
4. Wszystkie grzechy wszystkich stuleci, z wszystkich miejsc zebrane, nigdy nie zrównoważą zła, które jest w stanie wyrządzić jedna ofensywa wojenna.
Voltaire
5. Moralści, spalcie swoje książki! Dopóki kaprys pewnych ludzi każe zarzącać tysiące naszych braci w majestacie prawa, bohaterowie będą zawsze czymś najpotworniejszym we wszechświecie.
Voltaire
6. Wojna ludzi nie rodzi, ale gubi.
F. Birkowski
7. Wojna jednego z bogaci, a sto ich zuboży.
LV. Rysiński
8. Cel wojny może być sprawiedliwy, ale środki nigdy.
Kami Bunsch

- l) Wojna jest najgorszym sposobem gromadzenia wiedzy o obcej kulturze.
Stanisław Lem
10. Dawna jest przypowieść: słodka jest wojna tym, którzy nie widzą, co jest wojna.
Grzegorz z Żarnowca
11. Żadna wojna następna nie jest podobna do poprzedniej; nie istnieje tu doświadczenie.
Julian Wołoszynowski
12. Podczas wojny milczą prawa.
M. Troc
13. Kiedy się wojna poczyna, to się piekło otwiera.
J. Jabłonowski
14. Ojczy nasz któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, którym jest Pokój. Przyjdź Królestwo Twoje, Królestwo Pokoju, bądź wola Twoja, wola pokoju jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego, chleba pokoju daj nam w tym roku i nie wódz nas na pokuszenie naszych czasów pierwotnych i pojęć obłąkanych, ale nas zbaw od dalszej wojny, tego najwyższego zła. Amen.
Maria Pawlikowska-Jasnorzewska
15. Wojna to tylko na ostatnią strzałkę zaru i napięcia przesunięte życie. Przyspieszone tempo czasu, który nigdy nie był pacyfistyczny (...) Straszliwe naloży czasu, pustoszące piękno i czas miłosny; wreszcie podanie się, z podniesieniem w górę suchych, drżących rąk i opuszczeniem zwiedzionych powiek...
Twardość serca, wyrabiana przez wieczystą i nieustającą wojnę na tym świecie, broni nas przed płonnym płaczem na widok min i bezładnego rumowiska tej oto Kartaginy, która była kobietą.
Maria Pawlikowska-Jasnorzewska
16. Astry, w letnich strojach na mroźnym wietrze bez okrycia, są jak uciekiniarki wojenne, które nie mają co zarzucić na swoje przeżrocze

suknie, w których z rozbitego domu, w czas upalny, jak szalone wypadły i biegly daleko przed siebie, aż je zimna jesień spotkała na drodze. Czekają w ogrodzie, jak tamte czekały pod drzwiami konsulatów, ambasad, znużone i nie obchodzące nikogo. Astry sine, przemrożone róże, georginie, obwiedzione rdzawą obwódka, śmiertelnie smutne, zimnicą wstrząsane, biedne istoty! Wojna, wojna...

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

17. Gdzieś tam na trzęsawiskach, na rojstach małej jak atom ziemi, umierają ludzie i konają przedwcześnie nieszczęśliwe narody... Serce kosmosu bije na alarm.

Tadeusz Konwicki, Mata Apokalipsa

18. Do palców przymarzły struny
z cienkiego krzyku roślin.
Tak się dorasta do trumny,
jakeśmy w czasie doróśli.

Stały rzeki ognia ścięte krą
purpurową; po nocach sen jak
pochodnia straszy obciętą
głową.

Krzysztof Kamil Baczyński, Pokolenie

19. (...) Kochałem tak jak ty zapewne,
ale mi serca dano skąpo
na miłość moją niepotrzebną,
bowiem stawały nad epoką, której
imiona dajesz teraz olbrzymia
śmierć i przerażenie.

Tadeusz Gajcy, Do potomnego

20. (...) wojna to najlepsze wrota do wolności (...)

Jurgen Stroop w "Rozmowach z katem" Kazimierza Moczarskiego

21. Zaprawdę, żelazne serce mieć by musiał ten, kto tyle zła w wojnie widząc nie wzdrygałby się na jej wspomnienie, choćby sobie zwycięstwo obiecywał.

Andrzej Frycz Modrzewski

22. Widziałem padających pod koła, a nikt nie pomyślał, aby koła zatrzymać, łamiących lody, tłukących się w otwartych tonicach, a nikt ręki nie podał.
- Widziałem konie gryzące z bólu skamieniałą ziemię, którym jakiś szyllok nowy wykroił z uda parę funtów mięsa, skąpił jednego uderzenia nożem, i właśnie wtenczas, kiedy dobrodziejstwem było. Widziałem, jak uporczy wie broniono przystępu do ognia nie temu, co w pół zmarznięty chciał ogrzać się na chwilkę... to się rozumie samo przez się... ogień tam był życiem... życiem nikt się nie dzieli - ale broniono zebrzącemu odrobinę płomienia, który by swoją słomą przeniósł do własnego barłogu. Niejeden na oświeconym tym śniegu wlepił oko w ciepło, do którego nie śmiał się zbliżyć, a poranek zastał go bryłą lodu.

Aleksander Fredro, Tny po trzy

23. Największym nieszczęściem są wojny domowe.

Biaise Pascal

24. Czemu mnie zabijasz? - Jak to! Alboż nie mieszkasz z tamtej strony wody? Mój przyjacielu, gdybyś mieszkał z tej strony, byłbym mordercą i byłoby niegodziwością zgładzić cię; ale skoro mieszkasz z tamtej strony, jestem zuch i wszystko w porządku.

Biaise Pascal

25. Wojna nie żywi ludzi, jeno morzy.

Henryk Sienkiewicz

26. Wojny bez końca. Wojenny obyczaj
W posłusznych pracach, śmierciach i goryczach.
Ku temu człowiek zdążał najwidoczniej Przez
wieki całe! Mrówka wojownicza...

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, Mrówcza przyszłość

27. Unikać wojen - kanału wszelkich nieprawości.

Sevinien Cyrano de Bergerac

28. Jedyna wojna, jaką aprobuję, to Wojna Trojańska. Przynajmniej wtedy walczący wiedzieli, o co się biją.
Maurice Chevalier
29. Wojna jest zbyt poważną sprawą, by można ją pozostawić wojskowemu.
Georges Clemenceau
30. Nigdy nie było dobrej wojny i złego pokoju.
Benjamin Franklin
31. Każda wojna jest ostatnią.
Jean Giraudoux
32. Wojna jest ojcem wszystkich rzeczy.
Heraklit z Efezu
33. W naszej epoce, epoce potęgi atomowej, byłoby nonsensem uważać wojnę za odpowiedni środek przywrócenia naruszonych praw.
Jan XXIII (właśc. Angelo Giuseppe Roncalii)
34. Gdy dwóch podzieli się światem, to ostatecznie przyjdzie do walki między obydwojma.
Emil Ludwig
35. Wojna nigdy nie kończy się dla tych, co walczyli.
Curzio Malaparte (właśc. Kurt Erich Suckert)
36. Wojna nic zjada trupów, połyka tylko żywych żołnierzy.
Curzio Malaparte
37. Język ma ogromne znaczenie nie tylko dla pisarzy, ale dla całych narodów i państw. Wojny są w pewnym względzie błędami składni.
Curzio Malaparte
38. Najmniej chlubny przynosi państwom sława wojenna.
Tomasz Mann

39. Na wojnie ten wygrywa, kto najmniej błędów popełnia.
Napoleon Bonaparte
40. Wojna jest sądem królów; zwycięstwa są jej wyrokami.
Antoine Rivard
41. Wojna i miłość są dwiema jedynymi rzeczami, dla których rodzić się i żyć warto.
Henryk Sienkiewicz
42. Wojna nie jest niczym innym, jak *sporem* między rządami o władzę nad poddanymi.
Lew Tolstoj
43. Wojna - to życie, które nie może istnieć bez śmierci.
Emil Zola
44. Wojna dzieli ludzi na dwie kategorie: nastawionych bezwzględnie mili tarnie i bezwzględnie pokojowo. Pierwsi kontynuują wojnę snując plany zemsty, drudzy świętują pojednanie na długo przedtem, zanim do niego doprowadzą.
Elias Canetti
45. Wojna toczy się zawsze tak, jakby ludzkość nie miała pojęcia, co to sprawa wiedliwości.
Elias Canetti
46. W tych czasach nie dość było zawodzić słowami czystymi, nad patosem świata wiekiustym, była epoka burzy, dzień apokalipsy, państwa dawno zburzono, stolice wrzeczaniem kręciły się pijane nad niebem spiczionem.
Czesław Miłosz, O książce
47. Wszystko minione, wszystko zapomniane,
tylko na ziemi dym, umarłe chmury,

i nad rzekami z popiołu tlejące skrzydła
i cofa się zatrute słońce, a potępienia
brzask wychodzi z mórz.

Czesław Miłosz, Roki

48. Za wojną przemawia starożytność. Nie było czasów bez wojen; jak świat światem ziemia zaludniała ziemię wdowami i sierotami, rodom porwała dziedziców, kosiła braci w jednej bitwie. (...) Od niepamiętnych czasów ludzie napadają się wzajem dla skrawka ziemi, puszczają z ogniem cudze dobytki, zabijają, mordują. Chcąc czynić to tym przemyślniej i sku teczniej, wymyślili piękne reguły, zwane sztuką wojenną (...) I tak od stuleci wynajdują wciąż nowe sposoby zagłady. Tylko niesprawiedliwość zrodziła wojnę (...)

Jean de la Bruyère

49. Wojna nic jest czymś oderwanym od całokształtu życia, jest to tylko zaostrenie się choroby - chronicznie chorego organizmu. Tu ze zdu miewającą dokładnością zewnętrznie i wewnętrznie powtarza się to, co jest tam...

Janusz Korczak

50. I wyszedłeś, jasny synku, z czarną bronią w noc,
I poznałeś, jak się jeży w dźwięku minut - zło.
Zanim padłeś, jeszcze ziemię przeżegnałeś ręką.
Czy to była kula, synku, czy to serce pękło?

Krzysztof Kamil Baczyński, Elegia o... (chłopcu polskim)

51. W huku werbli, w burz wrzawie, w łoskocie pokoleń
idą chłopcy o oczach z największych przeznaczeń,
idą, aż za daleko przechodzą - do ziemi,
idą, kiedy za nimi i świt nie zapłacze
mlekiem błękitnym. I tak stygną z niemi, i
przechodzą żelazem - karty czarnej ziemi.

[.....]

(...) Płacz milknie. Znów przywała grób; Znów
sen się kładzie głazem, warczący jak lew,

i niebo jak kolumna. Stygnie w urnach krew,
a burza ciężko stygnie nad doliną.

Noc. Po nocy powstają upiory i w ciała
wchodzą, aby truć oczy i zmieniać je w popiół, (...)
(...) Znów dym spowija
i snem przybity, leżąc umieram. Wiek mija.

f.....1

a ciało jeszcze raz zamienia się w syпки popiół.

Krzysztof Kamil Baczyński, Pieśń o ciemności

52. Zapomnijcie o nas
o naszym pokoleniu
[.....]
my zazdrościliśmy
roślinom i kamieniom
zazdrościliśmy psom
[.....]
chciałabym nie być
chciałabym zasnąć i
zbudzić się po wojnie
[.....]
zapomnijcie o nas
nie pytajcie o naszą młodość
zostawcie nas.

Tadeusz Różewicz, Zostawcie nas

53. Mam dwadzieścia cztery lata
ocalałem
prowadzony na rzeź.
[.....]
Człowieka tak się zabija jak zwierzę
widziałem:
furgony porąbanych ludzi
którzy nie zostaną zbawieni.

Tadeusz Różewicz, Ocalony

54. Nad nami - noc. Goreją gwiazdy,
dławiący, trupi nieba fiolet.
Zostanie po nas złom żelazny
i głuchy, drwiący śmiech pokoleń.

Tadeusz Borowski, Pieśń

55. A potem kraju runęło niebo
Tłumy obdarte z serca i z ciała,
i dymił ogniem każdy kęs chleba, i
śmierć się stała.

Krzysztof Kamil Baczyński

56. „(...) ze świerków na polu zwisa
głowa obcięta, strasząc jak krzyk”
„(...) jak korzeń skrecone ciała,
żywcem wtłoczone pod ciemny strop”

Krzysztof Kamil Baczyński

57. - i widzę w przyszłych wód strumieni,
pochody, łuny ponad strzechą,
a koni kwik i dzwony miast, i
matek slysze zawodzenie.

Aleksander Rymkiewicz, Jedenaście wierszy

WOLNOŚĆ

1. (...) wolność jest jakoby posiadanie fletu. Jeśli go weźmie człowiek muzyki nieświadom, piersi straci i uszy sfalshuje sąsiadom.
Juliusz Słowacki
2. Człowiek jest wolny całkowicie lub nie jest wolny wcale.
Jean Paul Sartre
3. Ludzie nie mogą być nigdy wolni, ponieważ są słabi, występni, nędzni i zbuntowani.
Fiodor Dostojewski
4. Dar wolności. Trudny dar wolności człowieka, który sprawia, że wciąż bytujemy pomiędzy dobrem a złem...
Wolność wszakże może przerodzić się w swawolę - jak wiemy również z naszych dziejów - może omamić człowieka pozorem „złotej wolności...”
Jan Paweł II
5. Wolność jest dana człowiekowi od Boga jako miara jego godności.
Jednakże jest mu ona równocześnie zadana.
Jan Paweł II
6. Świat nigdy nie znalazł dobrej definicji dla słowa „wolność”.
Abraham Lincoln
7. Jedyna wolność to zwyciężyć siebie.
Fiodor Dostojewski

8. Być wolnym nie może oznaczać nic innego, jak móc pójść niewolniczo za swoją wewnętrzną naturą.

Rahel Vamhagen von Ense

9. Wolnym jest ten kto decyduje sam o sobie.

Voltaire

10. Tylko głupcy nazywają samowolę wolnością.

Tacyt

11. Wolnością ludzi zawładnie ten, kto zapanuje nad ich sumieniem.

Fiodor Dostojewski

12. Wolność jest dana człowiekowi od natury i pierwszą troską człowieka jest jak najszybsze przekazanie jej komukolwiek. Dlatego na przestrzeni całej historii stwarza on sobie bogów.

Fiodor Dostojewski

13. Wolność jest czymś, co muszę w sobie wypracować. Nic powstaje we mnie, jeśli niczego nie tworzę.

F.G. Jünger

14. Wolno jest myśleć. Nie wolno jest tylko myśleć inaczej.

Žarko Petan

15. Podejmować odpowiedzialność można tylko będąc wolnym. Dlatego człowieczeństwo to wolność.

Anna Pogonowska

16. Krzyknęli wolność, wolność ponad wszystko

A potem wolnych zdradziecko wydali

Na łup, na zgubę, na urągowisko -I

nic. I cisza. I świat się nie wali.

Kazimierz Wierzyński

17. (...) wolność jest to żyć równym wśród równych, jest to możność niekłamania nikomu i nigdy, nieudawania, nieuniżania się, nieodczuwania przed nikim strachu, jest to możność zostania tym, czym się chce, możność sięgania po wszystkie zaszczyty i wszystkie prawa życia... Pewność jutra, pewność należnych mi zasług.

Wacław Sieroszewski

18. Wolności, kto mnie twego nauczył imienia,
Rozerwał me okowy i dał sercu skrzydła,
Których swobody żadne nie spełniają siła,
Albowiem gwiazdy widzieć mogę i z więzienia.

Leopold Staff, Sonet o wolności

19. (...) wolność przede wszystkim wymaga pieniędzy! Jest najkosztowniejszym ze współczesnych wyrobów!

Wacław Sieroszewski

20. Wolność jest kluczem do świata. Otwiera dostęp w głąb osoby ludzkiej.

ks. Józef Tischner

21. Wolność nic tylko na tym polega, że człowiek może wybierać - wybierać zdrowie, odwagę, nadzieję. Wolność polega również na tym, że człowiek może przyswajać; czynić siebie zdrowym, odważnym, pełnym nadziei.

ks. Józef Tischner

22. Wolność fascynuje i napawa lękiem, dlatego zmusza, by nasza postawa wobec niej nie była nieokreślona.

ks. Józef Tischner

23. Wolność jest pierwszą cechą jestestwa człowieka,
Którą go Twórca jego naprzód napiętnował,
Kiedy tchnąwszy nań życie bez granic i wieka
Całej przestrzeni świata panem go mianował,

Jan Paweł Woronicz

24. Wolność i zdrowie są do siebie podobne; zna się dobrze ich cenę, kiedy nam ich brak.
Henry François Becaue
25. Czynić dobro, gdzie to jest możliwe, kochać wolność ponad wszystko, nie zaprzecić się prawdy nawet przed tronem!
Ludwik von Beethoven
26. Prawdziwa wolność to ta, dzięki której czyn wyrasta z głębin naszej istoty.
Henri Bergson
27. Wolność to zdolność do samodyscypliny.
Georges Clemenceau
28. Musimy być niewolnikami praw, abyśmy byli wolni.
Cyceron
29. Być wolnym... to nic, ale odzyskać wolność - to niebo.
Johann Gottlieb Fichte
30. Wolność jest potęgą polityczną podzieloną na małe części. Suwerenność nie może być dzielona.
Thomas Hobbes
31. Duch prawa i duch wolności są filarami społeczeństw.
Henryk Ibsen
32. Nie ma poczucia wolności bez poczucia wolności wyboru.
Mieczysław Jastrun
33. Wolność... to wybór między pracą a śmiercią głodową.
Samuel Johnson
34. Wolność to nie anarchia - przeciwnie - wiąże się z poszanowaniem prawa.
Rudyard Kipling

35. Wolność potrzebna jest tylko jako swoboda od przeszkód w dążeniu do czegoś poza tym.
Tadeusz Kotarbiński
36. Rozum jest duszą wolności.
Gottfried Wilhelm Leibniz
37. Jesteśmy tym wolniejsi, im bardziej działamy z inspiracji rozsądku, a tym bardziej zniewoleni, im więcej pozwalamy sobą rządzić namiętnościom.
Gottfried Wilhelm Leibniz
38. Z walki ludu z wyższymi klasami pochodzą wszystkie prawa wydane w interesie wolności.
Niccolo Machiavelli
39. Wolność to dobra rzecz, dlatego trzeba bardzo uważać, ażeby nikt nie brał jej sobie za wiele.
Henryk Mann
40. Wolność jest to prawo czynienia wszystkiego, co nie szkodzi innym.
Kami Marks
41. Większość ludzi przedkłada siłę nad wolność.
John Staurt Mill
42. Tam, gdzie nie ma wolności, nie ma ani praw, ani obowiązków.
Napoleon Bonaparte
43. Nie jest dobrze być zbyt wolnym; nie jest dobrze mieć wszystkie dogodności.
Biaise Pascal
44. Nie mam pojęcia, co to jest Wolność; wiem, kim są ludzie wolni.
Romain Rolland
45. Grzech zniewala bardziej, niż wszystko inne.
ks. Józef Tischner

46. Człowiek jest wszechstronnie zależny - dziecko od rodziców, dorosły od pogody, zdrowia, przełożonego.

ks. Józef Tischner

47. Wolność jest jednym z najbardziej zwodniczych mamideł.

John Ruskin

48. Wolność polega na tym, aby rozpatrywać śmiało każdą sytuację, w jaką człowiek wpakuje się z własnej i nieprzymuszonej woli; i brać na siebie wszelką wynikłą tu odpowiedzialność.

Jean Paul Sartre

49. Gdzie wolność wielka, tam i wiele błędu.

Fryderyk Schiller

50. Życie schwyte w potrzask kompleksu ma jednak jeszcze inną drogę do wolności: sublimację, sztukę, ambicję, karierę.

Bruno Schulz

51. Każdy człowiek, który się poświęca za wolność - jest człowiekiem; nowym Boga tworem.

Juliusz Słowacki

52. Wolność nic jest ulgą, lecz trudem wielkości!

Leopold Staff

53. Absolutna wolność człowieka skończyłaby się chaosem.

Antoni Kępiński

54. Tylko układ nerwowy, wyposażony w duży potencjał struktur czynnościowych, może pozwolić sobie na luksus oderwania się od konkretnych potrzeb ustroju, na przyjęcie postawy abstrakcyjnej. Ta właśnie możliwość oderwania się jest, jak się zdaje, istotą wolności.

Antoni Kępiński

55. Nie wiem, jak daleko sięga wolność ludzka, w jakim stopniu człowiek może wyzwolić się z niewoli swego biologicznego dziedzictwa i wcześniej nabytych stereotypów decyzji.

Antoni Kępiński

56. Co to jest wolność. Prawda, iż w demokracji lud robi jakoby to, co chce; ale wolność polityczna nie polega na tym, aby robić to, co się chce. W państwie, to znaczy w społeczności, w której są prawa, wolność może polegać jedynie na tym, aby móc czynić to, czego się powinno chcieć, a nie być zmuszonym czynić tego, czego się nie powinno chcieć.

(...) Wolność jest to prawo czynienia wszystkiego tego, na co ustawy pozwalają; gdyby zaś jeden obywatel mógł czynić to, czego one zabraniają, nie byłby już wolny, ponieważ inni posiadaliby z natury rzeczy tę samą możliwość.

Monteskiusz

57. Chcąc być wolnym, trzeba uciec od siebie.

Hugo Steinhaus

58. Mamy dwa wyrazy: swoboda i wolność. Swoboda, zda mi się, oznacza posiadanie: rozporządzam swoją osobą. W wolności mamy pierwiastek woli, więc czynu zrodzonego z dążenia.

Janusz Korczak

59. Wolność to swobodne decydowanie o użyciu swego czasu, to wybór pracy i zajęć. Jednym słowem być wolnym to nie znaczy być wolnym od zajęć, ale postanawiać samodzielnie, co mamy robić albo czego nie mamy robić. Wolność w tym znaczeniu to bezcenne dobro.

Jean de la Bruyère

60. Droga do wolności prowadzi tylko poprzez piękno.

Friedrich Schiller

61. (...) Nie ma i nie było nic bardziej nieznośnego dla człowieka i dla ludzkiej społeczności niż wolność.

Fiodor Dostojewski, Bracia Karamazow/

62. Walka o wolność, gdy się raz zaczyna,
Z ojca krwią spada dziedzictwem na syna (...)

George Byron, Giaur

63. Nie pomni dziś filozof pan, historyk i teolog,
kto pierwszy krzyknął: - Wolność dam! Czy tyran czy też prorok? I
co na myśli człek ów miał, też nikt z nas nie pamięta. Czy łańcuch co
dwie ręce skuł, czy rozerwane pęta?

[.....]

I trwa to już tysiące lat, i nic się tu nie zmienia
Krzyczymy wolność po to, by nie spały nam sumienia.
Choć każdy wiek przykłady dał, te przyplacone głową
By wierzyć, że ta wolność to nie tylko piękne słowo

[.....]

Więc lały się przez cały czas krwi purpurowe strugi bo
zawsze jednym bywa śmierć, by wolność była drugim. I
zawsze jakiś człowiek jest, co w czasach niespokojnych
zarzuca sobie pętlę, bo nareszcie chce być wolnym. Więc:
Wolność! Wolny!

Krzysztof Daukszewicz, Klasówka z fragmentu wolności

ZŁO

1. Każdy nosi w sobie dżumę (zło), nikt bowiem, nikt na świecie nie jest od niej wolny. Mikroba jest czymś naturalnym. Reszta, zdrowie, nieskazitelność, czystość (...) to wynik woli i to woli, która nigdy nie powinna ustawać...

Albert Camus, Diurna

2. Bakcyl dżumy nigdy nie umiera i nie znika (...) może przetrwać przez dziesiątki lat uśpiony...

Albert Camus, Dżuma

3. Zbyt wieleśmy widzieli zbrodni, byśmy się dobra wyrzec mogli.

Czesław Miłosz, Traktat moralny

4. Żaden zły człowiek nie jest wolny.

Epiktet

5. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę.

List św. Pawła do Rzymian 7,19

6. A cóż to jest zło, jak nie trochę zanadto wybujała osobowość?

Stanisław Ignacy Witkiewicz

7. Często zło pochodzi ze zbyt wielkiego liczenia się z tym, co świat powie.

Bl. Urszula Ledóchowska

8. Zło nie jest pustką. Ani brakiem dobra. Ono jest.

Michał Komar

9. Łatwo dostrzec górną granicę dobra, nikogo jednak nie powstrzymała dolna granica zła, bo jej w ogóle nie ma. Droga schodzi coraz niżej i niżej.
Gilbert Keith Chesterton
10. Zło to jest właśnie to, co popełniają inni.
Sidonie Gabrielle Colette
11. W nieugiętym proteście przeciw złu kryje się cała sól życia.
Antoni Czechow
12. Niewiele byłoby zła na świecie, gdyby nie można go było popełniać w imię dobra.
Marie von Ebner-Eschenhach
13. Małe dobro wielkiego złego nie ozdobi ani naprawi; małe złe wielkie dobro zepsuje.
Andrzej Maksymilian Fredro
14. Musisz popełniać zło, aby umieć czynić dobro.
Mikołaj Gogol
15. Bezwzględne zło wywołuje konieczność istnienia bezwzględnego dobra.
Aldous Huxley
16. Jeśli się raz wchłonęło zło, to ono już nie żąda, by mu wierzone.
Franz Kafka
17. Czasami trzeba jako dobro oceniać mniejsze zło.
Niccolo Machiavelli
18. Poczucie dobra i zła zależy w znacznej mierze od naszego o tym mniemania.
Michel Montaigne
19. W każdym mieszka dobro i zło, i tylko to drugie jest aktywne.
Bolesław Prus

20. Największym złem nękającym świat jest nie siła ludzi złych, lecz słabość najlepszych.
Romain Rolland
21. Czy nie lepiej byłoby, zamiast tępić zło, szerzyć dobro?
Antoine de Saint-Exupery
22. Zło zachowuje równowagę tylko przy pełnej szybkości, jak rower.
Jean Paul Sartre
23. Mało kto zło wrywa z korzeniami; gałązki tylko odcina, które wnet odrastają.
Piotr Skarga
24. Zło leży nie w samej naturze rzeczy, lecz w odchyleniach umysłu od przyrody.
Aleksy Tolstoj
25. Zło ukrywane utrzymuje się i rośnie.
Wergiliusz
26. (...) Zło włączyło się w nasze kody etyczne i stało się dobrem. Fatalnym, rakowatym dobrem..
Tadeusz Konwicki
27. Zło jest niezrozumieniem dobra.
Lew Tolstoj
28. Nie rozmyślaj nad tym, skąd się bierze zło na świecie. Pochodzi od ciebie.
Lew Tolstoj

ŻYCIE - BYT

1. Życie bez przygód jest jak wiosna bez kwiatów, jak niebo bez słońca, jak morze bez fali.

Julian Ejsmond

2. Na żadnym zegarze nie znajdziesz wskazówek do życia.

Stanisław Jerzy Lec

3. Największym autorem zajmujących historii jest życie. (...)
Lecz czyż życie zawsze mówi prawdę?

Axel Münthe

4. Życie jest bezsensowną gonitwą za szczęściem.

Axel Münthe, Księga z San Michele

5. Życie jest tylko przechodniem
półcieniem
Nędznym aktorem, który swoją rolę Przez
parę godzin wygrawszy na scenie W
nicość przepada - powieścią idioty,
Głośną, wrzaskliwą, a nic nie znaczącą.

William Szekspir, Makbet

6. Życie to śmieszny i głupi żart.

Michail Lermontow

7. Kto ratuje jedno życie, ratuje cały świat.
Traktat Sanhedryny VI w.
8. Nasze życie to walka.
Eurypides
9. Wszelka, mój bracie, teoria jest szara,
Zielone zaś jest drzewo życia.
Johann Wolfgang Goethe, Faust
10. Życie jest krótkie, sztuka długa.
Hipokrates
11. Życie nie dało niczego śmiertelnym bez wielkiej pracy.
Horacy
12. Uczymy się nie dla szkoły, lecz dla życia.
Seneka Młodszy
13. Jeden jest Prawdy wieczny bieg
że nie masz życia krom przez grzech.
Stanisław Wyspiański, Skatka
14. Życie w znacznie wyższym stopniu
kopiuje sztukę
niż sztuka - życie.
Oscar Wilde
15. Byt dla siebie jest tym, czym nie jest, nie będąc tym, czym jest.
Jean Paul Sartre
16. Byt jest- niebytu nie ma.
Parmenides z Elei
17. Istota bytu ludzkiego zawarta jest w jego egzystencji.
Martin Heidegger

18. Byt określa świadomość.

Karol Marks

19. Życie nie daje nam tego, co chcemy, tylko to, co ma dla nas.

Władysław Stanisław Reymont

20. Żyć to znaczy: dopiero przygotowywać się do życia. Umieramy w chwili, kiedy byśmy mogli na dobre zacząć, ale Najwyższy Sędzia mówi: Nie dam się oszukać, to właśnie było życie.

Karol Irzykowski

21. Każdy akt życia jest grzechem; nie ma na czym oprzeć pewności, że człowiek powinien żyć, że utrzymuje go przy życiu coś prócz ślepej żądy, upokarzającego odurzenia samym sobą.

Stanisław Brzozowski

22. Życie jest tragedią, gdy widziane z bliska, a komedią, gdy widziane z daleka.

Charles Chaplin

23. W życiu nic nie ma, oprócz życia
Więc żyjemy aż po kres mogiły.

Bolesław Leśmian

24. Trzeba nic nie mieć prawdziwie,
- Żyć tylko tym, że się żyje.
By dłoń wyciągać łapczywie Po
takie szczęście niczyje.

Bolesław Leśmian

25. Łudzę się, że jeszcze cokolwiek zdążę. (...) Jeszcze raz powtarzam ten aforyzm: życie składa się z zamiarów i porażek - niczego więcej.

Andrzej Trzebiński

26. Wobec świata, ludzkości, narodu jest się bezsilnym, to przerasta, ale z własnym swoim życiem można mimo wszystko, niejednego dokonać, tutaj wraca moc człowiekowi, choć w ograniczonym wymiarze.

Witold Gombrowicz

27. Życie moje wstawione w cień
zwiędnie bez światła dziennego.
Codziennie opada z niego
pożółkły, zwiędły dzień...

Maria Pawlikowska - Jasnorzewska

28. Ja tylko świata kosztowałem treść,
Goniłem od tęsknoty do tęsknoty;
A gdy mnie która zawiodła, pał ją sześć, A
gdy upadłem, nowe były wzloty. Wiecznie
pragnąłem i zdziałalem to, Czegom
zapraǳnął, by pragnąć na nowo; Pierw życie
moje jak do szturmu szło, Dziś biegnie
mądrze i celowo.

Johann Wolfgang Goethe

29. (...) życie jest jak kuchnia - aby zrobić w niej cokolwiek, trzeba pobrudzić
ręce.

Honore de Balzac

30. Życie nie jest lepsze ani gorsze od naszych marzeń, jest tylko zupełnie
inne.

William Szekspir

31. Jakże na skutek szybkości wydarzeń życie wydaje się krótkie.

Aleksander Dumas, syn

32. Jest trosków - kolców - bólów niemało w tym życiu
I więcej, niż na jawie płynie łez w ukryciu.

Antoni Malczewski, Maria

33. Życie - to dochodzenie różnymi drogami do niczego.

Kami Kord

34. Życie samo w sobie nie jest ani dobre, ani złe, jest miejsce na dobro i zło
wedle tego czym je zapełnicie.

Michel de Montaigne

35. Wędrownką jedną życie jest człowieka;
Idzie wciąż,
Dalej wciąż
Dokąd? Skąd? (...)
Jak chmura zwiewna życie jest człowieka!
Płynie wzwyż
Płynie w niżej!
Śmierć go czeka?
Śmierć go czeka!

Edward Stachura, Wędrownką życie jest człowieka

36. (...) Życie to nie teatr, ja ci na to odpowiadam;
Życie to nie tylko kolorowa maskarada;
Życie jest straszniejsze i piękniejsze jeszcze jest; Wszystko przy
nim błędnie, błędnie nawet sama śmierć! (...)

Edward Stachura, Życie to nie teatr

37. Życie jest jak puszką sardynek
- wszyscy szukamy klucza.

Alan Bennett

38. W nieugiętym proteście przeciw złu kryje się cała sól życia.

Antoni Czechow

39. Żyjemy na tym świecie dotąd, dopóki kochamy.

Rabindranath Tagore

40. Życie to wielka walka z trudnościami, które wciąż odradzają się na nowo
w najróżniejszej postaci. Jak dzielny żołnierz, powinniśmy je pokonywać
najlepiej, jak się da. Człowiek musi bezustannie próbować odnosić
zwycięstwo nad rzeczami. (...) Żyć to znaczy walczyć.

Witold Gombrowicz

41. Życie jest pełne niezrozumiałego chaosu i nieładu, którym być może ktoś
kieruje, a może nikt; rzucone w przestwór kłębi się, strasznie i bez żadnego
oparcia, a mimo to każe się kochać. Tak jest, trzeba wierzyć w Boga albo

kochać życie. (...) Może w tym jest największa siła, w tej radości istnienia mimo wszystko, mimo niepewności, bez oparcia a jednak uczciwie, z godnością i z powagą...

Maria Dąbrowska, Noce i dnie

42. Życie jest śmiechu warte, więc się śmieję.

Henryk Sienkiewicz

43. Żegluga niepewną jest życie. Wśród burz, które nami miotają, nieraz cierpiemy bardziej niż żeglarze w rozbitym okręcie (...).

Palladas, Żegluga jest życie

44. Dopiero dobiegając kresu naszych dni widzimy, że całe życie było szkołą, w której okazaliśmy się nieuważnymi uczniami.

Wasilij Rozanow

45. Urodził robaczek robaczka.
Robaczek pełzał. Potem umarł.
Oto nasze życie.

Wasilij Rozanow

46. Życie to raj, do którego klucze są w naszych rękach.

Fiodor Dostojewski

47. Dlaczego ludzie potrafią umierać lepiej niż żyć? Dlatego, że żyć trzeba długo, a umrzeć można prędko.

Fiodor Dostojewski

48. To jest jak sądzę fundamentalna reguła wszelkiego istnienia: „Życie jest wcale takie. Jest zupełnie inne.”

Kun Tucholsky

49. Życie jest zbyt poważne, by o nim poważnie mówić.

Oscar Wilde

50. Życie nigdy nie jest fair... i kto wie, czy to nie lepiej dla większości z nas.

Oscar Wilde

51. Życia nie można opisać,
można je tylko przeżyć.
Oscar Wilde
52. Żyjemy nie tak, jak byśmy chcieli, lecz tak, jak możemy.
Menander
53. Myśleć to co prawdziwe, czuć to co piękne i kochać co dobre - w tym jest cel rozumnego życia.
Platon
54. Tylko życie poświęcone innym warte jest przeżycia.
Albert Einstein
55. Bo życie ludzkie układa się na kształt procesu i każdy z nas czeka podświadomie na werdykt. Tylko że niektórym z nas dojmująco zależy na przeniknięciu znaczenia rozprawy na ujrzeniu oblicza Sędziego.
Jan Józef Szczepański, Przed nieznanym trybunatem
56. Człowiek na próżno obawia się snów, najstraszniejszy sen jest niczym wobec życia.
Stanisław Brzozowski
57. Każde życie jest przeprawą przez rzekę, a człowiek dobija do drugiego brzegu lub tonie w czasie przeprawy.
John Galsworthy
58. By służyć życiu, nie należy go kochać zbyt silnie.
Zofia Nalkowska
59. Kto życia nie ceni, niewart go.
Leonardo da Vinci
60. Życie jest szpitalem, w którym każdy pacjent jest opanowany chęcią zmiany swego łóżka.
Charles Baudelaire

61. Życie jest szkołą. Nie przepędźmy go w kącie.
Władysław Katarzyński
62. Życie jest grą bez reguł. (...) Kształtuje się między wolą a przypadkiem.
Krzysztof Kąkolowski
63. Jak książki owej sławnej wróżki Sybilli, tak są dni życia ludzkiego: im mniej ich zostaje, tym są droższe.
Alojzy Żółkowski
64. Żyć - znaczy walczyć.
Seneka
65. Życie ludzkie podobne jest wielce do gry w szachy: gdy się skończy życie czy gra, to królów oraz królowe na równi z pionkami szarymi chowają zwykle razem, w jednym miejscu.
Bolesław Szczęśny Herbaczewski
66. Czymże jest życie, jeśli nie ustawiczną możliwością popełniania błędów.
Jalu Kurek
67. Ziemia, przebiegając przestworze, stygnąc i marszcząc swe oblicze, starze je się, a życie jest na niej zawsze jednakowo młode i niedoświadczone. Każdy bowiem człowiek przeżywa te same wzruszenia i uczucia, opanowany błogosławionym złudzeniem, że nikt tak jak on nie kochał, i złudzenia swe zamyka w ostatniej iluzji, gdy mu się wydaje, że wraz z jego śmiercią ginie i zapada się świat cały.
Jan Parandowski
68. Życie ludzkie ma wartość w łączności z innymi. Nic nie jest warte - wbrew innym.
Jeny Putrament
69. Nie wie się nic o życiu, póki się nie zaakceptuje śmierci.
Renata Szuman - Fikus

70. Życie to zbyt wielka rzecz, aby mogło się skończyć, zanim wydamy ostatnie tchnienie.

Erich Maria Remarque

71. Tajemnicą ludzkiego bytu jest nie samo życie, lecz cel życia.

Fiodor Dostojewski

72. Życie to przekształcać siebie w dzieło sztuki.

Fiodor Dostojewski

73. Trzeba żyć jak nowo narodzony anioł, jak kobieta, która kocha lub jak człowiek, który ma umrzeć.

Maurice Maeterlinck

74. Życie jest to ogrom niezbadany, nieprzebyty, jak podbiegunowy las dla samotnego wędrowca bez broni. Jest to wciąż jeszcze puszcza, w której nie wyrębana jest ani jedna ścieżka. Śmierć wobec życia, wielkości zupełnie nieznaney, jest wielkością nieskończenie małą, dokładnie ze wszystkich stron znaną.

Stefan Żeromski, Dzieje grzechu

75. Rozkosze są niby fale i szczyty gór, cierpienia - niby głębie i wąwozy, i dopiero wszystkie one razem sprawiają, że życie jest piękne, gdyż rzeźbi się jak poszarpany łańcuch gór wschodnich, na które patrzymy z podziwem.

Bolesław Prus, Faraon

76. Życie, jak jesień... coś w nim z blasków lata,
Z uśmiechów słońca przez mgły i szarugi,
Z złotych blasków wśród szarego świata, Z
kwiatów, co nigdy nie kwitną raz drugi...

Marian Gawalewicz, Życie -jesień

77. (...) żaden literat nigdy nie wymyślił nic tak niesłychanego, jak prawdziwe ludzkie życie,

Andrzej Strug

78. I wiem, że wiecznie wśród istnień gromady,
Z okiem utkwionych w dalekim błękanie,
Stać będzie człowiek samotny i blady,
Pytając: Co to jest życie?

Maria Konopnicka, Co to jest życie?

79. Trzy czwarte życia trawimy na chceniu bez uczynku i na uczynkach bez
chcenia.

Denis Diderot

80. Bo życie to sen jedynie, co kształtami wraca
Raz częściej, raz rzadziej, a czasami nocą...

James Thomas

81. Chuć to prasiły życia, rękojmnia wiecznego rozwoju, wiecznego
odchodzenia i wiecznego powrotu, jedyna istota bytu.

Stanisław Przybyszewski, Requiem aeternam

82. Zmiennego bytu falo ty ruchliwa!
Co nas unosisz po wszechświata toni,
Daremnie wzrok nasz za tym wszystkim goni,
Co pod powierzchnią twoją się ukrywa.
[.....]
Próżno nad głębią schyleni, jej ciemnic
Obraz chwytamy, gdyż ruchliwa fala
Zamiast odwiecznych istnienia tajemnic

Własną twarz naszą ukazuje z dala, I nasz
widnokrąg cały się powleka Rzuconym w
wszechświat odbiciem człowieka.

Adam Asnyk, Nad głębiami

83. Nie może dniową światłością
Żywot ten być nazwany -
Noc jest ten żywot, ciemnością
Paciepną przyodziany, (...)

Choć ci się, zes' żyw, zdało.
Żywot ten kształtem żywota
Ledwie może być zwany.
Żywot ten śmierci istota,
Żywot ze snem zrównany.

Zbigniew Morsztyn, (...) Żywot - sen i cień

84. Życie to jeden długi proces męczenia się.

Samuel Butler

85. Tryb życia nie jest dziełem przypadku. Jest prostą konsekwencją natury danego człowieka.

Tadeusz Dołęga - Mostowicz

86. Życie to podróż, a nie dom.

Feliks Feldheim

87. Może takie właśnie jest życie. Sen i lęk.

Joseph Conrad

88. Każdy ptak w górze i każdy człowiek na ziemi wyobraża sobie, że idzie tam, dokąd chce. I dopiero ktoś stojący na boku widzi, że wszystkich razem pcha naprzód jakiś fatalny prąd, mocniejszy od ich przewidywań i pragnień. Może nawet ten sam, który unosi smugi iskier wydmuchniętych przez lokomotywę podczas nocy?... Błyszcza przez mgnienie oka, aby zgasnąć na całą wieczność, i to nazywa się życiem.

Bolesław Prus. Lalka

89. Dźwięk, cień, dym, wiatr, błysk, głos, punkt, żywot ludzki słyńie.

Słońce więcej nie wschodzi to, które raz minie,

Kołem niehamowanym lotny czas uchodzi.

Daniel Naborowski, Krótkość żywota

90. A jednak śpiewać będę wam pochwałę życia.

Leopold Staff

91. Życie ludzkie ubiega między wspomnieniem a nadzieją.
Ignacy Chodźko
92. Życie nasze (...) to cień padający na wodę.
Wacław Sieroszewski, W ofierze bagnom
93. Życie dla większej części ukaranych nim istot sączy się kropla po kropli, sznurkuje strumieniem wśród przepaści; czasami srebrną taśmą spada ze szczytu gór, to znów ginie w piaszczystych zaspach, wychyla się dalej na kwieciami zasłanej murawie, toczy łąki i ostre kamienie; dopóki nareszcie po długich i rozmaitych zakrętach, w najmniej spodziewanym miejscu, a najmniej oczekiwanej chwili, nie spotka się z ujściem.
Edmund Chojecki
94. Człowiek jest roślina bagnista, życie - moczar cuchnący, dusza - to smutne czarne jezioro pod ziemią, o którym mówią bajki.
Tadeusz Miciński, Książę Patiomkin
95. Życie to nie zdanie, nie sąd, to nie teoretyczna paplanina świerzbiących języków! Ono się zmieniać, poprawiać i przekreślać nie da.
Wacław Berent, Fachowiec
96. Wielkie i wspaniałe arcydzieło człowieka - to żyć dorzecznice.
Michel de Montaigne
97. Życie nikomu nieużyteczne jest zgrzyzotą.
Victor Hugo
98. Żyć wiecznie byłoby tak samo uciążliwe, jak nie spać przez całe życie.
Antoni Czechow
99. Trzeba tak żyć, żeby można było mieć szacunek dla samego siebie.
Maksym Gorki
100. Śmierć to drobiazg. Trzeba zacząć od życia. To mniej zabawne i trwa dużo dłużej.
Jean Anouilh

101. Życie ludzkie - to karty,
Które w ręku uparty
Los trzyma!
Człowiek z doła się biedzi
I krwawymi grę śledzi
Oczyrna.

Władysław Bełza

102. Życie jest trudną lekcją, której nie można się nauczyć. Trzeba ją przeżyć.
Stefan Żeromski

103. Życie człowieka, od narodzin do śmierci, przypomina jeden dzień: od
przebudzenia do zaśnięcia.
Lew Tolstoj

104. Życie nieczynne jest to śmierć przed zgonem.
Johann Wolfgang Goethe

105. W szczyście ludzie przechodzą przez życie jak aktorzy na scenie, mniej lub
bardziej ucharakteryzowani przez reżyserię społeczną.
Aleksander Świętochowski